

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ မုံလယ်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ ။

အမရပူရမြို့၊ အောင်မြေရွှေဘုံ ဘုရားဝန်း-တွင် ၁၃၇၁-ခု၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း ၉-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့(23.3.2010)၊

ည (၇) နာရီ မိနစ်(၃၀)အချိန် ၌ ဟောကြားတော်မူသော (ကိုပုဏ္ဏနှင့်မယ်ဥတ္တရာဥပမာပြ) စေတနာအတိုင်း အကျိုးပေးပုံ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ် တရားတော်။

အနန္တော ၁ အနန္တ ငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့။

နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ၊ နမော မာတာပိတုဿ၊ နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ရှင်တော် မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ - မင်္ဂလေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ - မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဤရှစ်ပါးသော အရိယာ သံဃာတော်မြတ်တို့အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဝိပဿနာ ဉာဏ်မျက်စိ နှစ်ကွင်း အလင်းရောက်အောင် သစ္စာလေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါး မိဘ ၊ ဆရာသမားတို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော် မာန်လျော့ ကန်တော့ကြသော ပူဇော်စွာ ပဏာမ စေတနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယတို့ကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ် သော၊ မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ မိမိတို့ ယခုအားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

(အလုပ်စဉ် အတိုင်း ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား၊)

သီလာနဿတိ၊ သီလာနဿတိ၊ သီလာနဿတိ၊ သံသာရဝဇ္ဇဒုက္ခတော မောစနတ္တာယ။

အဟံ ဘန္တေ တိသရဇဏေန သဟ၊ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ ။

ဒုတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဇဏေန သဟ၊ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ ။

တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဇဏေန သဟ၊ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတွာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ ။

ယမဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ဝဒေထ၊(အာမ ဘန္တေ ပါ၊ အရှင်ဘုရား။)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ။

ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ၊ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ၊ဒုတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ။

တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ၊တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ၊တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ။

တိသရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။(အာမ ဘန္တေ ပါ အရှင်ဘုရား။)

ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ကာမေသုမိစ္ဆစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ဇီဝိတံ စမောနောပိ သိက္ခာပဒါဟံ၊ အဟံ - ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဇီဝိတံ - မိမိအသက်ကို၊ စမောနောပိ - စွန့်ကြားသော်လည်း၊ သိက္ခာပဒံ - ဤသိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်ကို၊ န စဇာမိ - မစွန့်တော့ပါအရှင်ဘုရား။

ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု၊ ဣဒံ ပုညဘာဂံ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဒေမ။

တိသရဏေန သဟ ပဉ္စင်္ဂသီလံ ဓမ္မံ သာဓုကံ ကတွာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။(အာမ ဘန္တေ ပါ အရှင်ဘုရား။)

မူလနှစ်ဖြာ တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့်၊ သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

**နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။**

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် လို့ မဟောလား။ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရား။ အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည် နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့တရား။ အဲဒါ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ တရား နှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ရမှာပေါ့၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ရမယ် လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါ စိစစ်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့နော်။

မြတ်စွာဘုရား ရှိစဉ်ကနေပြီးတော့မှ ညီတော် အာနန္ဒာက လျှောက်ထားတယ် ၊ နောင်တော်ဘုရား ... လူ၊နတ်၊ဗြဟ္မာ မှာ ရှိတဲ့ ကုသိုလ်တရားနဲ့ အကုသိုလ်တရား ဘယ်က များသလဲလို့ မလျှောက်ဘူးလား ။ ညီတော် အာနန္ဒာ ... လူ အရိယာ၊ နတ် အရိယာ၊

ဗြဟ္မာ အရိယာ ကို ချန်ထား။ လူ အန္တုနတ် အန္တုဗြဟ္မာ အန္တုမှာ ရှိတဲ့ ကုသိုလ်တရား... ငါဘုရား လက်သည်း ပေါ်မှာ တင်တဲ့ မြူမှုန့်၊ ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား။ လက်သည်းပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ မြူမှုန့် ဆိုတာ တစ်ရွေးသား ရှိမှာပေါ့ ကွဲ့။ ။ ဘယ်လောက်မှ မဖြစ်လောက်ဘူးနော်။ ကုသိုလ်တရားက မနည်းဘူးလားဟေ့။ အကုသိုလ် တရားက ကမ္ဘာ ပထဝီ မြေကြီးနှင့် အမျှတဲ့ ၊ ကြားလား။ ကမ္ဘာ ပထဝီ မြေကြီးနှင့် အမျှ ဆိုတော့ လူပြန်ဖြစ်ဖို့ လွယ်ပါ့မလား၊ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

**အဲဒါကြောင့် ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ ... ကံ ၊ ကံရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်ရမှာပေါ့။ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ရမှာပေါ့။ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ရမယ် ကြားလား။** အဲတော့ မြို့တိုင်း ရွာတိုင်းတွေမှာ ပြန် စဉ်းစားကြ။ ဈေးထဲတွေမှာ သားငါးတွေ ရောင်းတာ မရှိဘူးလား။ (ဝက်...) ကြက်သားတို့ ဝက်သားတို့ နွားသားတို့ အမဲသားတို့ အဲသလို ရောင်းတာ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အမျိုးသမီးတွေ ရောင်းတာတွေ ရှိတယ်။ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက် ... စိန်တွဲလွှဲ ၊ လည်ပင်းကို ကြည့်လိုက် ... ရွှေတွဲလွှဲ၊ တံတောင်ဆစ် အောက်ကို ကြည့်လိုက် ၊ လက်ကောက်တွေ ပြည့်နေတာပဲ၊ သူတို့ လုပ်တဲ့ အလုပ်က ကုသိုလ်လား အကုသိုလ် ၊ အကုသိုလ် လုပ်ပြီးတော့ စားဝတ်နေရေး ပြေတာ ... စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

အဲဒီ စားဝတ်နေရေး ပြေတာ ... အကုသိုလ်ကြောင့် ပြေတာလား၊ ကုသိုလ် ကြောင့် ပြေတာလား။ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်။ သူတို့ အခု လုပ်နေတာ ကုသိုလ်လား အကုသိုလ် ။ ကဲ... အကုသိုလ် လုပ်တာကွဲ့။ အကုသိုလ် လုပ်ပြီးတော့ စားဝတ်နေရေး ပြေတော့ကာ... စိန်တွဲလွှဲ ရွှေတွဲလွှဲ မနေဘူးလားဟေ့။ စဉ်းစား။ ကမ္မံ ဝိပါကဿ နော်။ **အကုသိုလ် လုပ်ပြီးတော့ ဘာကြောင့် စားဝတ်နေရေး ပြေသလဲ ၊ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ကမ္မံ ဝိပါကဿ ... အတိတ်ဘဝတုန်းက သူတို့ လှူခဲ့ တန်းခဲ့တဲ့ ဒါနကုသိုလ် မရှိဘူးလား။ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ သီလကုသိုလ် မရှိဘူးလား။ အဲဒီ ကုသိုလ်ကံက အကျိုးပေးတော့ကာ... အကုသိုလ် မထင်ရှားဘူးပေါ့ ။** အဲလို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။ စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်နော်။

တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဆရာကောင်း အဆုံးအမကို... ဆရာသမား အဆုံးအမကို ရလို့ ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်တာပေါ့။ အဲဒါ သူ စားဝတ်နေရေး ပြုတဲ့ အခါကျတော့ စားဝတ်နေရေး မပြေဘူးနော်။ နေ့စဉ်နဲ့တကွ ကုသိုလ် မလုပ်ဘူးလား။ စားဝတ်နေရေး မပြေဘူးပေါ့။ ကုသိုလ်က ချမ်းသာတယ် လို့ မဟောလား။ ဘာကြောင့် စားဝတ်နေရေး မပြေတာလဲ... စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ကမ္မံ ဝိပါကဿ ... အတိတ်က သူ ပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံက မိတော့ကာ ...သူ လုပ်တဲ့ ကုသိုလ်က အကျိုးပေး မထင်ရှားဘူးပေါ့။ သို့သော်လည်း ဆရာကောင်း သမားကောင်းရဲ့ အဆုံးအမကို ရတဲ့အတွက် ကံ ကံရဲ့ အကျိုးကို ယုံကြည်တဲ့ အတွက် ၊ အသစ် အကုသိုလ် ဖြစ်သေးရဲ့လား။ မဖြစ်တော့ဘူးကွဲ့နော်။ ဆယ့်ငါးနှစ်က ကျော်သွားတော့ ကာ သူပြုတဲ့ အကုသိုလ်ကံက အကျိုးပေး ကုန်သွားပြီ။ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က ထိတစ်ဆောင် ပေးလိုက်တာ သိန်းငါးရာ လောက် ပေါက်လာခဲ့တယ် ကွဲ့။ အကုသိုလ်ကံ ကုန်တော့ ကုသိုလ်က လှည့်ပြီးတော့ အကျိုး မပေးလားဟေ့ ။ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။ စားဝတ်နေရေး ပြေတာ ကုသိုလ်ကံ ကွဲ့နော်။ မပြေတာ အကုသိုလ်ကံ။ အဲသလိုတွေ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ **ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ ထဲမှာ ကံ ကံရဲ့ အကျိုး ယုံကြည်ရမယ်။**

အားကိုးရမှာက ဉာဏ်ပေါ့၊ ဉာဏ် ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ ... ဝိပဿနာဉာဏ် ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ပေါ့။ ဘုရားပွင့်မှ ကြားသိရတာ၊ ကြားလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလားဟေ့ ။ ဒါ **ဉာဏ်ကို အားကိုးရမယ်၊ ကံကို ယုံကြည်ရမှာပေါ့ ။** အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။ ဒါတော့ ယုံကြည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဘယ်သူတွေလဲ လို့ မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ။

ရှေးထက်ကျော်ကာရီက ကိုပုဏ္ဏတို့ မယ်ဥတ္တရာတို့ ဆိုတာ ... သူဌေးကြီးရဲ့ အိမ်နောက်ဖေး တန်းလျားမှာ နေလို့ ၊ သူဌေးကြီး ရဲ့ လယ်ယာကိုင်းကျွန်း လုပ်ရတာပေါ့။ နေ့စဉ်နဲ့တကွ ပုံးရည်ဟင်း ချက်စားရတယ်နော်။ ပုံးရည်ဟင်းလို့ အမည်နာမ တပ်လိုက်ရင် ဆီမပါဘူးပေါ့။ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်တွေ မပါဘူးပေါ့။ ဆားဟင်းပေါ့။ ကဲ... သို့သော်လည်း ဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့ တွေ့တဲ့အတွက် အသစ် အကုသိုလ် ဖြစ်သေးရဲ့လား။ ဘယ်လောက်ပါ ဆင်းရဲ ဆင်းရဲ အသစ် အကုသိုလ် မလုပ်တော့ဘူးနော် ။

စားဝတ်နေရေး မပြေငြား သော်လည်း တံငါ မုဆိုး လုပ်စားမယ် လို့ ဖောက်ပြန် သေးရဲ့လား။ သူနိုး ငတက်ပြား လုပ်စားမယ်လို့ ဖောက်ပြန်သေးရဲ့လား။ ကံ ၊ ကံရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်တာပေါ့။

အဲဒါ တနေ့သ၌ ကျတော့ကာ ... ပညာဇောဒင် ရတဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ၊ ဆွမ်းခံကြွလာတာကိုး။ တောရ ဆောက်တည်တာပေါ့။ အဲတော့ ကိုပုဏ္ဏ ရဲ့ လယ်ယာ ကိုင်းကျွန်း ထယ်ထိုးတဲ့ဆီကို စူးစူးစိုက်စိုက် လာတော့တာ။ ကိုပုဏ္ဏက သေချာကြည့်တာ ဒီကိုယ်တော် ... တို့ဆီလာတာနဲ့ တူတယ်။ နွားကို ခဏနားပြီးတော့ ထမ်းပိုး ချွတ်ထား ၊ ဆီးသားလေးတွေ ခုတ်၊ တံပူ တစ်ချောင်း လုပ်။ အခါတိုင်းက စားသုံးတဲ့ ဆားလေးက တစ်မတ်သားလောက် ရှိတာပေါ့ ။ ဖက်ပစ်ခွက်ကြားထဲမှာ ချပ်ထားတဲ့ ဆား တစ်မတ်သားရေက တစ်ဖလားရောက်လာတဲ့ အခါ ဦးတိုက် ရှိခိုးအရှင်ဘုရား တစ်မြို့လုံးမှာ ကြည့်ချင်သလိုကြည့် ၊ တပည့်တော် တို့ လင်မယားလို ဆင်းရဲတာ မရှိပါဘူး၊ ဒီနေ့တော့ တပည့်တော်တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါ ဘုရား -လို့ မလျှောက်ဘူးလား။ အဲဒါ ခပ်ဆိတ်ဆိတ် နေလိုက်တယ်နော်။

ဆီးသားလေး တံပူ တစ်ချောင်း ကပ်တာပေါ့။ ဆား တစ်မတ်သား လောက် ပေါ့။ ရေက တစ်ဖလားပေါ့။ သူ့ရှေ့တင် သွားတွေ တိုက်တယ်နော်။ တံပူတွေနှင့် ခြစ်တာပေါ့။ အားရပါးရ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်လောက် ဆိုတော့ ဖလားထဲက ရေကို သုံးကြိမ် ပလုတ်ပလဲ ကျင်းလိုက်တယ်။ ကျန်တဲ့ ရေ တစ်ဝက်ကို သောက်လိုက်တာ ဂွတ်ဂွတ် ဂွတ်ဂွတ်... ဂွတ်ဂွတ်နဲ့ နားကလည်း အသံ ကြားတယ်နော်။ သောက်တာလည်း မျက်စိက မြင်တာကိုး။ ကိုပုဏ္ဏ စိတ်ထဲမှာ သဒ္ဓါ ပီတိ ဝမ်းဆီထိ ... သိန်းပေါင်းများစွာ လှူရသလို အားရပါးရကြီး ဖြစ်သွားဘူးလား။ သူ့စိတ်ထဲမှာ အားရပါးရကြီး ဖြစ်သွားတာ။ ဝတ္ထု ပစ္စည်း ကြည့်မယ်ဆို ဘယ်လောက်မှ တန်ဖိုး မရှိဘူးပေါ့။ စေတနာ အတိုင်း အကျိုးပေးတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား မဟောဘူးလား။

ဆက်ပြီးတော့မှ မြို့ကို သွားတော့တာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ကိုပုဏ္ဏ လယ်ယာကိုင်းကျွန်း ထယ်ထိုး ၊ ကြင်ယာဖက်ဖြစ်တဲ့ မယ်ဥတ္တရာက ကိုပုဏ္ဏဆီ ထမင်းပို့ လာတာပေါ့။ အဲဒီ အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ တွေ့တယ် ၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ကြည့်တော့ ရာသီဥတုက ဆောင်းရာသီ ၊ ဆောင်းရာသီဆိုတော့ကာ မှိုင်းတွေက တိုက်။ နှင်းတွေက ကျတော့ လူမှန်း မသိ ရဟန်းမှန်း မသိဘူးပေါ့။ ဝိုးတို့ဝါးတား ဆိုတော့ မထင်ရှားတာပေါ့။ လေးတောင်ကွာ အနားကျကာမှ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ပညာဇောဒင် ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်းမှန်း သိတယ်။ ရပ်ပါဦး ဘုရား၊ ရပ်ပါဦးဘုရား။ တပည့်တော်မ သနားသော အားဖြင့် ဆွမ်း အလှူခံတော်မူပါဘုရား မလျှောက်ဘူးလား။ သူ့မှာ ပါတာက ပုံးရည်ဟင်း ပေါ့။ ကန်စွန်းရွက် ၊ ကန်စွန်းရွက် ။ မန်ကျည်းသီး ပြုတ်ပြီးတော့ အချဉ် ကျိုတာ...။ ဆွမ်းက ဆန်ကွဲဆွမ်း ပေါ့။ အဲဒါ လှူလိုက် လောင်းလိုက်တယ်နော်။ အဲဒါ လှူလိုက် လောင်းလိုက်တာ။ မြို့ကို မသွားဘူး ၊ သူ့တောကျောင်းကို ပြန်သွားတော့တာ ဗျာ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ... ။

အဲတော့ မယ်ဥတ္တရာက အိမ်ကို ပြန် ၊ မီးမွှေး တခါ ဆန်တွေကို ဆေး။ အိုးတန်ဆန်ခတ် မီးပြင်း ထိုးပြီးတော့ ချက်ပြုတ်တာပေါ့။ အဲဒီလို ချက်ပြုတ်လို့ တခါတည်း ပွက်ပွက်ဆူပြီးတော့ ထမင်းရည် ငဲ့။ မီးကျိုးလေးထုတ် ၊ နှပ်ထား။ ပုံးရည်ဟင်း တည်။ ရေတစ်ဝက်လောက်ခန်းပြီဆိုကာမှ မုန့်ညှင်းနဲ့ ကန်စွန်းရွက်နဲ့ ခပ်လိုက်တာပေါ့။ အဲဒါ ပြီးတော့ တောကို ပြန်လာတဲ့အခါ ထမင်းပို့။ သူ့အချိန်နဲ့သူက မမီတော့... ကိုပုဏ္ဏ ကလည်း သူ့အချိန်က လွန်သွားတော့ ဆာလောင်မွတ်သိပ်လို့ ထမ်းပိုးပေါ်မှာ ခေါင်းတင်လို့... မေးတင်ပြီးတော့ အိပ်ပျော်နေတော့တာပေါ့။ အဲတော့ မယ်ဥတ္တရာနဲ့ သွားတွေ့တယ် ။ အင်း ကိုပုဏ္ဏ ကိုပုဏ္ဏ ရုပ်ဆင်းက ချောပါဘိသန့် ငါနဲ့ရလို့ ဆင်းရဲတာ။ ငါနဲ့မရ သူဌေးသားမက် ဖြစ်လောက်တယ်တဲ့ ကွဲ့။ မယ်ဥတ္တရာကလေ ။ ကဲ... ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ သွင်းနေတာကွဲ့နော်။ အားရပါးရကြီး ပေါ့။ အဲဒါ နှိုးရမလား၊ မနှိုးရဘူးလား။ နှိုးရမလား မနှိုးရဘူးလား ။ ရှေးသူဟောင်း ပြောတာ... အိပ်ရေး ပျက်တာ ထမင်းနှစ်နပ် ငတ်တာထက် ပိုဆိုးတာပေါ့။ မနှိုးစကြောင့်ဘူးကွဲ့။

အတန်ငယ် ဆောင်းချွေးပြန်ကာမှ... အစ်ကိုကြီး ထ...ထ...ထလို့ မနှိုးဘူးလား။ အဲဒီအခါမှ နှိုးလို့ ထတော့တာ။ အဲဒါ မျက်နှာသစ် ပလုတ်ပလဲကျင်း ၊ ရှင်မရေ ငါကုသိုလ် လုပ်တာ အမျှပေးမယ်ဟ ။ တောထဲတောင်ထဲတွေ ဘာကုသိုလ် လုပ်တာလဲ

မမေးရဘူးလား။ ဆီးသားလေး တံပူတစ်ချောင်းပေါ့။ ခါတိုင်းက စားသုံးတဲ့ ဆားလေး တစ်မတ်သား ပေါ့။ ရေတစ်ဖလား ။ အဲဒီ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို လှူလိုက်တာပေါ့။ သူ့ရှေ့တင် ဆားတွေနဲ့ ပွတ်၊ တံပူတွေနဲ့ ခြစ်တိုက် ။ ပလုတ်ပလဲကျင်း ကျန်တဲ့ ရေတစ်ဝက်ကို သောက်လိုက်တာ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ သိန်းပေါင်း များစွာ လှူရသလို။ အားရပါးရကြီး ဖြစ်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒါ အမျှပေးတယ်တဲ့။ သာဓု ခေါ်တယ်နော်။

အပြစ်တင်ကာမှတင်တဲ့ ဒီနေ့ ထမင်းပို့ နောက်ကျတာ အခြား မဟုတ်ဘူး ။ အဲဒီ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် နဲ့တွေ့တာပေါ့။ ကိုကြီးဆီ ထမင်းပို့လာတဲ့ အခါကျတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ကြည့်တော့ လူမှန်းမသိ ရဟန်းမှန်း မသိ။ အနားကပ်ကာမှ ရဟန်းမှန်း သိတာနဲ့ ရပ်ပါဦးဘုရား။ ဆိုတော့ ကိုကြီး ပို့တဲ့ ထမင်းကို လှူလိုက် လောင်းလိုက်တယ်။ စောစောစီးစီးက လှူရမလား မလှူရဘူးလား။ လှူလိုက်ပြန်ရင် အကိုကြီးက ထမင်းစား နောက်ကျလို့ ဒုက္ခရောက်တော့မှာ။ မလှူရင်လည်း ရှေ့ကိုလှူဖို့ရာ မလွယ်ဘူးပေါ့။ တစ်လှမ်းချင်း လောဘနဲ့ အလောဘ စစ်ထိုး မသွားဘူးလား။ လောဘနဲ့ အလောဘ ။ အနားကပ်ကာမှ ရပ်ပါဦး ဘုရားဆို လှူလိုက် လောင်းလိုက်တယ် ကြားလား။ အဲ...အဲဒါနဲ့ ပြန်တဖန် ထမင်းချက်ပြုတ်လို့ နောက်ကျတာ။ အပြစ်တင်ကာမှ တင်တော့တဲ့နော်။ ကျေးဇူး တင်လိုက်တာ ကွာ။ ကျေးဇူး တင်လိုက်တာ.. ငါ ။ အဲဒါ အမျှပေးတယ် သာဓု မခေါ်ဘူးလားဟေ့။ သာဓု ခေါ်တယ်ဗျာ... ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ သာဓု ခေါ်တယ်။

အဲဒါတော့ ထမင်း စားသောက်လို့ ပြီးတဲ့အခါ အိပ်ကြပြန်တာပေါ့။ အိပ်တဲ့အခါကျတော့ ကိုပုဏ္ဏ က အရင်နီး။ မယ်ဥတ္တရာရဲ့ မျက်နှာကို သေချာကြည့်။ ဪ မယ်ဥတ္တရာ မယ်ဥတ္တရာ။ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါက ချောပါဘိသန့် ၊ ငါနဲ့ရလို့ ဆင်းရဲတာ ။ ငါနဲ့သာ မရရင် သူဌေးကတော် ဖြစ်လောက်တယ်တဲ့ ။ ကြာလား။ ကဲ... သူ့မျက်နှာ ကြည့်ပြီးတော့မှ ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါနဲ့ တောင်မြောက်လေးပါး လျှောက်ပြီးတော့ ကြည့်။ ကြည့်တဲ့အခါ အတိတ်က သူတို့ ပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံက ကုန်တော့ကာ မြေကြီးက ရွှေသီး လာတော့တာ ဗျား။ ထယ်ချေးတုံးကြီးတွေက ရွှေတုံးကြီးတွေ ဖြစ်နေတော့တာ။ အဲဒါနဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်။ ရှင်မရေ ထစမ်းဟဲ့။ ထစမ်းဟ။ ငါ့မျက်စိ ဘာဖြစ်တယ်လို့ မသိဘူးပေါ့။ အမှိုက်ဝင်တာလား ။ ဟိုက မေးတာ အမှိုက်ဝင်တာ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ ရွှေတုံးကြီးတွေ မြင်နေတယ်တဲ့။ ထပြီးတော့ ကြည့်တော့ မြင်တော့တာပေါ့။ ကိုင်စမ်းကြည့်တော့ ရွှေတုံးကြီးတွေ ကွဲ့။ အတိတ်က ပြုတဲ့ အကုသိုလ်ကံက ကုန်တော့.... ကုသိုလ်ကံက ထောက်ပံ့လာခဲ့တာနော်။ မြေကြီးက ရွှေသီးတာ။ စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ။ စေတနာ အတိုင်း အကျိုး မပေးလား။ အဲဒီစေတနာလေးကိုလည်း သိစေချင်တာပေါ့။

အဲဒါနဲ့ ကိုပုဏ္ဏ က သူဌေးကြီး သွား အကြောင်း ကြားတယ်။ သူဌေးမင်း သူဌေးမင်း။ မြေကြီးက ရွှေသီးနေပြီ။ အဲဒါလာ... လှည်းနဲ့ လာတိုက်။ ခန့်မှန်းခြေ ဘယ်လောက် ရှိမလဲ။ လှည်းအစီး နှစ်ရာပေါ့။ လှည်းအစီး နှစ်ရာနဲ့ လာတိုက်တယ်။ လှည်းပေါ်ရောက် မြေကြီး အတိ ဖြစ်သွားတယ်။ အဲတော့ သူဌေးက ငါ့ပစ္စည်း မဟုတ်။ ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်း ။ ရှင်ဘုရင်ရဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်မယ်။ ရှင်ဘုရင်သွား သံတော်ဦး တင်တယ်။ ခန့်မှန်းခြေ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ ။ သူသွားတင်တုန်းက လှည်းအစီး နှစ်ရာ။ သုံးပုံ တစ်ပုံ ကျန်သေးတာပေါ့။ လှည်း သုံးရာနဲ့ တင်မှ ပြည့်စုံမှာပေါ့။ လှည်းသုံးရာနဲ့ လာတင်တယ် ၊ ရှင်ဘုရင်က ။ အဲဒီအခါမှာ လှည်းသုံးရာနဲ့ လာတင်တဲ့အခါမှာ ... လှည်းပေါ်လည်း ရောက် ။ မြေကြီး အတိ ဖြစ်သွားတော့တာ။ အဲဒီအခါမှ အဓိဋ္ဌာန်ပြု။ ကိုပုဏ္ဏ တို့ မယ်ဥတ္တရာတို့ ပစ္စည်းမှန်က လှည်းပေါ်မှာ ရွှေဖြစ်ပါစေ လို့ အဓိဋ္ဌာန် မပြုလား။

အဲသလောက် မွဲလို့ ဆန်ကွဲဆွမ်း ပုံးရည်ဟင်း စားပြီးတော့မှ အငတ်ပြဿနာရင်ဆိုင်ရငြားသော်လည်း ဆရာကောင်း သမား ကောင်းရဲ့ အဆုံးအမကို ရတဲ့အတွက် သိတဲ့တချိန်ကစ ပါဏာတိပါတာအစ သုရာမေရယ အဆုံး ၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို မရှောင်ဘူးလား။ အဲ ရှောင်ကြဉ်တယ်နော်။ အဲဒီထဲက နည်းနည်း ယူမယ်လို့ စိတ်ကူး ထည့်ရဲ့လား။ ဘုန်းကြီးသာ ဆိုရင်တော့ အဲဒီလောက် ဆင်းရဲပြီး တစ်ထမ်းတော့ ယူမှာကွဲ့။ တစ်ထမ်း တစ်ထမ်း။ ကြားလား။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။



ကဲ ... ကိုပုဏ္ဏ သီလဟာ ဘယ်လောက်ထိ အဖိုးတန်သလဲလို့ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါကြောင့် သဗ္ဗဒါနံ (ဇိနာတိ) ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ လို့ မဟောဘူးလား။ **ဒါနတရားထက် သီလက အဖိုးတန်တယ် ၊ သီလထက် သမထက အဖိုးတန်တယ်။ သမထထက် ဝိပဿနာဉာဏ်က အဖိုးတန်တယ်** မဟောဘူးလား။ အဲလို သိတဲ့အခါကျတော့ကာ ဟိုရွှေတွေထက် ကိုပုဏ္ဏရဲ့သီလက အဖိုး မတန်လား။ ရွှေတွေနဲ့ကို မလဲနိုင်တာကွဲ့။ ဘုန်းကြီးသာ ဆိုရင်တော့ ရွှေတစ်ထမ်းနဲ့ လဲတော့မှာ။ ရွှေတစ်ထမ်းနဲ့ လဲတော့မှာ။ ကဲ... လဲရဲ့လားဟဲ့။ အဲလိုစိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဤပမာဏကဲ့သို့ **တောင်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ် အရောင်း အဝယ်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ဝန်ထမ်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် ပြုတဲ့အခါ မိမိက နေပြီးတော့မှ သီလကို မကြောင်မကြား မကျိုးမပေါက်အောင် ထိမ်းသိမ်းဖို့ မလိုဘူးလား။** အဲ အကုသိုလ်ကံ ကုန်တော့ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးတာနော်။ လင်မယား နှစ်ယောက် နန်းတော် ခေါ်ပြီးတော့ မှ နန်းတော်ရောက်တဲ့ အခါ သူဌေးဘွဲ့ ပေးတာဗျာ။ သူဌေးဘွဲ့ရတာ သီလ ကုသိုလ်ကွဲ့။ ရွှေတွေကား မပေးဘူးလား။ ရွှေတွေ ရတာက ဒါနကုသိုလ် ကွဲ့။ ကိုပုဏ္ဏ တို့ မယ်ဥတ္တရာတို့က သက်သေ မခံလား။

အဲသလို ယုံကြည်ကြည်နဲ့ လေ့လာဖို့ မသိခင်ကတော့ သူသူ ငါငါ မိုက်ကြတာပေါ့။ သိတဲ့အချိန် ဒါ ရှောင်ရတယ်ကွဲ့နော်။ အင်္ဂုလိမာလ ဆိုတာ လူသတ်ယောက်ျားကြီး ကြားဖူးရဲ့လား...။ ကဲ... သီလရှိလို့လား မရှိလို့လား။ မရှိလို့ သတ်တာပေါ့။ မြတ်စွာဘုရားရှင်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ သစ္စာတရား ခန္ဓာတရား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို ကြားရ နာရတော့ တစ်မင် တစ်ဖိုလ် မရလား။ လူသတ်သေးသလား ကွဲ့။ ဆက်ကြိုးစားတော့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန်းကိစ္စ ပြီး မသွားလား။ အင်္ဂုလိမာလက သက်သေ မခံလား။ မသိခင်တော့ ပြုကြရတာပေါ့။ သိတဲ့အချိန် ရှောင်ကြည် ရမယ်။ သိတဲ့ တနေ့ ပယ်ရမယ်။ ခုဇ္ဈတ္တရာ ကျွန်မတို့လည်းပဲ ဒါ နေ့စဉ်နှင့်တကွ ဈေးဝယ်တဲ့အခါ အသပြာ တစ်ဝက် တစ်ဝက် ခိုးတာပေါ့။ ဘုရားရှင်နဲ့တွေ့ သစ္စာတရား ခန္ဓာတရား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ကြားရနာရတော့ တစ်မင် တစ်ဖိုလ် မရလား။ အဲဒီအခါ ခိုးသေးသလား။ သိ-ပယ်လို့ မဟောဘူးလား။ ရှောင်တာ မဟုတ်တော့ဘူးနော်။ ခိုးချင်တဲ့ စိတ်တွေ ကုန်သွားတာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အခါတိုင်း မသိခင်တုန်းက ခိုးတာပေါ့။ သိတဲ့ အချိန်က ကျတော့ကာ ခိုးရမှာ မစင်ကို ကိုင်ရမှာ ရွံသလို ရွံတော့တာဗျာ။ အဲသလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ခိုးချင်တဲ့ စိတ်တွေ ကုန်သွားတာ...ဒါ **ဣဒံ မေ ပုညံ အာသဝက္ခယံ ဝဟံ ဟောတု။** ဟောတာပေါ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

သုရာမုခ အသောက်သမားကြီး ကြားလား။ အသက် ရှစ်ဆယ်ကျော်မှ တရားနာချင်တာ။ အသက် ရှစ်ဆယ် မကျော်ခင်က လူတောထဲ မဝင်ဘူး။ သောက်ပိုင်း စားပိုင်းနဲ့ ပျော်ပါးနေတာပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ရှစ်ဆယ်ကျော်တော့ သူပြုတဲ့ ပါရမီ အထောက်အပံ့က မီလာခဲ့တဲ့ အတွက် တရားနာချင်တဲ့ စိတ်တွေ ပြောင်းလာခဲ့တော့တာ။ လူတောထဲ ဝင်ရမှာ ရှက်တာပေါ့။ လူသူလေးပါး မသိအောင် တစ်နေရာ ပုန်းလှို့ပြီးတော့ တရား မနာလား။ သူ ပုန်းလှို့တာ မြတ်စွာဘုရားက မြင်တာပေါ့။ ခန္ဓာတို့ အာယတနတို့ ဓာတ်တို့ သစ္စာတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား။ ခန္ဓာငါးပါးကို ပရိညာသုံးပါး .... ဉာတပရိညာနဲ့ ပိုင်းခြားပြီးတော့ ဟောတယ်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တနဲ့ ခန္ဓာ နဲ့ ပိုင်းခြားလို့ ဟောတယ်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တနဲ့ သစ္စာသိတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားပြီးတော့မှ ဟောတယ်။ သုံးပါး။ ခန္ဓာ ကို ဟောသလို အာယတနကိုလည်း ပရိညာသုံးပါးနဲ့ ဟောတယ်။ ဓာတ်တစ်ဆယ့် ရှစ်ပါးကိုလည်း ပရိညာသုံးပါးနဲ့ ပိုင်းခြားလို့ ဟောတယ်။ သစ္စာလည်း ဒီအတိုင်းပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဒါကြောင့် ပရိညာ သုံးပါးကို နားလည်ဖို့ လိုတယ်။

အဲဒီအခါကျတော့ သုရာမုခဟာ **သိပယ်ဆိုက်ပွား** ဆိုတဲ့ အတိုင်း တရားပွဲ ပြီးတဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရားက သုရာမုခရတဲ့ နိဗ္ဗာန်နဲ့ ငါဘုရား ရတဲ့ နိဗ္ဗာန် အတူတူ လို့ မဟောဘူးလား။ သုရာမုခ အခုပွဲမှ ရတာကွဲ့။ မြတ်စွာဘုရားက လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာ တစ်သိန်း ကျင့်ရတာ။ ဘုရားဟောလို့သာ ဘုန်းကြီးက အသာနေတာ ပြောချင်လှပြီ။ မကျေနပ်ဘူး ကြားလား။ အတူတူ ထားတာကို မကျေနပ်တာကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ကဲ ဘယ်လောက်များ အားရစရာ ကောင်းသလဲနော်။ အဲသလို တစ်မင် တစ်ဖိုလ်ရတဲ့အခါ ချမ်းသာ အစစ်ကို ရသွားပြီဗျာ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ သောက်တုန်း စားတုန်းကတော့ ဒါ

အသောက်သမား ဆိုတော့ကာ ဒါ စိစစ်ဖို့ လိုတာပေါ့။ အတိတ်က ပြုခဲ့တဲ့ ပါရမီက မီ။ ထောက်ပံ့လာတဲ့အခါကျတော့ ကဲ စိတ်တွေ ပြောင်းမလာဘူးလား။ အဲဒါ လိုတာ။

လောကီ ဥပမာ ပေးရမယ်ဆိုခဲ့လို့ ရှိရင် ရှင်ဘုရင်များ ပွဲတော်တည်တဲ့အခါ ခွက်ပေါင်း တစ်ရာ ကြားဖူးရဲ့လား။ တောထဲ တောင်ထဲမှာ တောင်သူကြီးများ နယုန်လကစ သီတင်းကျွတ်သည် အထိ တောချပြီးတော့မှ လယ်ယာ ကိုင်းကျွန်းလုပ်တာပေါ့။ ဟင်းတစ်ခွက်နဲ့ စားတာ။ ဟင်းတစ်ခွက်နဲ့ စားတာလည်း ထမင်း မဝဘူးလား။ ခွက်ပေါင်း တစ်ရာနဲ့ စားတာလည်း မဝဘူးလား။ ဝတာကျတော့ ဘယ်သူက သာသလဲ။ ဝတာ အတူတူပါကွဲ့။ ခွက်ကျတော့ ရှင်ဘုရင်က သာတာပေါ့။ အဲ... ဝတာကျတော့ တူတယ်နော်။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲ... လောကီ အနေနဲ့ ပြန်ပြီးတော့ ပြုရမယ် ဆိုရင်တော့... မြတ်စွာဘုရားက လောကီဂုဏ်တွေ ဝေဿန္တရာမင်း လက်ထက်က ထမင်းရည် ချောင်းစီးအောင် လှူခဲ့တာ ကြားဖူးရဲ့လား။ ကံတော် အနန္တ၊ တန်ခိုးတော် အနန္တ ၊ ဘုန်းတော် အနန္တ၊ အသရေတော် အနန္တ၊ ဉာဏ်တော် အနန္တ အဲဒီဂုဏ်တွေ ဘုရားမှာ ရှိတာပေါ့။ သုရာမုခမှာ ရှိရဲ့လား။ ရှိဘူးကွဲ့၊ ကြားလား။ ကဲ... နိဗ္ဗာန် အရသာကျတော့ မတူဘူးလား။

ဒါတော့... အခုလည်း ဒကာ ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန် အရသာ တူဖို့ လိုတာပေါ့။ အဲဒီထဲက ပါရမီဖြည့်ပြီးတော့... အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက ဖြစ်မယ် ။ တစ်သင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ဖြည့်ရဦးမှာပေါ့။ သာသနာပမှာ ပွင့်တဲ့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ... နှစ်သင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းပေါ့ ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ က လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်လို့ ဘုရား သဗ္ဗညု ရွှေဉာဏ်တော်ရတာ ၊ အဲလိုလည်း လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်။ ဒါ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒါ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ ၊ ပညာမြင် ပရမတ္ထသစ္စာ ကျတော့ ရုပ်တစ်လုံး နာမ်တစ်လုံး သုညတဆိုက်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။ ခန္ဓာ သိဖို့ မလိုဘူးလား။ သစ္စာ သိဖို့ မလိုဘူးလား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်း အကျိုး သိဖို့ မလိုဘူးလား။ ကဲ... မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် ခန္ဓာဖွဲ့။ မျက်စိပေါက်က စ မနောဒွါရ အထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

...ခန္ဓာဖွဲ့နည်း...

မျက်စိ။

စက္ခုအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ စက္ခုအကြည်နှင့် အဆင်းကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက နာမ်တရား။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နား။

သောတအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ သောတအကြည်နှင့် အသံကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက နာမ်တရား။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နာ။

ယာနအကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ယာနအကြည် နှင့် အနံ့ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာ က စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နာအကြည်နှင့် အနံ့က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက နာမ်တရား။ နာအကြည် နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

လျှာ။

ဇိဝှိအကြည်ကို ချို၊ချဉ်၊စပ်၊ငန်၊ဖန်၊ခါး ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဇိဝှိအကြည် နှင့် ရသာ ခြောက်ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါး ကို စားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ လျှာအကြည် နှင့် ရသာခြောက်ပါး က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါးကို စားသိတာက နာမ်တရား။ လျှာအကြည်နှင့် ရသာခြောက်ပါးက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ကိုယ်။

ကာယအကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆိုတဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှုကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ပူမှု အေးမှုကို ထိသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှုက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။



ကိုယ်အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယောဗောဠဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှုကို ထိသိတာက နာမ်တရား။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

စိတ်။

မနော အကြည်ကို မွှောရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ မနောဝိညာဏ် ပေါ်သော အခါ တစ်ဝိညာဏ် တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် ၊ သညာက္ခန္ဓာ စေတသိက်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် မွှောရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မနောအကြည်ကို မွှောရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ မွှောရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် မွှောရုံ က ရုပ်။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်။

မနောအကြည်ကို မွှောရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ မွှောရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက နာမ်တရား။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် မွှောရုံ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့ .... လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊ အသူရကာယ အစားစားတွေ့သလား၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား။ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ မတွေ့တာ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။ မရှိရင် လူစွဲ နတ်စွဲ ဗြဟ္မာစွဲ ၊ စွဲစရာ လိုသေးသလား။ ရှိတဲ့တရားက လူနတ်ဗြဟ္မာလား ခန္ဓာငါးပါး ။

ဤ ခန္ဓာငါးပါးဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းရှိတာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ရူပက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။ (ဖောက်ပြန် တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(ခံစား တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

သညာက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(မှတ်သား တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(စေ့ဆော်ပြုပြင် တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(သိတတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဤခန္ဓာငါးပါးက မြင်ပြီးရင် ပျက် ၊ ကြားပြီးရင် ပျက်၊ နံပြီးရင်ပျက် ၊ စားပြီးရင် ပျက် ၊ ထိပြီးရင် ပျက် ၊ သိပြီး ရင် ပျက်ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား၊ မရှိတာတွေ့သလား။ မရှိရင် ဘယ်လို စွဲမလဲ။ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါက အစက တည်လို့ မရှိခြင်းကြောင့် စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာက ဖြစ်ပြီးတော့ မပျက်လား။ အစွဲ ခံရဲ့လား။ ဒီလိုဆိုရင် သတ္တာယဒိဋ္ဌိ မပြတ်လားဟေ့။ အဲဒါ သတ္တာယဒိဋ္ဌိ ပြတ်ဖို့ အရေးကြီးတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာ ဖွဲ့ရတယ်၊ ကြားလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒါကြောင့် သိမှ ပယ်နိုင်တာပေါ့။

ယော စ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ ၊

ဧကာဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊ ပဿတော ဥဒယဗ္ဗယံ ။(ဓမ္မပဒ-၃၀။ အပ-၂-၂၄၆။)

ယောစ-ရဟန်း ရှင်လူ မည်သူ မဆို အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဥဒယဗ္ဗယံ-ခန္ဓာငါးပါး-ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို။ အပဿံ-- အပဿန္တော--မရှုမမြင် မဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဿသတံ--အနှစ်တစ်ရာ ကာလ ပတ်လုံး။ ဇီဝေ-အသက်

ရှည်ငြားအံ့။ နသေယျော--မမြတ်၊ဥဒယဗ္ဗယံ--- ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ပဿတော-- ရှုမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောဟံ-- တစ်ရက်တစ်နာရီ၊ တစ်ဗီဇနာမျှ၊ ဇီဝေ-- အသက်ရှည်ငြားအံ့။ သေယျော-- မြတ်တယ်လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါ ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတာ။ သစ္စာ သိဖို့ လိုတာ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်း အကျိုး သိဖို့ လိုတာ။ လေ့လာကြနော်။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံပေါ့။ လျှာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ သံပရာသီး တစ်လုံး ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိ သစ္စာ အနေနှင့် အရည် ပေါပေါ အသီး ရင့်ရင့် ၊ သံပရာသီး ကောက်။ လေးစိတ် -စိတ်ပြီးတော့ ဆားနဲ့ တို့စား။ ဘယ်လို တွေ့မလဲ။ စားတုန်းက ချဉ်တာ စားတာလား သံပရာသီး စားတာလား။ အခုတွေ့တာက သံပရာသီးလား ချဉ်တဲ့ သဘော။ ကဲ... သံပရာသီး မတွေ့တာ ရှိလို့လား မရှိလို့လား။ မရှိရင် သံပရာသီး အနေနဲ့ စွဲစရာ လိုသေးသလား။ စွဲစရာ မလိုဘူးကွဲ့နော်။ ချဉ်တယ် ဆိုတဲ့ စားသိစိတ်လေး။ လျှာအကြည်နဲ့ ချဉ်ရသာတိုက်မှ စားသိစိတ် ပေါ်တာပေါ့။ ဒါ ဇီဝိဝိညာဏ် နာမ်တရားလို့ မဟောဘူးလား။ လျှာအကြည်နဲ့ ချဉ်ရသာက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ်နှစ်ပါးပေါ့။

သံပရာသီးလား နာမ်နှင့်ရုပ်။ နာမ်ရုပ် သိဖို့ လိုတာ။တွေ့တာက သံပရာသီးလား နာမ်နှင့်ရုပ်။ ဘာဖြစ်လို့ သံပရာသီး မတွေ့တာလဲ။ မရှိရင် ဘယ်လိုစွဲမလဲ။ ဪ... တွေ့တဲ့တရားကို ပြန်စိစစ်နော်။ အဲဒီ နာမ်ရုပ် ကိုလည်း စိစစ်ဖို့ လိုတာပေါ့။ ချဉ်ရသာကို မျက်စိနဲ့ ကြည့် ... မြင်ရပါမလား။ လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်ကား... တွေ့ပါ့မလား။ နမ်းကြည့်ရင်ကား ... တွေ့ပါ့မလား။ လျှာနဲ့ကျတော့ ... မသိနိုင်ဘူးလား။ **သူ့ဒွါရနဲ့ သူ အာရုံ ကိုးကွဲ့။** အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဒီလိုဆိုတော့ လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ပုံပန်းသဏ္ဌာန် အကောင်အထည် ဟုတ်ကဲ့လား။ အကောင်အထည် မဟုတ်ငြား သဘောအနေနဲ့ မထင်ရှားဘူးလား။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

တရား ကတော့ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အနေနဲ့ သံပရာသီးပေါ့။ ပညာမြင် ပရမတ္ထသစ္စာ အနေနဲ့ နာမ်နှင့်ရုပ် ပေါ့။ ပညတ် ပရမတ် ပိုင်းခြားဖို့ မလိုဘူးလား။ ကဲ ... အခုတွေ့နေတာ သံပရာသီးလား နာမ်နှင့်ရုပ် ။ နာမ်ရုပ် က ပရမတ်ပေါ့။ သံပရာသီးက ပညတ်ပေါ့။ ဒါကြောင့် မို့ ရှေးထက်ကျော်က လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီး ဟောတယ်နော်။ မရှိ ပညတ်၊ မရှိ ပညတ်။ မရှိ ပညတ်က... လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ လို့ မဟောဘူးလား။ ရှိ ပရမတ်က ခန္ဓာငါးပါး ။ အဲဒါကြောင့် **ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါး မှောက်မည်သာ။ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါး မှောက်မည်သာ။** ဓွေး ဝက် ကွဲ နွား၊ မှောက်လျက်သွား၊ ငါးပါး မှောက်ကြရှာ ။ လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒီ ပေါ်မှာ ခန္ဓာ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာများ။ ကဲ... အခုတွေ့တာ သံပရာသီးလား နာမ်နှင့်ရုပ် ။ သံပရာသီး ဘာကြောင့် မတွေ့တာလဲ။ မရှိရင် သံပရာသီး အနေနဲ့ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ ရှေးထက်ကျော်ကာရီက သားအမိ သားအဖ သုံးယောက်ပေါ့။ သားလေးက တစ်နှစ်နဲ့ ခြောက်လ ။ တစ်နှစ်ခြောက်လ သားလေးမှာ အဖေတို့ အမေတို့ သိပြီနော်။ အဲဒီမှာ ဖခင်ကြီးက သေဆုံး သွားတော့တာပေါ့။ သေဆုံးသွားတဲ့အခါ... နှစ်နှစ်သားကျတော့ မိခင်က နောက်အိမ်ထောင် ပြုတယ်။ နောက်အိမ်ထောင်ပြုတဲ့အခါကျတော့ သားလေးကို အဖေလို့ ခေါ် အဖေလို့ခေါ်လို့ မသင်ဘူးလား။နောက် အိမ်ထောင်ဟာ သူ့ အဖေ ဟုတ်ကဲ့လား။ မဟုတ်ငြားသော်လည်း အမေ သင်တဲ့အတိုင်းကို အဖေလို့ မခေါ်လား။ ခေါ်ငြားသော်လည်း အဖေလို့ စွဲရဲ့လား။ ဘာဖြစ်လို့ မစွဲတာလဲ။ အဲသူ့အဖေ မဟုတ်လို့ကွဲ့။ အခုလည်း သံပရာသီး ဟုတ်ကဲ့လား။ မဟုတ် သံပရာသီး စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်ပေါ့။

အဲ... အဖေလို့ ခေါ်တယ်၊ တွေ့တာက အဖေလား နာမ်နှင့်ရုပ်။ နာမ်ရုပ် လို့ သိဖို့ မလိုဘူးလား။ ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားလို့ သိပါ။ကဲ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအနေနဲ့ အဖေလို့ ခေါ်တယ်၊ သားလို့ ခေါ်တယ်။ သမီးလို့ ခေါ်တယ်။ ညီတွေ အစ်ကိုတွေ ၊ မောင်နှမသားချင်း ၊ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား ၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊ အသူရကာယ် အစားစား၊ ငရဲ

အစားစား မခေါ်ကြဘူးလား။ ညီတော် အာနန္ဒာလို့ မခေါ်လား။ သားတော် ရာဟုလာလို့ မခေါ်လား။ ချစ်သမီး ချစ်သားတို့ လို့ မခေါ်လား။ ဘုရား ပယ်ရဲ့လား။ မပယ်ဘူးကွဲ့နော်။ ဘာတွေ ပယ်တာလဲ မေးဖို့ မကောင်းလား။ ညီတော် အာနန္ဒာလို့ မထင်လား။ ရှိတယ်လို့ မယူလား။ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်နော်။ ဆံဖျားက ခြေဖျား၊ ခြေဖျားက ဆံဖျားပေါ့။ ညီတော် အာနန္ဒာ တွေ့မလား၊ မာတာ တွေ့မလား။ မာတာ ပထဝီ ကွဲ့။ တနည်းအားဖြင့် ပျော့တာ မတွေ့ဘူးလား။ ပျော့တာ ပထဝီ ကွဲ့။ ကဲ ... မာတယ်လို့ သိတဲ့အချိန်မှာ ညီတော် အာနန္ဒာ တွေ့ရဲ့လား၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ။ ညီတော် အာနန္ဒာ မရှိဘူးဆိုတာ ဘယ်သူက သက်သေ ခံသလဲ။ အဲ... နာမ်ရုပ် က သက်သေ ခံတယ်နော်။ ပြန်ပြီးတော့ စိစစ်ကြည့်ပြန်တော့ ပထဝီ ဓာတ်က သက်သေ ခံတာပေါ့။ မာ..လို့ သိတဲ့အချိန်မှာ ကဲ ညီတော်အာနန္ဒာ တွေ့ရဲ့လား။ ညီတော်အာနန္ဒာ မတွေ့ရင် လူကား တွေ့ပါမလား။ ကဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အထင်နဲ့ အယူအဆကို ပယ်တာ။ ခေါ်တာ ပယ်ရဲ့လား။ သမ္မုတိသစ္စာလည်း မှန်နေတာပေါ့။ သမ္မုတိ ... သမုတ်တာ မမှန်ဘူးလား။ ခေါ်ရုံ မှန်တာကွဲ့။ မသမုတ်လည်း ရှိ၊ သမုတ်လည်း ရှိက နာမ် ရုပ်ပေါ့။ ဘယ်ပုံ ရှိတာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အနိစ္စ အနေနဲ့ ရှိတယ်၊ ဒုက္ခ အနေနဲ့ ရှိတယ်၊ အနတ္တ အနေနဲ့ ရှိတာပေါ့။ အဲလို သိဖို့ မကောင်းလား။ လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒါ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တတရား အနှစ်သာရ ရှိ မရှိ ။ အနှစ်သာရ မရှိဘူး။ အနှစ်သာရ မရှိတဲ့ တရားမို့ လို့ အနိစ္စလို့ ဟောတာပေါ့။ အနိစ္စ မြင်မှ စိတ်ချရတယ်လို့ မဟောဘူးလား။ အဲလို ဆိုတော့ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် သစ္စာဖွဲ့။

.....သစ္စာဖွဲ့နည်း.....

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ နော်။ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား။ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရားရဟန္တာဖြစ်ပါ့မလား ။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ... ဘယ်သူလဲ ။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ အဝိဇ္ဇာနော်။ အဲဒီသစ္စာ လေးပါးကို သိဖို့ အရေးကြီးတာပေါ့။ ဒါ သိရမည့် တရားတွေ ။ ခန္ဓာသိဖို့ လိုတာပေါ့။ ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ... ။ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါး-ပါး အပေါ်မှာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ လို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ။ နှလုံးသွင်းမှားတော့ လိုချင်တာ ဘယ်သူလဲ။ မရရင် မနေဘူးလို့ စွဲလမ်းတာ။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ဤသုံးခု သစ္စာဖို့တော့ ဘာသစ္စာလဲ။ လူလား သမုဒယသစ္စာလား။ နတ်လား သမုဒယသစ္စာလား။ ဗြဟ္မာလား သမုဒယသစ္စာလား။ သားတွေ သမီးတွေလား သမုဒယသစ္စာလား။ သမုဒယ အကြောင်း ရှိသမျှ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်လား။ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ...အို၊ နာ၊ သေ လွတ်ကွဲလား။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့နော်။ အခု တွေ့နေတာတွေဟာ ခန္ဓာ...ပေါ့။ အို၊ နာ၊ သေ လွတ်ကွဲလား။ဘာသစ္စာလဲ။အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒီ ခန္ဓာ ငါးပါးကို ထိထိမိမိ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း အပ်ကျမပ်ကျ သိဖို့ လိုတယ် ကြားလား။သမုဒယ အကြောင်း ရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာပေါ့။ ပေါ်နေတာ လူလား ခန္ဓာငါးပါး။ နတ်လား ခန္ဓာငါးပါး။ဗြဟ္မာလား ခန္ဓာငါးပါး။ အဲဒီခန္ဓာ သိဖို့လိုတယ်။ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ... အိုနာသေ လွတ်ကွဲလား။ ဘာသစ္စာလဲ။ လူ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ နတ် ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဗြဟ္မာ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ အမှန် ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ မဟောလား။

ကဲ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဝင်လာတဲ့ အခါကျ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မချုပ်ဘူးလား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ချုပ်ရင် နှစ်က သုံးကို ကူးသေးရဲ့လား။ တဏှာ လာသေးရဲ့လား။ ဥပါဒါန် လာသေးရဲ့လား။ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ...စဉ်းစားနော်။ အနုပ္ပါဒ် နိရောဓ လို့ မဟောဘူးလား။ ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားတော့ကာ မလာဘဲနှင့် ချုပ်တာ အနုပ္ပါဒ် နိရောဓ၊ ခန္ဓာက မြင်ရာ ကြားရာက ချုပ်တာ ဥပ္ပါဒ်

နိရောဓ လို့ မဟောဘူးလား။ ခန္ဓာ သိတော့ ဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလား။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ဗြဟ္မာကြီး လေးဦး ဖန်ဆင်းတယ် ထာဝရ ဘုရား ဖန်ဆင်းတယ် ဗိဿနိနတ် ဖန်ဆင်းတယ်လို့ ယူဦးမလား။ မယူတော့ဘူးနော်။ ဝိစိကိစ္ဆာ မချုပ်လား။ အာသဝအနေနဲ့ ဒိဋ္ဌာသဝ နဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ မချုပ်လား။ ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားသိတော့ ကာမာသဝ နဲ့ ဘဝါသဝ မချုပ်လား။ အာသဝေါတရား လေးပါး မကုန်လား။ ကုန်ရင် သမုဒယသစ္စာ မသေလား။ နောက် ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား။ နိရောဓလို့ မဟောလား။ ခန္ဓာ မရှိတော့ မငြိမ်းလား။ ကိလေသာ မရှိတော့ မအေးလား။ ငြိမ်းတဲ့ သဘောနဲ့ အေးတဲ့ သဘောကို နိဗ္ဗာန် လို့ ခေါ်တာဗျာ။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒီနေရာ ရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပေါ့။

ကဲ... ကြားဆဲ ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက်၊ဘာသစ္စာလဲ။(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား။)သိတာက----။(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား။)သေတာက----။(သမုဒယ သစ္စာပါဘုရား။) နောက်ခန္ဓာ မလာတာ....။(နိရောဓသစ္စာပါဘုရား။)ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ။(လေးကွက် ရှိပါတယ် ဘုရား။)တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး။(ငါးပါးပါ ဘုရား။)ငါး လေးလီ...။(နှစ်ဆယ် ။)ဤရှစ်သွယ်ကို... ။(အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။)

အရှေ့ အရပ်မှာနေ... များလှသတ္တဝါ တွေ ၊ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ တို့တောင်းဆု မေတ္တာဝေ ၊

ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

တောင် အရပ်မှာနေ များလှသတ္တဝါ တွေ ၊ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ တို့တောင်းဆု မေတ္တာဝေ ၊

ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

အနောက် အရပ်မှာနေ... များလှသတ္တဝါ တွေ ၊ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ တို့တောင်းဆု မေတ္တာဝေ ၊

ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

မြောက် အရပ်မှာနေ... များလှသတ္တဝါ တွေ ၊ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ တို့တောင်းဆု မေတ္တာဝေ ၊

ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

အထက် အရပ်မှာနေ... များလှသတ္တဝါ တွေ ၊ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ တို့တောင်းဆု မေတ္တာဝေ ၊

ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

အောက် အရပ်မှာနေ... များလှသတ္တဝါ တွေ ၊ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ တို့တောင်းဆု မေတ္တာဝေ ၊

ဣန္ဒြိယံ လိုရာပြည့်တော့ ချမ်းသာခြင်း လက်ငင်းရပါစေ။

အောင်ပါစေ၊ ချမ်းကြည်အေးမြစေ၊ မဂ်စခန်း တက်လှမ်းနိုင်ပါစေ။

ဤသို့ ပြုရ ကုသလကြောင့် များလှဝေနေ အမျှ ပေးဝေသည် ၊ နတ် လူ ဗြဟ္မာ သာဓု ခေါ်စေသော်။

(ကုသိုလ် အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။သာဓု၊ သာဓု၊သာဓု။ ။)

(ကုသိုလ် အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။သာဓု၊ သာဓု၊သာဓု။ ။)

(ကုသိုလ် အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။သာဓု၊ သာဓု၊သာဓု။ ။)





ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ မုံလယ်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ။

အမရပူရမြို့၊ အောင်မြေရွှေဘုံ ဘုရားဝန်း-တွင် ၁၃၇၁-ခု၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း ၁၀-ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

(24.03.2010)၊ ည (၇) နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် ဟောကြားတော်မူသော အမတ်ကြီး ဦးပေါ်ဦး ဥပမာပြ

ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ် တရားတော်။

အနန္တော ၁ အနန္တ ငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့။

နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ၊ နမော မာတာပိတုဿ၊ နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ရှင်တော် မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ -မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာ ဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ -မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဤရှစ်ပါးသော အရိယာ သံဃာတော် မြတ်တို့အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဝိပဿနာ ဉာဏ်မျက်စိ နှစ်ကွင်း အလင်းရောက်အောင် သစ္စာလေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါး မိဘ ၊ ဆရာသမားတို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော် မာန်လျော့ ကန်တော့ကြသော ပူဇော်ပဏာမ စေတနာ၊သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ တို့ကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ် သော၊ မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ထောင့် ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲ ဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြ သည် ဖြစ်စေ။(အလုပ်စဉ် အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား၊)

မူလနှစ်ဖြာ တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့်၊ သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယံ လို့ မဟောလား။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား။ ဒါ... အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည် နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား ၊ ချမ်းသာတဲ့တရား ။ အဲဒါ ကံကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတာပေါ့။

သက်ရှိသတ္တဝါတဲ့။ ကမ္မဗျားနီကစ ဆင်ကောင်ကြီးထိ သတ်မယ်ဆို ပါဏာတိပါတကံ မထိုက်ဘူးလား။ ပါဏာတိပါတကံ ထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား။ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ။ ငရဲသက်စေ့ လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်ထား။ လူဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ မွေးမွေးချင်း သေတဲ့ကလေးတွေ မရှိလား။ လသားနဲ့ သေတာ မရှိလား။ ကျောင်းသားအရွယ်နဲ့ သေတာ မရှိလား။ သူဌေးသားပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သူဌေးသမီးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ သေတော့ သူဌေးရဲ့ စည်းစိမ်ကို ခံစားရရဲ့လား။ အိုးပုတ်၊ ချိုးရုပ် နဲ့ ပျော်လို့သေတော့တာပေါ့။ လူဖြစ်ကျိုး ရှုံးတာပေါ့။ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။ စဉ်းစားနော်။ အရှေ့အိမ်က အဘိုးကြီးတွေတဲ့ ။ အသက် ခုနစ်ဆယ်ကျော်၊ ရှစ်ဆယ်။ သွားနိုင်တယ်၊ လာနိုင်တယ်၊ စားနိုင်တယ်၊ လုပ်နိုင်တယ် မပြောကြဘူးလား။ သီလကုသိုလ် ကောင်းတာကိုးလို့ အဖြေမပေးလားဟေ့။ စဉ်းစားကွဲ့။

သစ်သီးတစ်လုံး၊ ပန်းတစ်ပွင့်၊ ဟင်းတစ်ညွန့်ကစ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားအထိ ပိုင်ရှင် အခွင့်မပြုဘဲနှင့် ယူရင် အဒိန္နာကံ မထိုက်လား။ အဒိန္နာကံ ထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား။ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ။ ငရဲ သက်စေ့ လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်ထား။ လူဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ အငတ်ပြဿနာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတယ်နော်။ ဘယ်လိုပဲ လုပ်လုပ် စားဝတ်နေရေး ပြေရဲ့လား။ ရှေးဆရာတော် သမားတော်တွေ ဘယ်လို ဥပမာပေးသလဲ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ **ဖောင်စီးရင်း ရေငတ်လို့** ဥပမာ မပေးလား။ ဖောင်ဆိုတာ သစ်ဖောင်တို့ ဝါးဖောင်တို့ ကြိမ်ဖောင်တို့ ရေပေါ်မှာ သွားတာနော်။ ဘာကြောင့် ရေငတ်သလဲ။ ပြန်စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အောက်မှာ ကျောက်ဆောင်တွေ မရှိလား။ သဲသောင်တွေ မရှိလား။ ရေသောက်နေရင် ကျောက်ဆောင် တိုက်မှာ ပေါ့။ သောင်တွေ တင်မှာပေါ့။ သုံးလ လေးလ ကြာသွားမယ်နော်။ မဆင်းရဲပေဘူးလား။ အဲဒါကြောင့် ဖောင်စီးရင်းရေငတ်ပေါ့။ အခု လည်း လုပ်ရင်းမတ္တနဲ့ ငတ်တာတွေ မရှိဘူးလား။ အလိုလို ဖြစ်တာလား၊ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားပေါ်တာလား။ အကြောင်း တရား... အတိတ်ဘဝက သူများစားမည့် အစားအစာ ခိုးခဲ့တာပေါ့။ သူများဝတ်မည့် အဝတ်အစားတွေ ခိုးခဲ့တာပေါ့။ သူများနေတဲ့ အဆောက်အဦးတွေ ဖျက်ဆီးခဲ့တာပေါ့။ ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ ဆင်းရဲတယ်နော်။ ကြောက်စရာမကောင်းလားဟေ့။ ဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်။ လင်ရှိမယား မယားရှိလင် ကျူးကျော်စော်ကားလို့ ရှိရင် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ မထိုက်လား။ ထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား။ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ။ ငရဲ သက်စေ့ လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်။ လူဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ လူချင်းတူရဲ့လား။ ဣတ္ထိလိင်၊ ပုလ္လိင်ပေါ့။ ဘယ်လောက်များ ကြောက်စရာ ကောင်းသလဲနော်။

စားဝတ်နေရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ မုသားကို အမျိုးမျိုး မသုံးကြဘူးလား။ မုသာဝါဒကံ မထိုက်လား။ သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား။ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံပေါ့ ။ ငရဲ သက်စေ့... ငရဲ သက်စေ့ လူ့ပြည်ကို ရောက်တယ်ထား။ လူဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ စားဝတ်နေရေး ပြေရဲ့လား။ ဘယ်သူမှ အယုံအကြည် မရှိဘူးကွဲ့နော်။ သူ့စကားပြောရင် ဘယ်သူမှ အသုံး မပြုဘူးပေါ့။ အယုံအကြည်ကင်းတာပေါ့။

ဘိန်းဘင်းကစော် လှော်စာအရက် သေရည်သေရက်ကို သောက်စားရင်... သုရာမေရယကံ မထိုက်လား။ သုရာမေရယကံထိုက်ရင် သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ အပါယ်က လွတ်ပါ့မလား။ အပါယ်ကိုကျ ငရဲကို အားရအောင်ခံ။ ငရဲ သက်စေ့ လူ့အဖြစ်ကို ရတယ်။ လူဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ ရူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မြင်ဖူးရဲ့လား။ လူဖြစ်တော့ လူရူး၊ ရွေးဖြစ်တော့ ရွေးရူး၊ ဝက်ဖြစ်တော့ ဝက်ရူးပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဘယ်လောက်များ ကြောက်စရာ ကောင်းသလဲနော်။ အဲဒီ **ငါးပါးသီလထဲမှာ သုရာမေရယကံ အဆိုးဆုံးပေါ့။**

လူတစ်ယောက်ကို စဉ်းစားပေါ့။ မသောက်မစားခင် မမူးခင် ပင်ကိုယ် စိတ်လေးက ရိုးရိုးလေးပေါ့။ မေးနိုင်မှ အနိုင်ထူးတယ်ကွဲ့ နော်။ အချို့ အားနာကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပေါ့။ အလုပ်လုပ်လို့ နေဝင်ပြီးပြီ။ အလုပ်က သိမ်းပြီပေါ့။ အလုပ်သိမ်းလို့ ရေမိုးချိုး။ သောက်စားပြီး တဲ့အခါ မူးမလာဘူးလားဟေ့။ အဲဒီအခါ ပင်ကိုယ် စိတ်တွေ ရှိသေးရဲ့လား။ အဲဒီအခါ သတ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ မပေါ်ဘူးလား။ ခိုးချင်တဲ့ စိတ်တွေ မပေါ်လား။ သူများ လင်သားမယားကို ဖျက်ဆီးချင်တဲ့ စိတ်တွေ မပေါ်လား။ မုသားကို အမျိုးမျိုး မသုံးလား။ ကဲ အဲဒီ

သုရာမေရယကံကြောင့် အကုန်လုံး ပျက်စီးတာကွဲ့။အဲဒါ အထူးသဖြင့် ဆင်ခြင်ဖို့ မကောင်းလား။ဒါကြောင့် ငါးပါးသီလကို မကြောင်မကြား မကျိုးမပေါက်အောင် ထိန်းသိမ်းမယ်ဆိုရင် ကိုယ်စောင့်နုတ်ကလည်း ပျော်တယ်။ သာသနာစောင့်နုတ်ကလည်း ပျော်တယ်။သမ္မာဒေဝနုတ်ကလည်း ပျော်တယ်။

သီလနဲ့ ပြည့်စုံမယ်ဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားရှိစဉ်က တောင်ကျွန်းမှာ မဟာပါလရွာ လို့ ရှိတယ်နော်။တစ်ရွာလုံး သီလနဲ့ပြည့်စုံတဲ့ အတွက် အသက်တစ်ရာပြည့်မှ သေတာတဲ့ဗျား။အသက်တစ်ရာ မပြည့်ရင် မသေဘူးပေါ့။မဟာပါလ ရွာလေ။ ပတ်ဝန်းကျင်က တော့ သီလနဲ့ မပြည့်စုံတော့ မိုးခေါင်ရေရှားနဲ့ သွားကြုံတာပေါ့။ စားဝတ်နေရေး ပြေပျံ့မလားဟေ့။ကဲ မွေးမွေးချင်း သေတဲ့ဟာ လည်း ရှိတယ်။လေးဘက်သွား အရွယ်သေတာလည်း ရှိတယ်။ကျောင်းသားအရွယ် သေတာလည်း ရှိတယ်။ အပျို လူပျိုဘဝနဲ့ သေကျတာလည်း ရှိတာပေါ့။ သီလနဲ့ ပြည့်စုံဖို့ လိုတယ်။နောက်ဆုံးဆယ်လ မြတ် စာအုပ်ထဲမှာ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ရေးတာ။ မြတ်စွာဘုရားအလောင်း၊ဘုရားအလောင်း စကြာမင်းဘဝတုန်းက လေးကျွန်းနဲ့တစ်မြင့်မီရ် အုပ်စိုးလာခဲ့တာပေါ့။အဲဒါ လေးကျွန်းနဲ့ တစ်မြင့်မီရ် အရပ်သုံးစကားနဲ့ ငါးပါးသီလတရား ဟောတယ် ကြားလား။ဒါ ဘုရားအလောင်းပေါ့။ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလားဟေ့။ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့။အဲဒါ သီလနဲ့ ပြည့်စုံရင် ကုသိုလ်ကံလို့ မဟောဘူးလား။မပြည့်စုံရင် အကုသိုလ်ကံပေါ့။

ကံဆိုးတယ်၊ကံဆိုးတယ်လို့ မပြောကြဘူးလား။သီလနဲ့ မပြည့်စုံတာ...ကံဆိုးတာပေါ့။ ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကံကောင်းတယ်။အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ဒါ ကံ ကံရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်။ကံကို ယုံကြည်ရမယ်။ဉာဏ်ကို အားကိုးရမှာပေါ့။အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ဉာဏ်ဆိုတာ...ခန္ဓာ သိတာပေါ့။သစ္စာ သိတာပေါ့။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်းအကျိုး သိတာပေါ့။အဲသလို လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်။

အဲလိုဆိုတော့ကာ ခဏ ခဏ ပြောရတဲ့ ကိစ္စ။ပိဋကတ်သုံးပုံ ချုံကြည့် ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ခန္ဓာငါးပါး ချုံကြည့် နာမ်နှင့်ရုပ်ပေါ့။ မကြား စဖူး ကြားဖူးထပ်မံ။ ရှေးထက်ကျော်ကာရီက လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောတာနော်။ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါး မှောက်မည် သာ၊ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါး မှောက်မည်သာ၊ ခွေးဝက်ကျွဲနွား မှောက်လျက်သွား ငါးပါးမှောက်ကြရှာလို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒီ ခန္ဓာပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှား လို့ ဖြစ်တာ။မဖြစ်ပေဘူးလား။ဒါတော့ ခန္ဓာအကျိုးအပြစ်ကို သိဖို့ လိုတာပေါ့။သစ္စာသိဖို့ လိုတာပေါ့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်းအကျိုးသိဖို့ လိုတာပေါ့။နေ့ရှိသမျှ ရက်ရှိသမျှတော့ ဒီခန္ဓာ သိဖို့ လိုတယ်။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ဒါမို့ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်၊ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ရလေအောင်ပေါ့။ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်လည်း လိုရင်းကိစ္စ ပြီးအောင် မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရအထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

...ခန္ဓာဖွဲ့နည်း...  
မျက်စိ။

စက္ခုအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ စက္ခုအကြည်နှင့် အဆင်းကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက နာမ်တရား။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နား။

သောတအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ သောတအကြည်နှင့် အသံကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက နာမ်တရား။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နာ။

ယာနအကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ယာနအကြည် နှင့် အနံ့ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာ က စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နာအကြည်နှင့် အနံ့က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက နာမ်တရား။ နာအကြည် နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

လျှာ။

ဇိဝှိအကြည်ကို ချို၊ချဉ်၊စပ်၊ငန်၊ဖန်၊ခါး ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ဇိဝှိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဇိဝှိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဇိဝှိအကြည် နှင့် ရသာ ခြောက်ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါး ကို စားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ လျှာအကြည် နှင့် ရသာခြောက်ပါး က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါးကို စားသိတာက နာမ်တရား။ လျှာအကြည်နှင့် ရသာခြောက်ပါးက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ကိုယ်။

ကာယအကြည်ကို မာမူ ပျော့မူ ပထဝီ ဖောဠဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆိုတဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကာယအကြည်နှင့် မာမူ ပျော့မူကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။



ကိုယ်အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ပူမှု အေးမှုကို ထိသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှုက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

ကိုယ်အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယောဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှုကို ထိသိတာက နာမ်တရား။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

စိတ်။

မနော အကြည်ကို မွှောရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ မနောဝိညာဏ် ပေါ်သော အခါ တစ်ဝိညာဏ် တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် ၊သညာက္ခန္ဓာ စေတသိက်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် မွှောရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မနောအကြည်ကို မွှောရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ မွှောရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် မွှောရုံ က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

မနောအကြည်ကို မွှောရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ မွှောရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက နာမ်တရား။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် မွှောရုံ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့ .... လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊အသူရကာယ အစားစား၊တွေ့သလား၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား။ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ မတွေ့တာ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။ မရှိရင် လူစွဲ နတ်စွဲ ဗြဟ္မာစွဲ၊စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ တွေ့တဲ့တရားက လူနတ်ဗြဟ္မာလား၊ ခန္ဓာငါးပါး။

ဤ ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရှိတာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ရူပက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။ (ဖောက်ပြန် တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(ခံစား တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

သညာက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(မှတ်သား တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(စေ့ဆော် ပြုပြင် တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(သိတတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဤ ခန္ဓာငါးပါးက မြင်ပြီးရင် ပျက်၊ ကြားပြီးရင် ပျက်၊ နံပြီးရင် ပျက်၊ စားပြီးရင် ပျက်၊ ထိပြီးရင် ပျက်၊ သိပြီး ရင်ပျက် ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား၊ မရှိတာတွေ့သလား။ မရှိရင် ဘယ်လို စွဲမလဲ။ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါက အစက တည်လို့ မရှိခြင်းကြောင့် စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာ ကဖြစ်ပြီးတော့ မပျက်လား။ အစွဲ ခံရဲ့လား။ ဒီလိုဆိုရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြတ်တာပေါ့။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြတ်ရင် ကာယကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ မနောကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ် ပြဦးမလား။ မပြုရင် ရှေးဆရာတော် သမားတော်တွေ... သက်သတ် ခိုးမှု၊ ကာမေသု၊ မုသား၊ မိစ္ဆာ ကင်းပြတ်ကွာ မှတ်ပါ သောတာပန် တဲ့ကွဲ့။ပိဋကတ်သုံးပုံ ချုံကြည့် ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ခန္ဓာငါးပါး ချုံးရင် နာမ်နှင့်ရုပ်ပေါ့။အဲဒီ နာမ်ရုပ်တရား နှစ်ပါးအပေါ်မှာ ဌာနူပစာရအားဖြင့် တင်စားပြီးတော့ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊အသူရကာယ အစားစား၊ဇရဲအစားစားလို့ မသမုတ်ကြဘူးလား။အဲဒါ သမုတ်ရို အခေါ်ရှိပေါ့။မသမုတ်လည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိက နာမ်ရုပ်တရား နှစ်ပါး။အဲဒါကို ပိုင်းပိုင်းခြားခြား ထိထိမိမိ အပ်ကျမပ်ကျ သိဖို့ လိုတယ်နော်။

အဲတော့ မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံထပ်ခါ ကြည့်ပြီးတော့မှ အားလုံးလည်း တရားနာဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ထွေးခံဟာ ရုပ်လား၊ နာမ် လားလို့ မေးကာ ဘယ်လို ပြောမလဲ။ဪ ရုပ်ပေါ့နော်။ ရုပ်ဆိုတော့ ဝိပဿနာထိုက်တာပေါ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား။အင်း... စဉ်းစားနော်။ ဒင်-ဒင်-ဒင်-ဒင်-ဒင်။မြင်တာလား ကြားတာလား။ထွေးခံလို့ ကြားသလား။အသံလို့ ကြားသလား။အသံဟာ ထွေးခံ

ဟုတ်ကဲ့လား။ဟော အသံလို့ ကြားသိတာ သောတဝိညာဏ် နာမ်တရား မရလား။အသံက ရုပ်တရားမရလား။ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး။  
ထွေးခံလား နာမ်နှင့်ရုပ်။စိတ်ကတော့ ထွေးခံလို့ မထင်လား။ရှိတယ်လို့ မယူလား။လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်။ထွေးခံ တွေ့မလား  
မာတာတွေ့မလား။မာတာ ပထဝီလို့ မဟောလား။ မာတယ်လို့ သိတာ ကာယဝိညာဏ်နာမ်တရားပေါ့။ကာယအကြည်နဲ့ မာဆိုတဲ့  
ပထဝီက ရုပ်တရားပေါ့။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး။ထွေးခံလား နာမ်နှင့်ရုပ်။ဘာဖြစ်လို့ ထွေးခံ မတွေ့တာလဲ။မရှိရင် ထွေးခံဟာ  
ရုပ်ဟုတ်ရဲ့လား။ရုပ်မဟုတ်ဘူးကွဲ့။ ဉာဏပရိညာ ပိုင်းခြားလို့ သိပါလို့ မဟောဘူးလား။

အဲဒီ နာမ်ရုပ်တရား နှစ်ပါး အပေါ်မှာ ဌာနပစ္စာရအားဖြင့် တင်စားပြီးတော့ ထွေးခံလို့ မခေါ်လား။ထွေးခံ ယူခဲ့စမ်းဟေ့ လို့ ဒီမှာ  
ထမင်းစားတဲ့အခါ ရဟန်းတော်တွေ သံဃာတော်တွေ ရောက်တဲ့အခါ ထွေးခံလိုတာပေါ့။အဲတော့ ဟိုက ထွေးခံယူခဲ့တယ်နော်။  
စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ထွေးခံထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့်။ထွေးခံ တွေ့မလား မာတာတွေ့မလား။ မာတာပဲ တွေ့မယ်။ တွေ့တာကို  
အမှန် မယူရဘူးလား။အဲဒီ မာတာသိတာ ကာယဝိညာဏ် နာမ်တရားပေါ့။ ကာယအကြည်နဲ့ မာဆိုတဲ့ ပထဝီက ရုပ်တရား။ နာမ်ရုပ်  
နှစ်ပါးပေါ့။ထွေးခံလား နာမ်နှင့်ရုပ်။ကဲ...ဘာဖြစ်လို့ ထွေးခံ မတွေ့တာလဲ။မရှိရင် စွဲဦးမလား။အဲဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြုတ်ဖို့ လိုတာ  
ဒကာကြီးတို့။အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။အဲတော့ စဉ်းစားတာ အလုပ်လုပ်တာနော်။အဲဒါ မိမိက ကာယကံနဲ့ လုပ်တဲ့ အလုပ်၊  
ဝစီကံနဲ့ လုပ်တဲ့ အလုပ်၊ဒါ ကံ အလုပ်တွေ။စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။အကုသိုလ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကံအလုပ်က အပုညဘိသင်္ခါရ  
ပေါ့။ဒုစရိုက် တရားဆယ်ပါးကို ကျူးလွန်တာပေါ့။ရှောင်ကြဉ်လို့ ရှိရင် ပုညဘိသင်္ခါရလို့ မဟောဘူးလား။ လူခန္ဓာ နတ်ခန္ဓာ ပေါ့။  
အဲဒါ ပုညဘိသင်္ခါရ။ ကံအလုပ်၊ ကံအလုပ်။ကမ္မဋ္ဌာန်း လေးဆယ်တစ်ခုခု အားထုတ်လို့ သမာဓိသာ ရမယ်ဆို သူများ စိတ်အစဉ်  
သိနိုင်တယ် လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါထက်ရင့်ကျက်ရင် မြေလျှိုးမိုးပျံနိုင်တာ ပေါ့။အဲဒါ ဈာန်အလုပ်ကွဲ့။အဲတော့ကာ မြင်ရာ ကြား  
ရာ၊နံ့ရာ၊စားရာ၊ထိရာ၊မှာ စဉ်းစားတာ ဝေဖန်တာ စိစစ်တာ၊ အဲဒါ ဉာဏ်ကွဲ့။ဉာဏ်အလုပ် စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ဣရိယာပထလေးပါး နော်။ သွားခြင်း၊ရပ်ခြင်း၊ထိုင်ခြင်း၊လျောင်းခြင်းလို့ မဟောဘူးလား။အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။ထိထိမိမိ အဲဒါ  
သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။စဉ်းစားကြ။အခု တရားနာတာတွေ စိစစ်ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အနေနှင့် အမျိုးသမီး အမျိုးသား  
တွေလို့ ပြောရတာပေါ့။စင်စစ်ကတော့ အမျိုးသမီး၊အမျိုးသားလား ထောက်ကန်ဝါယော၊ထိုင်နေတာ အမျိုးသမီးလားထောက်ကန်  
ဝါယော၊ အမျိုးသားလား ထောက်ကန်ဝါယော။ရပ်နေတာ အမျိုးသမီးလား ထောက်ကန်ဝါယော၊ အမျိုးသားလား ထောက်ကန်  
ဝါယော။ သွားတာ အမျိုးသားလား ဝါယောဓာတ်၊ သွားတာ အမျိုးသမီးလား ဝါယောဓာတ်။လှုပ်ရှားဝါယောပေါ့။ ဝါယောဓာတ်လို့  
သိတာ ကာယဝိညာဏ် နာမ်တရားမရလား။ဝါယောက ရုပ်တရားမရလား။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး။အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲလို  
ဆိုတော့ကာ တရားထိုင်တာ အဓိကလား၊ ခန္ဓာသိဖို့ အဓိက။စကြိုသွားတာအဓိကလား နာမ်ရုပ် သိဖို့ အဓိက။ဒါ နာမ်ရုပ်သိဖို့

**အဓိက လိုတာပေါ့။ ပရိညာ ပိုင်းခြားရမှာကွဲ့နော်။**အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ကဲ စိတ်ထဲ ဉာဏ်ထဲက ထိုင်လိုက်ကြသေးတာပေါ့။ကြမ်းနဲ့ တင်ပါးနဲ့ ထိမသွားလား။ထိတဲ့အခါ သတိလို့ မဟောလား။  
သတိပြုတဲ့အခါ ကြမ်းတွေ့သလား၊မာတာတွေ့သလား။ဪ ထင်တော့ စိတ်က ကြမ်းလို့ မထင်လား။တွေ့တာ ကြမ်းလား  
မာတဲ့သဘော။ မာတယ်လို့ သိတာ သူငါလား ကာယဝိညာဏ်။ နာမ်တရားမရလား။ ကာယအကြည်နဲ့ မာဆိုတဲ့သဘောက  
ရုပ်တရား မရလား။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါးပေါ့။ကဲ ကြမ်းလား နာမ်နှင့်ရုပ်။အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ဒါ နာမ်ရုပ်သိဖို့ လိုတာပေါ့။  
စဉ်းစားနော်။ အဲဒါ စဉ်းစား တာ အလုပ်လုပ်တာကွဲ့။အဲတော့ စိစစ်ဖို့ လိုတယ်။ဒါ သဘောပေါက်ဖို့ မလိုဘူးလား။  
တနည်းအားဖြင့် မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ။ ဟိုဖက်က ချင်းနဲ့ ကုလားနဲ့ ထိုင်နေကြတာ။ ချင်းကလည်း ကုလားလို နားမလည်။  
ကုလားကလည်း ချင်းလို နားမလည်။ ဒီဘက်ကလည်း ချင်းနဲ့ ကုလားနဲ့ တစ်ယောက်သော ဟိုဖက်က ကုလားကနေ ဆဲတော့  
တာ။ ဆဲတဲ့အခါ ဒီဘက်က ကုလားက စိတ်ဆိုးတာ။ဟေ့ ခွေးမသား။ ဟေ့ သူခိုးမသားလား။ဟေ့ ဖာသည်မသား။ ဆဲတာကိုး။  
ကုလားနဲ့....ကုလားလို ဆဲတာ ။ဒီက ကုလားက စိတ်မဆိုးဘူးလား။ ချင်းကား မကြားဘူးလား။ စိတ်ဆိုးသလား။ အသံထဲမှာ  
စိတ်ဆိုးစရာ ပါရဲ့လား။ စိတ်ဆိုးစရာ ပါရင် နှစ်ယောက်စလုံး ဆိုးရမှာ။ကဲ နှစ်ယောက်စလုံး မဆိုးဘူးနော်။ ကဲ တခါ ဟိုဖက်က  
ချင်းက ဆဲပြန်တော့တာ။ တခါ ဒီဖက်က ချင်းက မဆိုးဘူးလား။ ကုလားက စိတ်ဆိုးရဲ့လား။ ကဲ ကြားတာ အတူတူပဲနော်။  
စိတ်ဆိုးတာ မဆိုးတာ မခြားနားဘူးလား။ အသံထဲမှာ စိတ်ဆိုးစရာ ပါရင် နှစ်ယောက်စလုံး ဆိုးရမှာပေါ့။ အဲလို လေ့လာဖို့  
မကောင်းလား။ တကယ်ရှိတဲ့တရား ဟုတ်ကဲ့လား။အမှန်သိလို့ အမှားပျောက်ဖို့ လိုတာ။

သုံးဆယ့်နှစ် ကောဠာသ။သုံးဆယ့်နှစ် ကောဠာသလို့ မပြောကြဘူးလား။အဲဒီ သုံးဆယ့်နှစ် ကောဠာသမှာ အတွင်းရော၊ အပြင်  
ရော ရှာကြည့်။ လူတွေ့ရဲ့လား။ခြေလက်အင်္ဂါ သုံးဆယ့်ကောဠာသ တွေ့မယ်။ဘာဖြစ်လို့ လူမတွေ့တာလဲ။လူမှ မရှိရင် လူလို စွဲ  
စရာ လိုသေးရဲ့လား။လူမရှိ နတ်ကား ရှိပါ့မလား။ဗြဟ္မာကား ရှိပါ့မလား။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ **စဉ်းစား။ စဉ်းစားတာ**  
**အလုပ် လုပ်တယ်လို့ ခေါ်တယ်။** ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ။နီးသပ် ကောင်းကောင်း၊ တောင်းရက် ကောင်းကောင်း။နီးကို ပုံထားလိုက်။ တောင်းတစ်လုံးစာ။ လူ  
လေး ငါးယောက်က ရပ်ပြီးတော့ ကြည့်နေတာပေါ့။ရေလေးနဲ့ ဖြန်းလို့ နာရီဝက်လောက် ကြာတဲ့အခါ ပျော့ပျော့ပျဉ်းပျဉ်း မနေဘူး  
လား။အဲဒီအခါ တောင်းတစ်လုံး ပုံသွင်းပြီးတော့ ရက်လိုက်တာပေါ့။အဲလို ရက်တဲ့အခါကျတော့ နာရီဝက်ကြာတော့  
တောင်းတစ်လုံး ပြီးသွားပြီ။နီးတွေ့မလား၊ တောင်းတွေ့မလား။တော်တုန်းက နီးတွေ့ဟာ ဘယ်ကို ရောက်သွားသလဲ။ နီးတွေ  
ဘယ်ရောက်သွားသလဲ။ စဉ်းစား...လူတွေ မျက်စိလည်တာ ပြေအောင်လို့ ဟောရတာ။အခု မျက်စိလည်နေတာ။နီးတွေ့တယ်လို့  
မပြောဘူးလား။ အခုပြီးသွားတဲ့အခါ နီးလား တောင်းလား။စဉ်းစားနော်။အဲဒီတောင်း အစသတ်တဲ့နေရာကို ပြန်ပြီးတော့ ဖြုတ်ပြီး  
ကာမှ အကုန်ဖြုတ်ကြည့်လိုက်။ အဲလို ဖြုတ်ကြည့်တဲ့အခါ တောင်းတွေ့မလား နီးတွေ့မလား။တောင်းက ဘယ်ကို ရောက်သွား  
သလဲကွဲ့။မရှိလို့။မရှိ...အစက တည်လို့ မရှိရင် တောင်းလို့ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။နီးလို့ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ရှိ မရှိ သိဖို့ မလို  
ဘူးလား။တောင်းထင်လို့ လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့် တောင်းတွေ့မလား မာတာတွေ့မလား။နီးထင်လို့ ကိုင်စမ်းကြည့် နီးတွေ့မလား  
မာတာ တွေ့မလား။မာတာ ပထဝီကွဲ့။မာတယ်လို့ သိတာ ကာယဝိညာဏ်နာမ်တရား မရလား။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး။နီးလား နာမ်နှင့်  
ရုပ်။ တောင်းလား နာမ်နှင့် ရုပ်။ကဲ ဒီလိုဆိုတော့ နီးလို့ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။တောင်းလို့ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။

ကဲ...မိမိက ခရီးသွားကြည့်လိုက်တာပေါ့။ သွားတဲ့အခါ တောလမ်းခရီးတွေ လှည်းနဲ့ သွားရတာကိုး ။ ကားလမ်း မပေါက်ဘူးပေါ့။  
ခပ်လှမ်းလှမ်းက ကြည့်တာ ရှစ်မိုင်လောက်ကွာတယ်။ ကွာတဲ့အခါမှာ အဝေးက ကြည့်တော့ သစ်ပင်က မရှိ လယ်ပြင်ကြီးကိုး။  
အိမ်ခြေ တစ်သောင်းနှစ်သောင်း ရှိတယ်။ တချို့က တစ်ထောင် ၊နှစ်ထောင်။လှမ်းကြည့်တော့ ရွာကို မမြင်ရဘူးလား။ ညိုညို၊  
မှိုင်းမှိုင်း ပေါ့။ကဲ ရွာကို ရောက်သွားပြီ။တံခါးပေါက် ဝင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရွာတွေ့သလား အိမ်တွေ့သလား။အဝေးက ကြည့်  
တုန်းကတော့ ရွာနော်။အခု တံခါးပေါက်ကို ဝင်သွားတဲ့အခါ ရွာလား အိမ်လား။ဒါ သူများ မေးရမှာလား ကိုယ်တွေ့တာလား။ကဲ  
ရွာအနေနဲ့ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။စွဲစရာ မလိုဘူးနော်။ကဲ အဲဒီအိမ်ကို စိတ်ထဲ ဉာဏ်ထဲက ဖျက်ကြည့်လိုက်။အမိုးတွေ ခွာလိုက်။  
ပျဉ်ထောင်တွေ ခွာလိုက်။ တန်းတွေ ဖြုတ်လိုက်။ ထုပ်လျှောက်ဒိုင်းမြားတွေ ဖြုတ်။ ခါးပန်းတွေ ဖြုတ်။ကြမ်းတွေ နှုတ်။ဆင့်တွေ  
နှုတ်။ရက်မတွေ ဖြုတ်။တိုင်တွေကို တူး နှုတ်လိုက်။ စုပုံထား။ အိမ်လား သစ်စုဝါးပုံလား။ သစ်စုဝါးပုံနော်။ တော်တုန်းက အိမ်  
မြင်တာ၊ ကဲ အိမ်တွေ့သေးရဲ့လား။အခုတွေ့တာ သစ်စုဝါးပုံ။ ကဲ တခါ သစ်စုဝါးပုံကို ဘုရားပေးတဲ့ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်။  
သစ်စုဝါးပုံ တွေ့မလား မာတာတွေ့မလား။မာတယ်လို့ သိတာသူငါလား ကာယဝိညာဏ်။ ကာယဝိညာဏ်က နာမ်တရား မရဘူး  
လား။မာတာက ရုပ်တရား မရဘူးလား။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး။သစ်စုဝါးပုံလား နာမ်နှင့်ရုပ်။အိမ်လား နာမ်နှင့်ရုပ်။ရွာလား နာမ်နှင့်ရုပ်။မြို့  
လား နာမ်နှင့်ရုပ်။

အဲဒီ နာမ်ရုပ်တရား နှစ်ပါးမှာ ဌာနူပစာရအားဖြင့် တင်စားပြီးတော့ သစ်စုဝါးပုံလို့ သမုတ်ရတယ်။ကြားလား။ အိမ်လို့  
ခေါ်ရတယ်။ရွာလို့ သမုတ်ရတယ်။မြို့လို့ ခေါ်ရတယ်။ဒါ ခေါ်တာပြောတာ မြတ်စွာဘုရား ပယ်ရဲ့လား။ညီတော်အာနန္ဒာလို့  
မခေါ်လား။ သားတော်ရာဟုလာလို့ မခေါ်လား။ချစ်သမီး ချစ်သားတို့လို့ မခေါ်လား။ခေါ်တာ ဘုရားပယ်ရဲ့လား။ ဘာတွေ ပယ်တာ  
လဲလို့ မေးကာ ဘယ်လို အဖြေပေးမလဲ။ဟင်...ကဲ ကြည့် တရားနာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် သိပ်မရှိပါဘူး။တရား ပျောက်တော့ ကိုယ်မှာ ရှာလို့  
မဟောဘူးလား။ကိုယ်မှာ ကြည့်ရမှာကွဲ့။ကိုယ်မှာ ကြည့်ရင် ကိုယ့်အပြစ်တွေ တွေ့ဖို့ မလိုဘူးလား။ကိုယ့်အပြစ်ကို တွေ့မှ **သိပယ်**  
**ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏ** ဖြစ်မှာပေါ့။ကိုယ့်အပြစ်ကို မတွေ့သမျှ သမုဒယ နေမှာပေါ့။ သမုဒယဆိုတာ အကျိုး ဒုက္ခ ရမှာ  
ပေါ့။အပြစ်ကိုတွေ့ကာ **သိပယ်ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏ**လို့ မဟောဘူးလား။အဲဒါလိုတယ်ကွဲ့။စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူး  
လား။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ သစ္စာသိဖို့ လိုတယ်နော်။ သစ္စာသိမှ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ။ သစ္စာ လေးပါး သိမှ  
သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ။ ဒါတော့ မရသေးတဲ့  
ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊သစ္စာဖွဲ့။

.....သစ္စာဖွဲ့နည်း.....

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ ။ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား။ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရား ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ့မလား ။ သောတာပန်က စရတာပေါ့ ။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...။ ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ...။ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါး-ပါး အပေါ်မှာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ လို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ....။ နှလုံးသွင်း မှားတော့ လိုချင်တာ ဘယ်သူလဲ။ မရရင် မနေဘူးလို့ စွဲလမ်းတာ။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒိန် ဤသုံးခု သစ္စာဖွဲ့တော့ ဘာသစ္စာလဲ။ လူလား သမုဒယသစ္စာလား။ နတ်လား သမုဒယသစ္စာလား။ ဗြဟ္မာလား သမုဒယသစ္စာလား ။ သားတွေ သမီးတွေလား သမုဒယသစ္စာလား။ သမုဒယ အကြောင်း ရှိသမျှ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်ဘူးလား။ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ... အိုနာ သေ လွတ်ပါ့မလား။ ဘာသစ္စာလဲ။ လူ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ နတ် ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဗြဟ္မာ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ အမှန် ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ မဟောလား။ နှလုံးသွင်း မှားတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မချုပ်လား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိက အလင်းရောင်နဲ့ တူ တယ်နော်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက အမှောင်နဲ့ တူတယ်နော်။ အလင်းရောင် ပေါ်တော့ အမှောင်မပျောက်လား။ တဏှာ လာသေးရဲ့လား။ ဥပါဒိန် လာသေးရဲ့လား။ အဲဒါ ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားသိလို့ ကာမာသဝနဲ့ ဘဝိသဝ ချုပ်တာပေါ့။ ရှေ့ပိုင်းကခန္ဓာကို ခန္ဓာ မှန်းသိတော့ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်တာပေါ့။ အာသဝေါတရား လေးပါး မကုန်လား။ ကုန်ရင် သမုဒယသစ္စာ မသေလား။ နောက်ခန္ဓာ ဇာတ် မသိမ်းလား။ နိရောဓသစ္စာ။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ နိရောဓ နိရောဓဆိုတာ ကိလေသာချုပ် နဲ့ ခန္ဓာ ချုပ်နော်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟာ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်မှာ ဘုရား အဖြစ်ကို မရလား။ ဘုရားအဖြစ်ကို ရတာ လေးဆယ့်ငါးဝါနော်။ အားလုံး လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတွေကို တရားဟောတာ၊ လေးဆယ့် ငါးဝါ ပေါ့။ ကဲ ခန္ဓာ မရှိဘူးလား ရှိသလား။ ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ ရတာ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အခုလည်း တရားအားထုတ်တာ ခန္ဓာသိ ခန္ဓာရှိလျက်နဲ့ ရတဲ့နိဗ္ဗာန် ကိုလိုတာ။ နောက် မလ္လာမင်းနဲ့ အင်ကြင်းတောကျကာမှ ကမ္မံ ဝိပါကဿလို့ အတိတ်က ပြုတဲ့ ဝိပါကဝဋ်မှီလို့ ဝမ်းတော်လားလို့ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုဘူးလား။ ခန္ဓာရှိရဲ့လား။ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ သိဖို့ လိုတာကွဲ့။ ဒါမို့ သစ္စာဖွဲ့ရတယ်။ ခန္ဓာဖွဲ့ရတယ်နော်။ **တရားဆိုတာ အမှန်ကိုဟောတာ။**

လက်တွေ့ မျက်တွေ့ပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ကဲ လျှာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့မှ ဧည့်သည် နှစ်ယောက် ခရီးသွားတာပေါ့။ သွားတဲ့အခါ အိမ်ရှင်မက နေပြီးတော့မှ ဧည့်သည် ကြိုက်တာ မကြိုက်တာ ဘယ်သိမလဲ။ သုပ်တဲ့အခါမှာ အသုပ်အသက်လေးတွေ ငရုတ်သီးကို ထောင်းပြီးတော့ အမှုန့်လေးတွေထည့် သုပ်တာပေါ့။ သုပ်တော့ ဟို ငရုတ်သီး မစားနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က လက်သုံးချောင်းနဲ့ နှိုက်ပြီးတော့ ခွံပြီးတော့ ဝါးလိုက်တာ။ စပ်လွန်းလို့ ပြန်မထွေးဘူးလား။ ထွေး လိုက်တာ ကောင်းလို့လား မကောင်းလို့လား။ မကောင်းလို့။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ စားနိုင်တာကိုး။ အဲဒါ နှိုက်ပြီးတော့ ခွံပြီး တော့ ဝါးစားကြည့်တာ။ အခုမှ အရသာတွေ့တာ။ အခုမှ ခံတွင်းသာတာ။ ကဲ သူက ငရုတ်သီး စားနိုင်တဲ့လူနော်။ ကောင်းတယ်လို့ မထောက်ခံလား။ မစားနိုင်တဲ့လူက မကောင်းဘူးလို့ မကန့်ကွက်လား။ အဲဒီ လူနှစ်ယောက်ဟာ တူသလား။ မတူရင် အဲဒါ စဉ်းစား။ ဒါ တရားအလုပ်လုပ်တာ။ မတူတာ မရှိလို့ပေါ့။

စပ်တဲ့ အရသာက လူမျိုး တစ်ရာတစ်ပါး တူ မတူ။ ငရုတ်သီးဆိုတဲ့ နာမည်က လူမျိုး တစ်ရာတစ်ပါး တူရဲ့လား။ မတူတာ မရှိလို့ကွဲ့။ အခေါ်ရှိ သမုတ်ရှိကွဲ့။ မသမုတ်လည်းရှိ သမုတ်လည်းရှိက စပ်တဲ့ရသာ။ လျှာ အကြည်နဲ့ ရသာဓာတ် တွေ့တဲ့အခါမှ တွေ့တာ နော်။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာ လျှာမှာ ပေါ်သည်။ သောမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည်။ ဒေါမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည် မဟောဘူးလား။ လေ့လာပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား။ အဲဒါ လျှာမှာ။ အဲတော့ အကွက် အနေနဲ့ စက်ဝိုင်းဒေသနာအနေနှင့် ကြည့်မယ်ဆို နှစ်အကွက်ပေါ့။ နှစ်အကွက်ကို ဒီလိုသာကြည့်မယ်ဆို စပ်တယ်လို့ကား သိပါမလား။ ချိုတယ်လို့ကား သိပါမလားကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ စိစစ်ဖို့ လိုတယ်။ ဒါ နှစ်က သုံးကို မကူးဖို့လို့ မဟော ဘူးလား။ ဒါ လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်။ ကဲ ခံစားပြီးတော့ မပျက်လား ။ ပျက်တယ်ဆိုတာ နိစ္စလား အနိစ္စ။ ဒါ **အနိစ္စမြင်မှ စိတ်ချရ**



တယ်လို့ မဟောဘူးလား။ကဲ တဏှာ လာသေးရဲ့လား။ ဥပါဒါန် လာ သေးရဲ့လား။နှစ်က သုံးကို ကူးရဲ့လား။ကဲ ဝေဒနာလို့ သိတော့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်လား။ နာမ်ရုပ်လို့ သိတော့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်လား။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ဗြဟ္မာကြီးလေးဦးက ဖန်ဆင်းတယ်။ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတယ်။ ဗိဿနိုးနတ် ဖန်ဆင်းတယ် ယူဦးမလား။ မယူ...ဝိစိက္ခိန္ဒာ မချုပ်လား။အာသဝအနေနဲ့ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်တယ်ကွဲ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။အဲဒါ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိဖို့ ။

ကိုင်း ငှက်ပျောသီးတစ်ခု စားကြည့်လိုက်။နံ့သာပု ငှက်ပျောသီး။ပင်ထက်မှည့် ဆိုတော့ကာ အုပ်တာထက်ပိုပြီးတော့ အရသာ တွေ့တာပေါ့။ နံ့သာပုငှက်ပျောသီးနော် ၊ပင်ထက်မှည့်။ဘယ်လိုတွေ့မလဲ။ချို့တာ တွေ့တယ်နော်။ကဲ အဲဒီ ချို့ရသာကို မျက်စိနဲ့ ကြည့်။မြင်ရပါမလား။ဒါ သူများ မေးရမှာလား ကိုယ်တွေ့လား။စားတုန်းက ချို့ရသာလား ငှက်ပျောသီး။ တွေ့နေတာက ငှက်ပျော သီးလား ချို့ရသာ။ကဲ အဲဒါ ပိုင်းခြားဖို့ မလိုလား။ ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားလို့ သိပါ။ကဲ ချို့ရသာလို့ စားသိတာ ဇိဝှိဝိညာဏ် နာမ်တရား မရလား ။ လျှာအကြည်နဲ့ ချို့ရသာက ရုပ်တရား မရလား။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး။ဒါ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်ပေါ့။ငှက်ပျောသီးက ပညတ်ပေါ့။ အဲလို ပိုင်းခြားဖို့မလိုလား။ပညတ်ဆိုတာ ခေါ်တာပြောတာရှိတာ ဟုတ်ကဲ့လား။ခေါ်ရုံတော့ကား မမှန်လား။ဒါသမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ ပေါ့။လူလို့ခေါ်တယ် ၊နတ်လို့ခေါ်တယ်။ဗြဟ္မာလို့ ခေါ်တယ်။မြို့ရွာတိုင်းပြည်လို့ ခေါ်တယ်။ခေါ်တာ ဘုရားပယ်ရဲ့လား။အထင်နဲ့ အယူအဆကို ပယ်တာ။လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

ကဲ လူထင်လို့ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်။လူတွေ့မလား မာတာတွေ့မလား။ဆံဖျားကခြေဖျား အရောက်ပေါ့နော်။ လူတွေ့မလား ပျော့တာတွေ့မလား။ဪ ပျော့တာပဲ တွေ့မယ်။ပျော့တာ ပထဝီပေါ့။မာတာ ပထဝီပေါ့။မာတယ် ပျော့တယ်လို့ သိတာ သူငါလား ကာယဝိညာဏ်။ကာယဝိညာဏ်က နာမ်တရား မရလား။မာတာ ပျော့တာက ရုပ်တရား မရဘူးလား။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး။လူလား နာမ်နှင့်ရုပ်။ထင်တော့ လူလို့ မထင်လား။နတ်လို့ မထင်လား။ဗြဟ္မာလို့ မထင်လား။ရှိတယ်လို့ မယူလား။တွေ့တာ လူလား နာမ်နှင့်ရုပ်။ဘာဖြစ်လို့ လူမတွေ့တာလဲ။အဲဒါ မရှိဘူးလို့ ယုံကြည်ရင် စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်း လား။လေ့လာနော်။ နာမ်ရုပ်လို့သိ လူလို့ခေါ် ။ နာမ်ရုပ်လို့သိ နတ်လို့ခေါ် ။ နာမ်ရုပ်လို့သိ ဗြဟ္မာလို့ခေါ် ။ နာမ်ရုပ်လို့သိ အဓေလို့ခေါ် ။ အမေလို့ ခေါ် ။သားလို့ခေါ် ။သမီးလို့ ခေါ် ။မြို့ရွာတိုင်းပြည်လို့ခေါ် ။ခေါ်တာ ဘုရားမပယ်ဘူး။သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ။ခေါ်တာ မမှန်ဘူး လား။အမြင်ခံ အရှုခံနဲ့ ရှိတာ ဟုတ်ကဲ့လား။အမြင်ခံ အရှုခံက နာမ်နှင့်ရုပ်ပေါ့။ဘယ်ပုံ ရှိတာလဲ မေးဖို့ မကောင်းလား။အနိစ္စအနေနဲ့ ရှိတာပေါ့။ဒုက္ခအနေနဲ့ ရှိတာပေါ့။အနတ္တအနေနဲ့ ရှိတယ်။အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။စဉ်းစားပေါ့။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ။ ရှေးက အမျိုးသမီးနဲ့ အမျိုးသားလေး ဘဝရေစက်ဆုံ အကြင်လင်မယားဖြစ်သွားတာပေါ့။ ချစ်တုန်း ခင်တုန်း တပြုံးပြုံး ။ခေတ်အားလျော်စွာ စီးပွားရေးကလည်း လုပ်အားကောင်း။မိန်းမကလည်း လုပ်အားကောင်း။ ယောက်ျားက လည်း လုပ်အားကောင်းတော့ စီးပွားရေးက ဖြောင့်တာပေါ့။ ငါးနှစ်လောက် ပေါင်းသင်းတာ။ သားသမီး တစ်ယောက်မှ မရ။ ခြောက်နှစ်ကျတော့ သားလေး တစ်ယောက် မွေးတော့တာ။ကြောင်လေး အဝတ်စုတ်ရလို့ ပျော်သလို။စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား။ သားလေးမွေးလာတော့ လင်ကလည်းဝမ်းသာ။မယားကလည်း ဝမ်းသာ။ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မဖြစ်ဘူးလား။အဲ နောက်ဆက်ပြီး တော့မှ ကြည့်တဲ့အခါ ငါးနှစ်ဆက်ပြီးတော့ နှစ်သားချတော့တာ။ သားငါးယောက်ကွဲ့။ မိခင်ကြီးက စီးပွားရေး ရှာနိုင်ရဲ့လား။ နှစ် ယောက်လုပ်အားက တစ်ယောက်ပျက်မသွားလား။။ စားအိုးက ငါးယောက်တိုး မလာလား။ကဲ ကြာတော့ကာ သူ ဟိုတုန်းက ရွှေလေးတွေ ဝယ်ထားတာကိုး။စားစရာ သောက်စရာက မရှိတော့ ရှိတဲ့ဟာလေးတွေ ဖြုတ်ရတော့တာပေါ့။နောက်တော့ ဖြုတ်စရာ ရောင်းစရာက မရှိပြီ။ ဗျစ်တောက် ဗျစ်တောက်နဲ့ ခဏ ခဏ ရန်တွေ့တာပေါ့။ ယောက်ျား ဖြစ်တဲ့လူက ပင်ပန်း။ ဥစ္စာဖြို စားဖိုက။ ဥစ္စာဖြို စားဖိုက။မီးဖိုချောင်က အားကြီးသုံးတာပေါ့။အမျိုးသမီးဖြစ်တဲ့လူကလည်း ခံပြင်းတော့ အရှေ့အိမ်က ကိုဝတို့အိမ် သွား ကြည့်။ စားအိုး ဆယ့်နှစ်ယောက်။သူတို့စားတာ ဘယ်လိုလဲလို့ မပြောရဘူးလား။ကဲ သူတို့က ပြောနေတာပေါ့။ ဆယ့်နှစ်ယောက်က။ သူတို့က မပြောဘဲကိုး။နောင်ဂျိန်ချတော့ ကွဲပါတော့ဗျား။သုံးလလောက်ကွဲသွားပြီ။

လင်မယား ကွဲတာ ချစ်လို့လား မုန်းလို့လား။ မုန်းလို့ကွဲ့။အနားမှာ ရပ်ကွက်မှာ လူကြီးတွေကလည်း ရှိတာကိုး။ အိမ်ခြေကလည်း တစ်သောင်းကျော်။ သူရပ်ကွက်၊ ကိုယ့် ရပ်ကွက်။ ကဲ ဟို ရပ်ကွက်က ကြားလို့ မတော်။ ဒီရပ်ကွက်က ကြားလို့ မတော်။ မင်းက အမျိုးသမီးဘက်က တာဝန်ယူ။ ငါက အမျိုးသားဘက်က တာဝန်ယူမယ် ပြန်မစေ့စပ်ဘူးလား။ မင်းတို့ အကြင်

လင်မယားရန်တွေ့တာ ဘယ်နှကြိမ် ရှိပြီလဲ မမေးရ ဘူးလား။ အခု တစ်ကြိမ်ပေါ့။ ငါတို့မှာ လေးကြိမ်ရှိပြီဗျား။ အခုမှ နေသားကျတာ။ တစ်ကြိမ် တစ်ခါတော့ သည်းခံဦးပေါ့။ မင်းတို့ ထမင်း စားတဲ့အခါ လျှာနဲ့သွား မကိုက်မိဘူးလား...မမေးရဘူးလား။ ကိုက်မိတယ်လို့ အဖြေမပေးလား။ ဘာဖြစ်လို့ ကိုက်တာလဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ မတော်လို့ ကိုက်မိတာပေါ့။ အဲတော့ကာ မတော်လို့ ကိုက်မိတာတော့ သည်းခံပေါ့။ လင်မယားနှစ်ယောက် စိတ်ဆိုး ပြေမသွားဘူးလား။ ပြန်မပေါင်းမိဘူးလား။ အမျိုးသမီးမှာ မုန်းစရာ ပါရင် ပြန်ပေါင်းလို့ ရပါမလား။အမျိုးသားမှာ မုန်းစရာ ပါရင် ပြန်ပေါင်းလို့ ရပါမလား။ဒါ မုန်းတာ ၊သူ လင်မယား ကွာတာ ချစ်လို့လား မုန်းလို့လား။မုန်းလို့ ကွာတာနော်။နို့မို့ အဲဒီ လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးမှာ ချစ်စရာပါ-မပါ။ ချစ်စရာပါရင် ရန်တွေ့ပါမလား။အဲ သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်တာ။မုန်းတာ သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်တာ။**သောမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည်။ ဒေါမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည် မဟောဘူးလား။ဥပေက္ခာဝေဒနာ မျက်စိမှာပေါ်သည်။** အမြင်ခံထဲမှာ ချစ်စရာ ပါရဲ့လား။ ပါဘူးကွဲ့။ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း မလွတ်လား။

အဲတော့ မျက်စိပေါက်က ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း လွတ်ရင် နား၊နာ၊လျှာ၊ကိုယ်၊စိတ် ခြောက်ခွဲရ မလွတ်ဘူးလား။အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ခန္ဓာဘက်ကို တကယ်သဘောပေါက်ပြီး တော့မှ ခန္ဓာဘက်ကို ဉာဏ်လှည့်တဲ့အခါ ....**ရာကက္ခယော နိဗ္ဗာနံ။ ဒေါသက္ခယော နိဗ္ဗာနံ။ မောဟက္ခယော နိဗ္ဗာနံ**လို့ မဟောဘူးလား။နိဗ္ဗာန်နဲ့ တည့်နေတာပေါ့ကွဲ့။အဲသလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။အဲဒါ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။ထိထိမိမိ လေ့လာနော်။ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေကိုး။အဲဒါ စဉ်းစားတာ ဝေဖန်တာ စိစစ်တာ ဉာဏ်၊ဒါကြောင့် **စေ့စေ့စဉ်းစားဉာဏ်အား ဆင်ခြင်ကြည့်၊ ပျောက်သုဉ်းကာမြင် ဒါပင်** နိဗ္ဗာန်သိ လို့ မဟောဘူးလား။ကိုယ်ထင်တဲ့ ချစ်တာတွေ မုန်းတာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား။စဉ်းစား တကယ် ရှိလို့လား မရှိလို့လား။အမှန်သိတော့ အမှားမပျောက်လား။အဲဒါ လိုတာကွဲ့။ဤနေရာရောက်အောင် ကြိုးစား အားထုတ် ပေါ့။သိမှ ပယ်နိုင်တာနော်။မသိ... ပယ်နိုင်ပါ့မလား။ ဤနေရာ ရောက်အောင် ကြိုးစားပေါ့။ မျက်စိပေါက်ကနေ လွတ်ရင် ကျန်တဲ့ ခွဲရတွေ မလွတ်ဘူးလား။ အကုန်လုံး လွတ်တယ်။

အဲဒီမှာ တစ်ခု ကျန်နေတယ်။ဘယ်လိုလဲလို့ တော်တုန်းက နေပြီးတော့မှ စားတုန်းက ငှက်ပျောသီးစားတာ။တွေ့တာက ချိုတာပေါ့။ချိုတယ်လို့ မပြောဘူးလား။စားတုန်းက သံပရာသီးစားတာ။တွေ့တာက ချဉ်တာပေါ့။အဲဒီချဉ်တာကို မျက်စိနဲ့ မြင်ရပါမလား။လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်ကား တွေ့ပါမလား။ချဉ်တာတော့ မရှိဘူးလား။ကဲ အကောင်အထည် ဟုတ်ကဲ့လား။ အခုလည်း ပုံပန်းသဏ္ဌာန်တွေ ပါရဲ့လား။အဲလို **အနိမိတ္တ အနိစ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန္န ယော ဓမ္မံ ၊အနိမိတ္တန္တ ဘာဝေဟိ**လို့ မဟောဘူးလား။ သဏ္ဌာန်၊နိမိတ်မပါဘူး။အနိမိတ္တတရားကွဲ့။တိုက်တဲ့အခါ ပေါ်မှာပဲ။အဲဒါကြောင့် ရှေးက လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက **စက္ခုဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊သောတဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊ယာနဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊ဇိဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊ကာယဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊မနောဝိညာဏံ အနိစ္စံ**လို့ မျက်စိမှာ မြင်တယ်၊မျက်စိမှာပဲ ချုပ်တယ်။ဘယ်မှ ဆံချည်တစ်မျှင်မှ မရောက်ဘူးကြားလား။သို့သော် မရောက်ငြား သော်လည်း အဲဒီ မြင်တဲ့စိတ်ကတော့ ချုပ်သွားတာပေါ့။ သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကမ္မသတ္တိ ကတော့ ကျန်ရစ်တာ ပေါ့။ ဘယ်လို ကျန်တာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

လူနှစ်ယောက်က ရပ်ကွက်မှာ ရှိတာ၊ ရန်တွေ့ကြတာပေါ့။ ရန်တွေ့ လို့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က ခွဲကြလို့၊တစ်ယောက်က ကျောက်တွင်းသွားတာ။နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ကြာတယ်။ တစ်ယောက်ကတော့ ရွာမှာ။သူ့ကို မမြင်ရတော့ ဟိုတုန်းက ရန်တွေ့ တာတွေ ပေးသေးရဲ့လား။ဟိုလူက ကျောက်တွင်းမှာ ကျောက်ပွင့်လို့ ပြန်လာခဲ့တာနော်။သူ့ကို မြင်ရတော့ ဟိုတုန်းက ရန်တွေ့ တာတွေက မပေါ်ဘူးလား။ကဲ အဲဒါတွေက ပျောက်ကွဲလား။ဝမ်းနှုတ်ဆေး စားတာလည်း မပါဘူး။ပါရဲ့လား။ကမ္မသတ္တိကွဲ့။အဲဒါ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးဟာ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ဒါမို့ မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ ရှေးထက်က ဖိုးပေါ်ဦး၊အမတ်ကြီး ဦးပေါ်ဦးပေါ့ကွဲ့နော်။ရှင်ဘုရင်ကြီးက ဟေ့ ပေါ်ဦး သေတမ်းစာ တွေ ရေးပြီးပြီလား ဆိုတော့ သေတမ်းစာတင် ဘယ်ကမလဲ ဘုရား၊သေတ္တာတောင် စပ်ထားပြီးပြီ။စောလှတကားဟေ့။သားတွေ သူသေကာ သားတွေ ဘယ်လိုစပ်မယ်လို့ မသိဘူးပေါ့။မင်းက ဘယ်လို စပ်တာလဲလို့ မမေးဘူးလား။သေတ္တာကို ထောင့် လေး

ထောင့် ဖောက်။လက်နှစ်ဖက်ကို အပြင်ထုတ်။ခြေနှစ်ချောင်းကို အပြင်ထုတ်။လက်ပွေ့နဲ့ သုဿာန်ကိုပို့။ဒါ ဘယ်လို သဘောလဲ ရှင်ဘုရင်က မမေးဘူးလား။ကျုပ် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ပြီးတော့ လာဆောင်ရွက်ခဲ့တာ အမျိုးမျိုး ဘယ်လိုပါ ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ တိုင်းပြည် အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပြီးတော့ မလုပ်ခဲ့ဘူးလား။ငါးပြားတစ်စေ့ ယူလို့ မသွားနိုင်ဘူးတဲ့။အကုန်လုံး ထားခဲ့ရတာတဲ့။ ယူ သွားနိုင်ရဲ့လား။မယူသွားနိုင်ဘူးနော်။ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်ကတော့ ပါမယ်တဲ့။ကြားလား။အဲဒါက မကျန်ဘူးတဲ့။သို့သော် တစ် ယောက်...လောကကြီးမှာ ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ် ဘယ်က များမလဲ။သေချာတယ်။ အကုသိုလ်ကတော့ကာ။ အဲတော့ သတိပေး တာပေါ့။ အဲလိုဆို သိတဲ့အချိန်ကစပြီးတော့မှ ရှောင်ရမှာပေါ့။သိတဲ့အချိန်ကစ ပယ်ရမှာပေါ့။သမုဇ္ဈဒသီလမှ စိတ်ချရတယ်။ သမာဒိနသီလ၊ သမ္ပတ္တသီလက ရှောင်ရတာပေါ့။

အဲဒီ ရှောင်တဲ့ကုသိုလ်ကြောင့် လူအဖြစ် နတ်အဖြစ် ရတာပေါ့။သိပယ်ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏ ဆိုတော့ကာ ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြား သိလိုက်တဲ့တစ်ချိန်တည်း ကဲ...သမ္မာဝါစာ၊သမ္မာကမ္မန္တ၊သမ္မာအာဇီဝ သီလမဂ္ဂင်သုံးပါး မဝင်ဘူးလား။ပထမ ရှုဉာဏ်က သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာသင်္ကပ္ပ ပညာမဂ္ဂင် နှစ်ပါး။ သမ္မာဝါယာမ၊သမ္မာသတိ၊သမ္မာသမာဓိ သုံးပါး။ရှုဉာဏ်ငါးပါးပေါ့။အရှုခံက ခန္ဓာငါးပါးပေါ့။ ကဲ သီလမဂ္ဂင်သုံးပါး ဝင်တော့ ရှစ်ပါး မပြည့်ဘူးလား။ရှစ်ပါး ပြည့်တဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာငါးပါးကို ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားတဲ့ တချိန်တည်း မဂ္ဂါဘိညာ သင်္က မတာ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ မိုးကြိုးများ သစ်ပင်၊အုန်းပင် ထိမှန်တဲ့ အခါ ပြန်တဖန်အတက် ပေါက်တယ်လို့ ရှိသေးရဲ့လား။အဲ...အဲဒီနေရာကျမှ စိတ်ချရတာပေါ့။အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒီနေရာကို ထပ်ခါ ထပ်ခါ လေ့လာဖို့လိုတယ်။ မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံတဲ့ကြားလား။မြတ်စွာဘုရား သားတော်ရာဟုလာ ပထဝီဓာတ်တစ်လုံး နဲ့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ ဖြစ်တာကြားဖူးရဲ့လား။ တစ်လုံးတည်းပါကွဲ့။စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ကျန်တဲ့ ဒွါရတွေမှာလည်း ဒီတိုင်း လေ့လာဖို့ လိုတာပေါ့။အဲဒါ သိဖို့ လိုတယ်နော်။

ကဲ...ကြားဆဲခန္ဓာက ဖြစ်ပျက်၊ဘာသစ္စာလဲ။(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား။)သိတာက---။(မဂ္ဂသစ္စာ ပါဘုရား)။ သေတာက....။(သမုဒယသစ္စာပါဘုရား။)နောက်ခန္ဓာမလာတာ....။(နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက် ရှိ။ (လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား)။ တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး။(ငါးပါးပါဘုရား)။ ငါး-လေးလီ။(နှစ်ဆယ်)။ ဤရှစ်သွယ်ကို... (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။)

**အမျှဝေ။**

**ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

**ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ - တရားတော်မြတ်ကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

**ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ သံဃံ - သံဃာတော် အရှင်မြတ်ကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ်၊ ပါရမီကုသိုလ်၊ ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးအားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။ ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင် ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား လည်းကောင်း၊ အနာမတဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော မိခင် ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်းတို့အား လည်းကောင်း၊အာစရိယာနန္တ ခရာသမားတို့အား လည်းကောင်း၊ ဣမာသံ ပရိသာနန္တ - တရားနာ အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက်လာကြကုန်သော တရားနာ ပရိသတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ငရဲသနင်း ယမမင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊

ကျောင်းစောင့်နတ်၊ အာရာမ်စောင့်နတ်၊ ဓမ္မာရုံစောင့်နတ်၊ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်၊ အာကာသစိုးနတ်၊ တောစောင့်နတ်၊  
တောင်စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှ စ၍ သုံးဆယ့်  
တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား၊ ဘာဇေယျာမ- အမျှ အမျှ အမျှ အမျှ  
ပေးဝေပါကုန်၏

အမျှ ရကြသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင် ဆန္ဒ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင်  
သူတော်ကောင်းတရား ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်နိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ။

(အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။

သာဓု သာဓု သာဓု။)၃

**ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ မုံလယ်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ ။**

အမရပူရမြို့၊ အောင်မြေရွှေဘုံ ဘုရားဝန်း-တွင် ၁၃၇၁-ခု၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း ၁၁-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ (25.03.2010)၊ ည (၇) နာရီ မိနစ် (၃၀) အချိန်တွင် ဟောကြားတော်မူသော

**မယ်ပဏ္ဍာအကြောင်း ဥပမာပြ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ် တရားတော်။**

အနန္တော အနန္တ ငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့။

နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ၊ နမော မာတာပိတုဿ၊ နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ရှင်တော် မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အား ၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ -မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်အား၊ နမော- ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ -မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဤရှစ်ပါးသော အရိယာ သံဃာတော်မြတ်တို့အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဝိပဿနာ ဉာဏ်မျက်စိ နှစ်ကွင်း အလင်းရောက်အောင် သစ္စာလေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား၊ နမော- ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါး မိဘ ၊ ဆရာသမားတို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော် မာန်လျော့ ကန်တော့ကြသော ပူဇော်ပဏ္ဍိ ပဏာမ စေတနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယတို့ကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တ အပ်သော၊ မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

(အလုပ်စဉ် အတိုင်း ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား၊)

မူလနှစ်ဖြာ တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့်၊ သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလ သုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

**နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။**

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား။



ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယ် လို့ မဟောလား။ ချမ်းသာတဲ့တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့တရား။ ဒါ... အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည် နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောဘူးလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့တရား။ ဒါ ဒီလိုဆိုရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ရမှာပေါ့၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ရမှာပေါ့။

အကုသိုလ်ဟာ ဆင်းရဲတဲ့ တရား ဆိုတော့... စိတ်ဆိုးတာ ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်။ အဲဒါ **စိတ်ဆိုး .... ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေ ရော့ပြီလို့သာ နှလုံးသွင်းကွဲ့။ စိတ်ဆိုးရင် ပစ္စည်းတွေ ရော့တော့တာ။ စိတ်မဆိုးလို့ ပြုံးပြုံးလေးနေရင် အကုသိုလ်လား ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်ဆို... ပစ္စည်းတွေ တိုးလာပြီလို့သာ ယူဆကွဲ့။** အဲလို စိတ်စစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲတော့ ... စိတ်မဆိုးနဲ့။ အဲဒါ စိတ်မဆိုးဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒါတော့ ကြားဖူးမှ နားဝ၊ နားဝမှ တရားရတယ် လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါကြောင့် ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အားဖြင့် ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် ကုသိုလ်ပေါ့။ ကျူးလွန်ရင် အကုသိုလ်ပေါ့။ အဲဒါကို လေ့လာဖို့ လိုတယ်။ **အကျဉ်းနည်းနဲ့ ပြောမယ်ဆိုရင် မြင်ရာ ကြားရာ နံ့ရာ စားရာ ထိရာ တွေးရာမှာ စိတ်ဆိုးရင်... အကုသိုလ်။ စိတ်မဆိုးရင်...ကုသိုလ်။** အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်တွေကွဲ့။ အဲဒါ အကုသိုလ် ရှောင်၊ ကုသိုလ်ဆောင်ပေါ့။

အားကိုးရမည့် တရားက ဘုရားပွင့်မှ ကြားသိရတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဆိုတာ... ခန္ဓာ တို့၊ အာယတနတို့၊ ဓာတ်တို့၊ သစ္စာ တို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့ သိတာပေါ့။ အဲဒါ အမြင်ခံ အရှုခံတရားတွေပေါ့နော်။ ရှုဉာဏ်ဆိုတာ.... သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ = ပညာ မဂ္ဂင် နှစ်ပါး၊ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ = သမာဓိမဂ္ဂင် သုံးပါး။ ပေါင်းလိုက်တော့ ရှုဉာဏ်မဂ္ဂင် ငါးပါးပေါ့။ အရှုခံက ခန္ဓာငါးပါး။ ရှုဉာဏ်က မဂ္ဂင် ငါးပါး။ အာရုံ အာရမ္မဏီက ပိုင်းခြားလို့ ရှိရင်... ခန္ဓာငါးပါးက အာရုံ တရားပေါ့၊ မဂ္ဂင် ငါးပါးက အာရမ္မဏီကတရားပေါ့။ အာရုံ မှန်တော့ သဒ္ဓါ မှန်တယ်။ လို့ မဟောဘူးလား။ သို့မို့ အရှိနဲ့ အသိနဲ့ ထပ်သွားဖို့ လိုတာပေါ့ကွဲ့။ အဲလိုဆို ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတယ်နော်။ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် မျက်စိပေါက်က စ မနောဒွါရ အထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

**...ခန္ဓာဖွဲ့နည်း...**

မျက်စိ။

စက္ခုအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ စက္ခုအကြည်နှင့် အဆင်းကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက နာမ်တရား။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နား။

သောတအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့

နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ သောတအကြည်နှင့် အသံကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက နာမ်တရား။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နာ။

ယာနအကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ယာနအကြည် နှင့် အနံ့ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာ က စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နာအကြည်နှင့် အနံ့က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက နာမ်တရား။ နာအကြည် နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

လျှာ။

ဇိဝှိအကြည်ကို ချို၊ချဉ်၊စပ်၊ငန်၊ဖန်၊ခါး ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဇိဝှိအကြည် နှင့် ရသာ ခြောက်ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါး ကို စားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ လျှာအကြည် နှင့် ရသာခြောက်ပါး က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါးကို စားသိတာက နာမ်တရား။ လျှာအကြည်နှင့် ရသာခြောက်ပါးက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ကိုယ်။

ကာယအကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆိုတဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှုကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ပူမှု အေးမှုကို ထိသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှုက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

ကိုယ်အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယောဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှုကို ထိသိတာက နာမ်တရား။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

စိတ်။

မနောအကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။မနောဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက် ၊သညာက္ခန္ဓာ စေတသိက်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မနောအကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ဓမ္မာရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

မနောအကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ဓမ္မာရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက နာမ်တရား။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

မြောက်ခွဲရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့ .... လူ အစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ အစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊အသူရကာယံ အစားစား၊တွေ့သလား၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား။ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ မတွေ့တာ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။ မရှိရင် လူစွဲ နတ်စွဲ ဗြဟ္မာစွဲ ၊ စွဲစရာ လိုသေးသလား။ တွေ့တဲ့တရားက လူနတ်ဗြဟ္မာလား ခန္ဓာငါးပါး ။

ဤ ခန္ဓာငါးပါးဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းရှိတာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ရူပက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။ (ဖောက်ပြန် တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(ခံစား တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

သညာက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(မှတ်သား တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(စေ့ဆော် ပြုပြင် တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(သိတတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဤ ခန္ဓာငါးပါးက မြင်ပြီးရင် ပျက်၊ ကြားပြီးရင် ပျက်၊ နံပြီးရင် ပျက် ၊ စားပြီးရင် ပျက် ၊ ထိပြီးရင် ပျက် ၊ သိပြီး ရင်ပျက် ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား၊ မရှိတာတွေ့သလား။ မရှိရင် ဘယ်လို စွဲမလဲ။ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါက အစက တည်လို့ မရှိခြင်းကြောင့် စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာကဖြစ်ပြီးတော့ မပျက်လား။ အစွဲခံရဲ့လား။ ဒါမို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြတ်လားဟေ့။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ကာယကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ မနောကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ် ပြဋ္ဌိမလား၊ မပြုရင် သက်သတ် ခိုးမှု၊ ကာမေသု၊မုသား မိစ္ဆာ ကင်းပြတ်ကွာ မှတ်ပါ သောတာပန် တဲ့ကွဲ့။ အဲဒီ ခန္ဓာကို လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်။

ထိုးထိုးထွင်းထွင်း လင်းလင်းရှင်းရှင်း သိဖို့လိုတာပေါ့။ အဲတော့ မိမိကပြောတာတော့ မှန်ငြားသော်လည်း အပြောအဆို အနေ အထိုင်တွေ မူမပြောင်းရင် ဟုတ်ပါမလား။ မူပြောင်းဖို့ လိုတယ်။ မူမပြောင်းရင် ကိုယ်သိတာ မမှန်သေးဘူးပေါ့။ အပြောကတော့ ဒါ သူ... သညာအနေနဲ့ မှန်နေတာကိုး။ထိုးထွင်းတဲ့ အသိကို မရောက်ဘဲကိုးကွဲ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ ရှေးထက်ကျော်ကာရီက ပုံရွာမှာ လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး တရားသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပတာပေါ့။ အဲဒီမှာ ရေထမ်းရောင်းနေတဲ့ ကုလား ရှိတယ်။ အဲဒါ ဗမာတွေနဲ့ ရင်းနှီး၊ ရင်းနှီး... အဲဒီကုလားက ရေထမ်းလို့ ညနေ အလုပ်သိမ်းတဲ့

အခါကျတော့ ငါးနာရီလောက်ပြန်။ အိမ်ရောက် ထမင်းဟင်း ချက်။ ကျက်ပြုတ်ပြီ ဆိုတဲ့အခါ ရေမိုးချိုး။ ရေမိုးချိုးပြီးတော့ အရက် ကောင်းကောင်းဝယ်။ အမြည်း ကောင်းကောင်းနဲ့ သောက်။ နည်းနည်း မူးယစ်တဲ့ အခါ တယောထိုး ။သီချင်းဆို အလို အလေ့အလာ ရှိတယ်။ ပျော်ချင် ပါးချင်တဲ့ စိတ်ရှိတာပေါ့။ အဲဒီ ဝါသနာက ရှိတယ်။ အဲဒါ ခဏ ခဏ တရားနာလို့ လေးငါး ရှစ်လလောက်ကြာသွားပြီ။

ကြာတဲ့အခါ ကုလားက အရက်လည်း မသောက်တော့ဘူး။ သီချင်းလည်း မဆိုတော့ဘူး။ မူပြောင်း မသွားဘူးလား။ အပေါင်း အဖော် ဗမာတွေက အကဲခတ်တယ်။ အဲဒီကုလားဟာ ဟိုတုန်းက သောက်တယ်။ အခု မသောက်ဘူး ကွဲ့။ ဟိုတုန်းက တယော ထိုးတယ်။ သီချင်း ဆိုတယ်။ အခု တယော မထိုးဘူး ၊ သီချင်း မဆိုဘူး။ တရား ပေါက်တယ် ထင်တယ်။ ကဲ သွားမေးရအောင်။ သွားပြီးတော့ မေးကြတယ်နော်။ မင်း ဟိုတုန်းက အရက် သောက်တယ်။ ကတယ် ခုန်တယ် တယော ထိုးတယ် သီချင်း ဆိုတယ်။ အခု မသောက်ဘူး။ တယောလည်း မထိုးဘူး ။ ကလည်း မကဘူး။ မင်း သိတဲ့ တရား ပြောစမ်း။ ဗမာ တွေက မေးတာပေါ့။ ပြတယ်။ ဝမ်းထဲမှာ အများကြီး ရှိတယ်။ မပြောတတ်ဘူးတဲ့ ။ ကြားလား။ ကဲ မူပြောင်းလား။ အဲဒါ မူပြောင်းဖို့ လိုတာ။ ပြောလည်း ပြောတတ်မယ်။ မူလည်း ပြောင်းမယ်ဆိုတော့ ပထမတန်းပါ ကွဲ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

မဟာနာမ်မင်းကြီးကို ထောက်ရမယ်။မဟာနာမ် မင်းကြီးက တိုင်းခန်း လှည့်လည်သွားတဲ့ အခါ ဆင်တပ် မြင်းတပ်တွေနဲ့ တွေ့ ၊ စစ်သည် ပိုလိပ်တွေနဲ့ တွေ့။ ဆင်တွေ မြင်းတွေ ကြောက်လွန်းလို့ တရားကို တစ်စက်မှ သတိ မရဘူး။ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ဒီအကျိုး အပြစ်တွေကို မလျှောက်ရဘူးလား။ အဲသလို တွေ့သွားတယ်တဲ့ ၊ ဆင်တပ် မြင်းတပ်တွေ ။ အဲဒီအခါ ဆင်တွေ မြင်းတွေ ကြည့်ပြီးတော့မှ ကြောက်လို့ တရားကို တစ်စက်မှ သတိမရဘူး။ အဲဒီ အချိန်မှာ တပည့်တော် ဆင်နင်းလို့ တပည့်တော် သေသွားရင် ဘယ်ဘဝများ ရောက်မှာလဲ ဘုရား။လို့ မလျှောက်ဘူးလား။ သို့မို့ သူ သောတာပန် ဖြစ်ပြီ။ သူ့ကိုယ်သူ သောတာပန်လို့ မသိဘူး။ ပယ်သင့်တဲ့ တရားတွေ ပယ်တာပေါ့။ဒါ မြတ်စွာဘုရားက မဟာနာမ် မင်းကြီး တွဲ ငါးပမာလေး ပြောမယ် သတိထား။ ထောပတ်အိုးကြီး ထောပတ်ဆီတွေ ထည့်။ ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကူးသွား လိုက်တာပေါ့ ။လမ်းတစ်ဝက်လောက်ကျတဲ့ အခါ တံစူး ငုတ်တွေနဲ့ တိုက်လို့ အိုးကြီး ကွဲသွားတယ်။ အဲလို ကွဲသွားတော့ အိုးကြီးဟာ ပေါ်မလား မြုပ်မလား လို့မမေးဘူးလား။ မြုပ်မှာပါဘုရား တဲ့။ အိုးထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ ထောပတ်ဆီက မြုပ်မလား ပေါ်မလား ။ ထောပတ်ဆီကတော့ ပေါ်မှာတဲ့။ အသင် မဟာနာမ်မင်းကြီးရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်က ဆင်နင်းရင် ပြားသွားမယ်တဲ့။ ကြားလား။ အသိဉာဏ် လေးက ထောပတ်၊ ထောပတ်ဆီနဲ့ တူတယ်တဲ့။ အသိဉာဏ် က လွတ်၍ လွတ်၍ နေတယ်လို့ မပြောဘူးလား။ သူ့ကိုယ်သူ သောတာပန်လို့မှ မသိဘဲကိုး ကွဲ့။ ပယ်သင့်တဲ့ တရားတွေ ပယ်နေတာပေါ့။ အဲလိုလည်း ဟိုကုလားကို အဲလို ထောက်ကြည့်ဖို့ မလိုဘူးလား။ အခုလည်းပဲ မပြောတတ်ချင် နေရမယ်။ ပယ်သင့်တဲ့ တရားပယ်ဖို့ လိုတာပေါ့။ မူပြောင်းဖို့ လိုတယ်။ အပြောအဆို အနေ အထိုင်တွေ မူပြောင်းဖို့ လိုတယ်နော်။ သိမှ ပယ်နိုင်မှာ။

အဲတော့ လက်တွေ့ မျက်တွေ့တွေ လိုတယ်ကွဲ့။ မကြားစဖူး ကြားဖူးထင်မံ ပေါ့နော်။ ကိုယ့် တိုင်းပြည်မှာ အိုးလုပ်တဲ့ မြေကြီးတွေ မရှိဘူးလား။ အိုးမြေကြီးပေါ့။ တခြားမြေထက် သူက စေးတယ်နော်။ အဲတော့... မိမိကနေပြီးတော့မှ ရေလေး ဘာလေးနဲ့ နယ်ပြု သမ...နင်း။ အကုန်လုံး သမသွားပြီလို့ ပုံသွင်းလို့ ရတဲ့အခါ ... ဆင် ဆင်ရုပ်ကြီး လုပ်လိုက်တာပေါ့။ ဆင်... ဆင်။ လုပ်လို့ ပြီးတဲ့အခါ စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထား။ တရားနာ ပရိသတ်တွေ ဘာတွေ မြင်သလဲ လို့ မေးရင် ပရိသတ်တွေ ဘယ်လို အဖြေပေးမလဲ။ ဆင်ကို မြင်တယ်နော်။ အဲဒါ ဆင်ကို မြင်တာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒီ ဆင်ကို သူတို့ ရှေ့တင် ချပြီးတော့မှ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်များ ဆုပ်သလို။ ခြေနဲ့ လက်နဲ့ နင်းနင်းပြီးတော့မှ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဗယ်ပြန်ညာပြန် ဆုပ်ကြည့်။ အဲလို ဆုပ်ကြည့်တဲ့အခါ ဆင်တွေမလား မြေကြီးတွေမလား။ မြေကြီးတွေမယ်။ ဒါတော့ သူများကို မေးရမှာလား ကိုယ်တွေ့လား။ အဲလို မစဉ်းစားခင်တော့ ဆင်လို့ မထင်ဘူးလား။ ရှိတယ်လို့ မယူလား။ အခုလည်း တရားနာ ပရိသတ် လူတွေလို့ မထင်လား။ ယောဂီတွေ အမျိုးသမီး အမျိုးသားတွေလို့ မထင်လား။ ရှိတယ်လို့ မယူဘူးလား။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းဘူးလား။**သူ့ဒွါရ နဲ့ သူ့အာရုံပေါ့ကွဲ့။** အဲလိုလေ့လာဖို့ လိုတယ်။

အဲဒီ ဆင်ရုပ်က တစ်ပိဿာ ရှိတာကိုး။ တစ်ပိဿာ ခွဲစိတ်ပြီးတော့ ပိဿာ ... ကျပ်ချိန် တစ်ရာပေါ့။ ကျပ်ချိန် တစ်ရာ ချိန်ပြီးတော့မှ အရုပ်ပေါင်း တစ်ရာလောက် လုပ်လိုက်တာပေါ့။ တိရစ္ဆာန်အစားစား လူ အစားစား နတ် အစားစားပေါ့။ အားလုံး လုပ်ပြီးပြီ ဆိုတော့

အရုပ်ပေါင်း တစ်ရာ စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထား။ တရားနာ ပရိသတ်တွေ ဘာတွေ မြင်သလဲ လို့ မေးကာ ဘယ်လို အဖြေ ပေးမလဲ။ အရုပ်ပေါင်း တစ်ရာ မြင်တယ်နော်။ အဲတော့ ရှေးက စွန်းလွန်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောတယ်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား။ မြင်တာကို သညာ ဖုံးတယ်။ သညာကို သင်ကာ ရှင်းမှ သင်္ကာ ကင်းမှာတဲ့။ ကြားလား။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ထိထိမိမိ လေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်။ အဲဒီ အရုပ်ပေါင်း တစ်ရာကို စုပြီးကာမှ ခြေထောက်နဲ့ နင်းကြည့်။ အားလုံး သမလို လုံးပြီးတော့ ထားလိုက်။ အဲ စားပွဲပေါ်မှာ တခါ တင်ထား။ အရုပ်ပေါင်း တစ်ရာလား မြေကြီးလား။ တကယ်ရှိတာက အရုပ်ပေါင်း တစ်ရာလား မြေကြီးလား။ တကယ်ရှိတဲ့ မြေကြီးကျတော့ ဘယ်သူမှ မမြင်ကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

အဲဒီ မြေကြီးက ပရမတ်နဲ့ တူတယ်ကွဲ့။ ဥပမာ... ဥပမာ။ အရုပ်ပေါင်း တစ်ရာက ပညတ်နဲ့ တူတယ်ကွဲ့။ ပရမတ်ကို ပညတ်ဖုံးတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးတယ် မို့လား။ အခု မြင်နေတာ မြေကြီးကို မြင်တာလား အရုပ်ပေါင်း တစ်ရာလား။ အဲ... အခုလည်း အမြင်ခံ တရားက အဆင်းလား လူလား လို့ မေးကာ ဘယ်လိုပြောမလဲ။ အဆင်း...အဆင်းပဲ တွေ့မယ်နော်။ ဒါတော့ ပရိသတ်တွေကတော့ လူကို မြင်တယ်လို့ အဖြေပေးမှာပါ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ပညတ်...ပရမတ်ကို ပညတ် ဖုံးတယ်လို့ မဟောဘူးလား။ အဆင်းက ပရမတ်၊ လူက ပညတ် ပေါ့။ အဆင်းက ပရမတ်၊ နတ်က ပညတ်ပေါ့။ အဆင်းက ပရမတ်၊ ဗြဟ္မာက ပညတ်ပေါ့။ သမုတ်တာ ခေါ်တာ။ အဲဒါ နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ အဲဒါ နားလည်ဖို့ရာ မြင်တာကို သညာ ဖုံးတယ်။ သညာကို သင်ကာ ရှင်းမှ သင်္ကာ ကင်းမှာနော်။

အဲတော့ .... မကြားစဖူး ကြားဖူး ထပ်မံတဲ့။ တန်ခူး ကဆုန်ကျတော့ ...သားသမင် အပေါင်းတို့ဟာ ရေရှာ ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ ကမ်းပါးပေါ်က ရပ်ပြီးတော့ ကြည့်တဲ့အခါ...အောက်မှာ ရေပြင်ကြီး မမြင်ဘူးလား။ ရေပြင်ကြီး မြင်တယ်နော်။ ဆင်းသွားတဲ့အခါ ရေတွေ့သလား သောင်ပြင်ကြီးလား။ သောင်ပြင်ကြီးကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဒါကြောင့်မို့လို့ တံလုပ်လို့ မဟောဘူးလား။ ဒါ မြင်တာကို သညာ ဖုံးတာနော်။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အခုလည်း တကယ် စိစစ်ကြည့်မယ်ဆိုတာက ထိထိမိမိ သူ့ သဘော သဘာဝကို ပြန်စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ လူထင်ငြားသော်လည်း တကယ် စိစစ်ကြတော့ကာ ဝိဇ္ဇာ မျက်မှန် ကြည့်... ကြည့်တဲ့အခါ လူကို မြင်တာလား အဆင်းကို မြင်တာလား။ ဪ အဆင်းပဲ မြင်တယ်နော်။ အဆင်းက ပရမတ်၊ လူက ပညတ်ပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဆင်းလို့ မြင်သိတာက စက္ခုဝိညာဏ် နာမ်တရား မရလား။ အဆင်းက ရုပ်တရား မရလား။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါးပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒါတော့ ပိဋကတ်သုံးပုံ ချုံကြည့်တော့ ခန္ဓာ ငါးပါးပေါ့။ ခန္ဓာ ငါးပါး ချုံကြည့်တော့ နာမ်နှင့် ရုပ်ပေါ့။ အဲဒါကို လေ့လာဖို့ မလိုဘူးလား။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်တွေကွဲ့နော်။ ဒါတော့ ကိုယ်ထင်တာနဲ့ တွေ့တာနဲ့ ပိုင်းခြားဖို့ လိုတယ်။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံပေါ့။ သားလေး တစ်ယောက် မွေးလာခဲ့တာကိုး။ သားလေးတစ်ယောက် မွေးလာခဲ့ ။ သားလေး နာမည်က...။ အဲ... နာမည် မပေးရသေးဘူးနော်။ သုံးနှစ်အရွယ်ပေါ့။ ကျုပ်သားလေး နာမည် တပ်ပေးစမ်းပါ ခင်ဗျာ လို့ မပြောရ ဘူးလား။ ဟုတ်ပြီ၊ ဘယ်နှစ်-နှစ်ရှိပြီလဲ မမေးရဘူးလား။ နှစ်နှစ်နဲ့ ကိုးလပေါ့။ သုံးနှစ်ထဲမှာ။ သုံးနှစ်မပြည့်သေးဘူးပေါ့။ ဘာနေ့သား လဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ တနင်္ဂနွေသားပေါ့။ မဟာဘုတ်ကိုကြည့်တဲ့ အခါ သူက ... တနင်္ဂနွေ ဆိုတော့ ရာဇကိုး။ တနင်္လာက အထွန်းပေါ့။ ဒီနေ့ကစ မင်း...သားကို အောင်ကျော်လို့ နာမည် မပေးလား။ အဲဒီအောင်ကျော်ဟာ သူ့ကို ခေါ်ကြည့် အောင်ကျော်လို့ ခေါ်... ထူးပါမလား။ ကဲ...သူ့ကိုခေါ်တယ်လို့ကော သိရဲ့လား။ သေချာကြည့် အောင်ကျော်ကို မြင်ရပါမလား။ မြင်ရဘူးကွဲ့။ အောင်ကျော်ဆိုရင် ခင်ဗျာ၊ ဗျာ ။ မင်းကို ခေါ်တာ...ထူးလို့ မသင်ရဘူးလား။ နောက်တော့ ... ကြာတော့ကာ ဟင် ငါ့ကို ခေါ်တာကိုး။ မောင်အောင်ကျော်၊ ခင်ဗျာ။ ကိုအောင်ကျော်၊ ခင်ဗျာ။ ဦးအောင်ကျော်၊ ခင်ဗျာ။ မပြောရဘူးလား။ အဲလိုလည်း ပင်ကိုယ်က အောင်ကျော်ပါရဲ့လား။ အဲဒါ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလားကွဲ့။ စင်စစ်ကတော့ အောင်ကျော်နော်။ အောင်ကျော်လို့ မထင်လား။ စင်စစ်ကတော့ အောင်ကျော်လား သညာကွနွာ လား။ ဒါမို့ တံလျှပ်ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား။ ထင်တာတွေ့သေးရဲ့လား။ အဲသလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ သညာကွနွာ နားလည်ဖို့လိုတာ။ ရူပကွနွာ ဝေဒနာကွနွာ သညာကွနွာ သင်္ခါရကွနွာ ဝိညာဏကွနွာ အဲဒီ ခန္ဓာ ကို ဖွဲ့ကြည့်တာ။ ကိုယ်ထင်တာတွေက လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ ပေါ့။ တွေ့တဲ့တရားက ခန္ဓာ ငါးပါးပဲ။ အဲဒီ လို့ ခန္ဓာ သိကာ သတ္တယဒိဋ္ဌိ မပြတ်ဘူးလား။ အဲဒါလိုတယ်ကွဲ့။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။ အဲဒီနေရာ



ရောက်အောင်ကြိုးစားဖို့ လိုတယ်။ အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတာပေါ့။ သစ္စာသိဖို့ လိုတာပေါ့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်း အကျိုး သိဖို့ လိုတာပေါ့။ ကဲ မရသေးတဲ့... ရလေအောင် သစ္စာဖွဲ့။  
.....သစ္စာဖွဲ့နည်း.....

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ ။ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား။ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရား ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ့မလား ။ သောတာပန်က စရတယ်။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...။ ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ...။ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါး-ပါး အပေါ်မှာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ လို့ အမှတ်မှားတာ သညာ ဝိပလ္လာသလို့ မဟောဘူးလား။ အမှတ်မှားတော့ အသိမမှားလား။ အဲ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ လို့ အသိမှားတာ စိတ္တဝိပလ္လာသပေါ့။ အသိမှားတော့ အမြင်အယူအဆ မမှားလား။ ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသ။ အဲတော့ ခန္ဓာ ပေါ်မှာ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါလို့ နှလုံးသွင်းမှားတာ အဝိဇ္ဇာလို့ မဟောဘူးလား။ ကဲ နှလုံးသွင်း မှားတာ ဘယ်သူလဲ။ လိုချင်တာ ဘယ်သူလဲ။ မရရင် မနေဘူးလို့ စွဲလမ်းတာ။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒိန် ဤသုံးခု သစ္စာဖွဲ့တော့ ဘာသစ္စာလဲ။ လူလား သမုဒယသစ္စာလား။ နတ်လား သမုဒယသစ္စာလား။ ဗြဟ္မာလား သမုဒယသစ္စာလား။ သားတွေ သမီးတွေလား သမုဒယသစ္စာလား။

သမုဒယ အကြောင်း ရှိသမျှ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်လား။ ခန္ဓာပေါ်ရင် အိုနာသေ လွတ်ကွဲလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ လူလား ... ခန္ဓာငါးပါးလား။ နတ်လား... ခန္ဓာငါးပါးလား။ ဗြဟ္မာလား ... ခန္ဓာငါးပါးလား။ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ... အိုနာသေ လွတ်ကွဲလား။ ဘာသစ္စာလဲ။ လူ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ နတ် ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဗြဟ္မာ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ အမှန် ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ မဟောဘူးလား။ နှလုံးသွင်း မှားတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မချုပ်လား ။ အမှန်သိတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိနော်။ အဲဒါ အလင်းရောင် ပေါ်တာပေါ့။ ဒါ ဝိဇ္ဇာ၊ လို့ မဟောဘူးလား။ နှလုံးသွင်း မှားတာ အဝိဇ္ဇာပေါ့။ အလင်းရောင် ပေါ်တော့ အမှောင် ပျောက်တယ်နော်။ အမှန် သိတော့ အမှား မပျောက်လား။ ကဲ နှစ်က သုံးကို ကူးသေးသလား။ တဏှာ လာသေးရဲ့လား။ ဥပါဒိန် လာသေးရဲ့လား။ ဒါမို့ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားက မလာဘဲနှင့် ချုပ်တာ အနုပ္ပါဒ နိရောဓလို့ မဟောဘူးလား။ အာသဝအနေနှင့် ကာမာသဝနဲ့ ဘဝါသဝ ချုပ်တာပေါ့။ ရှေ့ပိုင်းကခန္ဓာ.. ခန္ဓာ မှန်းသိတော့ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်တယ်။ အာသဝေါတရား လေးပါး မကုန်လား။ သမုဒယသစ္စာ မသေလား။ နောက် ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား။ နိရောဓပေါ့ ကွဲ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အမှန်သိအောင်လို့ ဟောရတာ။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံနော်။ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီကနေ ပြီးတော့ သူဌေးသမီး မယ်ပဋ္ဌာလို့ ရှိတယ်ကွဲ့။ အဲတော့ သမီးတစ်ယောက် သားတစ်ယောက် ကိုး။ အဲတော့ သူဌေးတို့ မည်သည်မှာ သူတို့ ကျွန်တွေ ငှားထားတာပေါ့။ ကျွန်က ကိုဒါသကိုး။ အဲတော့ သူ့ကို အမျိုးမျိုး ခိုင်းရတာပေါ့။ ခိုင်းငြားသော်လည်း ရှေးဆရာတော်သမားတော်ကြီးတွေ ဘယ်လို ဥပမာပေးသလဲ။ အိုးချင်း ထားတော့ အိုးချင်း ထိတယ်။ ကြိုးချင်း ထားတော့ ကြိုးချင်း ငြိတယ် လို့ ဥပမာ မပေးဘူးလား။ ခဏ ခဏ မြင်ရ တွေ့ရတော့ကာ မေတ္တာဓာတ်တွေ ဝင်တာပေါ့။ သူဌေးတို့ မည်သည်မှာ ကျွန်နဲ့ ပေးစား နိုင်ပါ့မလား။ မပေးစားတာ သိတော့ကာ မယ်ပဋ္ဌာက ကိုဒါသကို ပြောင်းပြန် ခိုးသွားရတာဗျား။ အဲဒါ ငါးနှစ် ကျော်ကျော် ကြာတယ်နော်။ အဲတော့ ငါးနှစ် ကျော်ကျော် ကြာတော့ သားလေး နှစ်ယောက် ရလာခဲ့တာကိုး။ အဲလောက်ဆို စိတ်ဆိုး ပြေလောက်ပြီပေါ့။ ကိုယ့်မြို့ကို ပြန်မယ်။ ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ မြို့ဝင်ခါနီး နေဝင်မိုးချုပ်ပေါ့။ မိုးကြီးက ပြင်းထန်စွာ ရွာ၊ လေကြီးက တိုက် ၊ ငလျင်က လှုပ်။

မိုးလင်းသွားတဲ့အခါ ချမ်းတာနဲ့ ထင်း ထင်းရှာတာပေါ့။ ကိုဒါသက ထင်းရှာတော့ မြွေကို သူက ထင်းမှတ်လို့ သွားကိုင်တော့ မြွေကိုက်လို့ သေတော့တာ။ သူ့ကို သဂြိုဟ်ပြီးတော့ ပြန်ခဲ့ရတယ်နော်။ သားနှစ်ယောက်နဲ့ ပြန်ခဲ့ရတယ် ။ အဲ...အဲတော့ မြစ်ကခြားနေတော့ အဲဒီမြစ်က ကူးတော့ ရင်ဘတ်လောက် ရှိတာပေါ့။ သားကြီးကို တစ်ဖက်ကမ်းမှာ ထားပြီးတော့ သားငယ်ကို အရင် သွားပို့တယ်။ ကဲသွားပို့တယ်။ ဟိုဖက်ကမ်း ရောက်ပြီ ဆိုတော့ သားကြီး လာကြိုတာပေါ့။ ကြိုတဲ့အခါ စွန်က သုတ်သွားတော့တာ။ စွန်သုတ်တဲ့အခါ ခြေမြှောက် လက်မြှောက် မမြှောက်ရဘူးလား။ အဲဒီအခါ သားကြီးက သူ့ကို ခေါ်တယ် ထင်လို့ ဆင်းလာခဲ့တော့ သားကြီးက ရေမျှောလို့ သေတော့တာ။ သားငယ်က စွန်သုတ်လို့ သေတော့တာ။ ကိုဒါသက မြွေကိုက်လို့ သေတော့တာ။ သုံးလောင်းပြိုင်။ စိတ်က နောက်လာပြီ။

အဲဒါနဲ့ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ လာတော့ မြို့ကပ်လာကာ ဥပါသကာနဲ့ တွေ့။ ရှေ့က မီးခိုးတွေ... ဘာမီးခိုးလဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ မနေ့ညနေက နေဝင်မိုးချုပ်မှာ မိုးကြီးက ပြင်းထန်စွာ ရွာ လေကတိုက် ငလျင်ကလှုပ် ။ အဲဒါ နင်မသိလား။ သိတယ် အဲတာ ဘာဖြစ်သလဲ ပေါ့။ နင့် ဖအေရဲ့... နင့်အဖေ နင့်အမေရဲ့တိုက်တွေ ပြိုလို့ သေပြီ နင့်ဖအေ။ နင့်အမေလည်း သေပြီ ။ နင့်အကိုလည်း သေပြီပေါ့။ တိုက်ပိလို့ သေပြီ။ သုံးလောင်း မနေဘူးလား။ ဟိုဖက်ကလည်းကိုဒါသနဲ့ သားနှစ်ယောက်နဲ့ သုံးလောင်း မနေဘူးလား။ ခြောက်လောင်း ဗျား။ သွက်သွက်လည် ရူးသွားတော့တာပေါ့။ စားရမှန်း မသိ အိပ်ရမှန်း မသိ၊ ဝတ်လစ်စလစ် ဖြစ်သွားတာပေါ့။ သွက်သွက်လည် ရူးမသွားလားဟေ့။ ရူးသွားတယ်။ ရွာစဉ်ကျယ် တစ်လည်လည်နဲ့ နေတော့တာ နော်။

အဲဒါနဲ့ နှစ်နှစ် သုံးနှစ် ကြာသွား။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက နက်ဖြန် ဘယ်သူ့ ချွတ်ရမလဲလို့ သဗ္ဗညု ရွှေဉာဏ်တော် ဉာဏ်ကွန်ယက်ကို ဖြန့်ကြည့်တဲ့အခါ... ရှားမီးခဲ ရဲရဲကြီးကို ပြာစုံသလို သစ္စာလေးပါး ပြောင်းနဲ့သာ မှုတ်လိုက်ရရင် မီးခဲကြီးက ပေါ်တော့မှာပေါ့။ အဲတော့ ဒါ တရားသဘင် ဆင်ကျင်းပမှ မယ်ပဋ္ဌာကို ချွတ်တော့မှာကိုး။ အဲဒါ မယ်ပဋ္ဌာ ချွတ်ချင်တဲ့အခါ မယ်ပဋ္ဌာ ချွတ်ဖို့ မြင်တယ်။ မဏ္ဍပ်ကြီး အထိုးခိုင်းတာပေါ့။ ဥပါသကာ တစ်ယောက်နဲ့ သွားတွေ့တယ်။ အဝတ်က မပါ။ ဟေ့ အရူးမ မယ်ပဋ္ဌာ မြောက်ဘက်ကို လှည့်ကြည့်စမ်း လို့ မပြောရဘူးလား။ မဏ္ဍပ်ကြီး မမြင်လား။ မြင်တယ်တဲ့ ။ အဲဒီ မဏ္ဍပ်ကြီးမှာ မြတ်စွာဘုရား ရောက်ပြီပေါ့။ အဲဒီမှာ တရားနာချေ လို့ မပြောရဘူးလား။ ဘုရားသံ တရားသံ ကြားတော့ ကြည်ပြီးတော့ စူးစူး စိုက်စိုက် သွားတော့တာဗျား။

အဲ... ဝင်လာခဲ့တော့ ပရိသတ်တွေက အဝတ်က မပါတော့တာ ဘယ်သူမှ အဝင် လက်မခံ ။ ဘုရားက မော့ကြည့်တယ်။ ချစ်သမီး မယ်ပဋ္ဌာ ငါဘုရား မျက်မှောက်တော် ရောက်အောင် လာခဲ့လို့ မခေါ်ဘူးလား။ အဲဒီအခါ ဘယ်သူမှ မနှင်ရဲဘူးပေါ့။ အနား ရောက်တော့ ဝင်လာခဲ့တော့ ဥပါသကာ တစ်ယောက်က ရှေးက ဗန်းမော် တဘက်ကြီးပေါ့ကွာ ။ ခေါင်းပေါင်းကြီး ပေါင်းထားတာ ဗလဗွေပေါ့။ အဲဒါကြီး ချွတ်ပေး လိုက်ရတော့တာ။ ခါးပတ်ပြီးတော့ တရားနာတော့တာကွဲ့။ ကြားလား ။ ဟဲ့ မယ်ပဋ္ဌာ။ နင့်ကို ကြည့်ရတာ မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက် ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်လာခဲ့တာလဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ အဲတော့ လင်သေတာတွေ သားသေတာတွေ အဲ မိဘသေတာတွေ အစ်ကို သေတာတွေ မလျှောက်ရဘူးလား။ အဲဒါ နင် တောင်းတဲ့ ဆုအတိုင်း ပြည့်နေတာပါလားတဲ့။ ကြားလား။ နင်မသိလို့ ငိုတာ ၊ သိရင် မငိုဘူးပေါ့။ ဘယ်နှယ့် မသိဘဲ ရှိမလဲဘုရား။ ကိုယ့်လင်အကြောင်း ကိုယ် သိတာပေါ့။ ကိုယ့် သား အကြောင်းလည်း သိတာပေါ့။ မိဘ အကြောင်း လည်း သိတယ်လို့ မပြောဘူးလား။ နင် တောင်းတဲ့ဆုတွေ ပြည့်နေတာ။

အဲဒီလို အတိတ်ကို ဆောင်ပြီးတော့ ဟောတဲ့အခါ ပြောတဲ့အခါကျတော့ လင်ကိုဒါသလား ဓားပြလား။ သားနှစ်ယောက်လား ဓားပြလား။ မိဘနှစ်ပါး လား ဓားပြလား။ အစ်ကိုကြီး လား ဓားပြလား။ ဓားပြလို့ မြင်တဲ့အခါ အင်္ဂါ ရပ်မသွားလားကွဲ့။ အင်္ဂါ ရပ်သွားတော့တာ။ မိဘ အနေတော့ကာ သမုဒယ ချစ်တာပေါ့ကွဲ့။ သားအနေနဲ့တော့ သမုဒယကိုကွဲ့။ လင်အနေ မြင်တော့

သမုဒယ မဖြစ်ဘူးလား။ ဓားပြတွေဆိုတော့ မျက်ရည်စဲ သွားတယ် ကြားလား။ သို့သော်လည်း တွေးတဲ့အခါ မဝိဘဲ မနေနိုင်ဘူးပေါ့။ အဲဒီအခါကျတော့ ခန္ဓာတို့၊ အာယတနတို့၊ ဓာတ်တို့၊ သစ္စာတို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော် မြတ်စွာဘုရား မဟောဘူးလား။ ခန္ဓာ ငါးပါးကို ပရိညာသုံးပါးပေါ့။ ဉာတပရိညာ၊ တိရဏပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ နဲ့ ဟောတယ်နော်။ အာယတနတို့၊ ဓာတ်တို့၊ သစ္စာလည်း ထိုနည်း လည်းကောင်းပေါ့။ အဲလိုတရားတွေဟောလို့ ပြီးတဲ့ အခါကျမှ သူသောတာပန် တည်သွားတယ်၊ ကြားလား။ သောတာပန် တည်သွားတဲ့အခါကျမှ ဘုရားက သိပြီ။

သိတဲ့အခါကျတော့ ဟေ့ အရူးမ မယ်ပဋ္ဌာ လို့ မခေါ်ဘူးလား။ ဘုရားတပည့်တော်မ မရူး ပါဘူးတဲ့ ကြားလား။ တရားနာ ပရိသတ်တွေက အရူးတွေတဲ့ ။ မယ်ပဋ္ဌာက ပြန်လျှောက်တာ။ ပရိသတ် လေးသောင်း ကျော်ကွဲ့။ ဘုန်းကြီးတော့ မလျှောက်ရဲဘူး။ ပရိသတ်က နည်းတာ မှတ်လို့ ကွဲ့။ ကြားလား။ ပရိသတ် လေးသောင်း ကျော်။ ကဲ ... ပရိသတ်တွေက အရူးတွေတဲ့နော်။ အဲသလို မပြောကောင်းဘူး တဲ့။ သူတို့ ဝတ်တာတွေ ကြည့်စမ်းတဲ့။ ပိုးဖဲကတ္တီပါ ၊ စိန်ကတ္တီပါ ၊ မြကတ္တီပါတဲ့တဲ့ ကြားလား။ ကတ္တီပါတဲ့နော်။ ကဲ... တဘက်ကလည်း တင်လျက် ပန်းကလည်း ပန်လျက် မပြောဘူးလား။ နင့်မှာ ဝတ်လစ်စလစ်ပါတကား။ အဝတ်မရှိ ၊ ပန်းမရှိ ၊ တဘက် မရှိဘူးပေါ့ ၊ တပည့်တော်မှာလည်း ရပါပြီတဲ့ ။ ကြားလား။ ဘယ်ဆီက ရသလဲလို့ မမေးရဘူးလား။

အထက်ကျော်က ပဒုမုတ္တရ ဘုရား လက်ထက်က ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ဘုရားငါးဆူ ပွင့်မှာပေါ့။ ကကုသန်၊ ကောဏကုဓ်၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ ၊ အရိမေတ္တယျ ဘုရားကိုး။ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား သာသနာကျကာ ငါးပါးသီလ တည်းဟူသော ထဘီ မြစေ။ ငါးပါးသီလ တည်းဟူသော အင်္ကျီ မြစေ ဗျာဒိတ် ခြွေခြင်းကြောင့် ဘုရား တပည့်တော်လည်း အင်္ကျီ ထဘီ ရှိပါပြီတဲ့။ ကြားလား။ သူတို့မှာ ရှိတဲ့ ပိုးဖဲကတ္တီပါ စိန်ကတ္တီပါ မြကတ္တီပါ က မီးလောင်နိုင်တယ်တဲ့။ သူခိုးလည်း ခိုးနိုင်တယ်တဲ့။ ရေလည်း ဖျက်ဆီးနိုင်တယ်တဲ့။ မယ်ပဋ္ဌာမှာ ရှိတာ ဖျက်ဆီးနိုင်ပါ့မလား။ အဲလို တဘက်ကား ဘယ်က ရသလဲလို့ မမေးဘူးလား။ အဲ... အထက် ပဒုမုတ္တရ ဘုရားလက်ထက်က ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ကျကာ ရှစ်ပါးသီလ တည်းဟူသော တစ်လ လေးသီတင်း မိမိက ရုံစေ တင်စေလို့ ဗျာဒိတ် ခြွေခြင်းကြောင့် ရှစ်ပါး သီလ တဘက်ကလည်း တစ်လ လေးသီတင်းတဲ့နော် ။ ကဲ ... အဲလို (သံတော်ဦးတင်...အဲ ) ဘုရားကို မလျှောက်ဘူးလား။ ဘုရားကို လျှောက်တယ် ၊ ကြားလား။ ပန်းကား ဘယ်က ရသလဲ လို့ မမေးဘူးလား။ ပဒုမုတ္တရ ဘုရား လက်ထက်က ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား သာသနာကျကာ ပန်းသုံးခိုင် ပန်စေလို့ ဗျာဒိတ် ခြွေခြင်း ကြောင့် ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ ပန်းသုံးခိုင် ပန်လျက်ပါ လို့ မဟောဘူးလား။ အဲ ... သူတို့မှာ ရှိတဲ့ပန်းတွေက ရေလည်း ဖျက်ဆီးနိုင်တယ်။ မီးလည်း လောင်နိုင်တယ်ပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား။

အဲဒါနဲ့ မြတ်စွာဘုရားက သတိပြုပြီးကာမှ တစ်ခါတည်း ခန္ဓာ ဘက်ကို ဉာဏ် လှည့်ခိုင်းတယ်နော်။ ကိုဒါသ ထင်လို့ ဘုရားပေးတဲ့ ဝိဇ္ဇာ မျက်မှန်နဲ့ တပ်ပြီးတော့ အကြည့် မခိုင်းဘူးလား။ အကြည့်ခိုင်းတဲ့ အခါ ... ကိုဒါသကို မြင်တာလား အဆင်းကို မြင်တာလား။ သားနှစ်ယောက် ကို မြင်တာလား အဆင်းကို မြင်တာလား။ မိဘနှစ်ပါး ကို မြင်တာလား အဆင်းကို မြင်တာလား။ အစ်ကိုကြီးကို မြင်တာလား အဆင်းကို မြင်တာလား။ ကိုဒါသ ထင်လို့ လက်နဲ့ ပုတ်ကြည့်လို့ မခိုင်းလား။ လက်နဲ့ ပုတ်လို့ တီးပုတ်ကြည့်တဲ့ အခါ... ကိုဒါသလား အသံလား။ သားနှစ်ယောက် လား အသံလား။ မိဘနှစ်ပါး လား အသံလား။ အစ်ကိုကြီးလား အသံလား။ ကိုဒါသ ထင်လို့ နမ်းကြည့် လို့ မခိုင်းလား။ နမ်းကြည့်တဲ့ အခါ ကိုဒါသ တွေ့သလား၊ အနံ့ တွေ့သလား။ သားနှစ်ယောက် တွေ့သလား၊ အနံ့ တွေ့သလား။ မိဘနှစ်ပါး တွေ့သလား၊ အနံ့ တွေ့သလား။ ကိုဒါသတွေ့သလား၊ အနံ့ တွေ့သလား။ အနံ့ပဲ တွေ့တယ်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ကဲ ... ကိုဒါသထင်လို့ လျှာလေးနဲ့ လျက်ကြည့်လို့ မခိုင်းလား။ လျက်ကြည့်တဲ့ အခါ ငန်ပျူ မတွေ့လား။ ဆားပေါက်နေတာ ကိုးကွဲ့။ ရသာဓာတ်လေ။ ကိုဒါသ လား ရသာဓာတ်လား။ သားနှစ်ယောက် လား ရသာဓာတ်လား။ မိဘနှစ်ပါး လား ရသာဓာတ်လား။ အစ်ကိုကြီးလား ရသာဓာတ်လား။

ဆံဖျားက ခြေဖျား၊ ခြေဖျားက ဆံဖျား အနုလုံ ပဋိလုံ ။ ကိုဒါသ ထင်လို့ ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့် လို့ မပြောဘူးလား။ မာတာ မတွေ့လား။ ပျော့တာ မတွေ့လား။ မာတယ်လို့ သိတဲ့အချိန် ကိုဒါသ တွေ့သေးရဲ့လား။ ကိုဒါသ...(မတွေ့ရင်) ခြေလက်အင်္ဂါကား တွေ့သေးရဲ့လား။ ခြေလက်အင်္ဂါ မတွေ့ရင် ကိုဒါသကား တွေ့သေးရဲ့လား။ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ။ ကိုဒါသ မရှိဘူး ဆိုတာ ဘယ်သူက သက်သေ ခံသလဲ။ မာသဘော မာဓာတ် မာပရမတ်။ ပထဝီဓာတ်က သက်သေ မခံလား။ မာတယ်လို့ သိတဲ့ အချိန်လေးမှာ ကဲ... ရာဂစိတ် ဖြစ်ခွင့်ရပါ့မလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ နားလည်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့နော်။ မာတာနဲ့ ပျော့တာပဲ တွေ့တယ်။ ကိုဒါသလား ပထဝီဓာတ်လား။ သားနှစ်ယောက်လား ပထဝီဓာတ်လား။ မိဘနှစ်ပါး လား ပထဝီဓာတ်လား။ အစ်ကိုကြီး လား ပထဝီဓာတ်လား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

မြတ်စွာဘုရား ရှိစဉ်ကနေ ရာဂဟုလောဝါဒသုတ်ကို ပြန်စဉ်းစားနော်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒီ အခါမှာ ပထဝီဓာတ် တစ်လုံးနဲ့ အာသဝေါကုန်သွားတာ။ (သား ...ရာ...)အခုပြောတဲ့ရာဟုလာ ...သားတော် ရာဟုလာက သက်သေမခံလား။ သက်သေခံတယ်ကွဲ့။ ကြားလား။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အခုလည်း မာတယ်လို့ သိတဲ့ အချိန်လေးမှာ ကဲ ခြေတွေ လက်တွေ တွေ့သေးရဲ့လား။ ခြေလက်အင်္ဂါ မတွေ့ရင် ကိုဒါသကား တွေ့သေးရဲ့လား။ သားနှစ်ယောက်ကား တွေ့ရဲ့လား။ မိဘနှစ်ပါး ကားတွေ့ရဲ့လား။ အစ်ကိုကြီးကား တွေ့ရဲ့လား။ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ။ မာတယ်ပျော့တယ် သိတာ သူငါလား ကာယဝိညာဏ်။ ကာယဝိညာဏ်က နာမ်တရား မရလား။ မာတာပျော့တာက ရုပ်တရား မရလား။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါး။ ကိုဒါသ လား နာမ်နှင့်ရုပ်။ သားနှစ်ယောက် လား နာမ်နှင့်ရုပ်။ မိဘနှစ်ပါး လား နာမ်နှင့်ရုပ်။ အစ်ကိုကြီး လား နာမ်နှင့်ရုပ်။

အခု ရာဂစိတ် ဒေါသစိတ် မောဟစိတ် ဖြစ်တာတွေဟာ နာမ်ရုပ် ပေါ်မှာ ဖြစ်တာလား။ ကိုဒါသမှာ ဖြစ်တာလား။ ကိုဒါသက ပညတ်နော်။ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်ပေါ့။ သားနှစ်ယောက်က ပညတ်နော်။ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်ပေါ့ ။ မိဘ နှစ်ပါးက ပညတ်နော်။ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်ပေါ့။ အစ်ကိုကြီး က ပညတ်၊ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်။ ပညတ်ဆိုတာ သမုတ်တာ ခေါ်တာ ပြောတာ ။ ရှိတာ ဟုတ်ကဲ့လား။ မရှိရင် ရာဂစိတ်၊ ဒေါသစိတ် ၊ မောဟစိတ် ဖြစ်ပါမလား။ ဒါကြောင့် ပညတ် အာရုံ ပရမတ်အာရုံ လို့ မဟောဘူးလား။ ကဲ နာမ်ရုပ်က ပရမတ်ဆိုတော့ ရူပက္ခန္ဓာက ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား။ ဟိုကလည်း နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးကလည်း ခံစားပြီးတော့ မပျက်လား။ မှတ်ပြီးရင် မပျက်လား။ ပြုပြင်ပြီးရင် မပျက်လား။ သိပြီး မပျက်လား။ ကိလေသာ အာရုံ ဟုတ်ကဲ့လား။ အနိစ္စတရား။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဒါကြောင့် ပရမတ်ကို အာရုံ ပြုတဲ့အခါ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ခွင့်ရပါမလား။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒီနေရာ ရောက်အောင် လေ့လာကြ။ အဲဒါ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။

အဲဒါနဲ့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟေ့ မယ်ပဉ္စာ တစ်မင် တစ်ဖိုလ် ရသွား...ဒါနဲ့ ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်မနေနဲ့၊ ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစားလို့ မဟောဘူးလား။ ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစားတဲ့အခါ သောတာပန်က သကဒါဂါမ် ၊ သကဒါဂါမ် က အနာဂါမ်၊ အနာဂါမ်က ရဟန်းကိစ္စတယ်ဆိုတာ သုတအနေနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ကြားဖူးတယ်နော်။ တစ်ဘဝနဲ့ ရဟန်းကိစ္စပြီးတာ မယ်ပဉ္စာကွဲ့။ အဲလို ဘယ်လောက်များ အားရစရာ ကောင်းသလဲ ကြားလား။ သွက်သွက်လည် ရူးတုန်းက နှလုံးသွင်းမှားတာ မထင်ရှားလား။ ကဲ နှလုံးသွင်း မှန်တော့ အရူး မပျောက်လားဟေ့။ အခုလည်း "အရူး ပျောက်တဲ့ဆေး"ကို ဟောတာကွဲ့။ ကြားလား။ အဲဒါ အဲဒီဆေးကို သောက်ကြ။ အဲဒါလိုရင်း အချက်တွေနော်။ ဒါ "သိပယ်ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မင်တစ်ခဏ"လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်တွေ။

အဲတော့ ဘယ်လို သိလို့ ဘယ်လို ပယ်သလဲ။ အကျဉ်းနည်း ပြောမယ် ဆင်ခြင်ဖို့ ပေါ့။ ခရီးသွား ဧည့်သည်ပေါ့။ အဲဒီ အိမ်ရှင်က လည်း ဧည့်လာရောက်တာ တွေကလည်း များတော့ စားစရာ သောက်စရာတွေ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ တွေ လုပ်ထားတာပေါ့။ ဒါတော့ ကြက်ဥကြော် ရှိတယ်။ ဧည့်သည်ကလည်း ကြက်ဥကြော် စားချင်တာ။ ပန်းကန်မှာ မြင်တော့တာ။ မြင်တဲ့အခါ ကြက်ဥကြော်က လေးငါးခြောက်ရက် ရှိပြီ။ ဧည့်မလာလို့ ။ သူ့ကို မြင်တဲ့အခါ ဖွန်းလေးနဲ့ ပိုင်းလိုက်တာပေါ့။ အဲလို ပိုင်းလိုက်တဲ့အခါကျတော့



လောက်တွေက အမြီးပေါက်လို့ လှုပ်နေတော့တာ။ အဲဒီအခါ စားချင်တဲ့ စိတ်တွေ ရှိသေးရဲ့လား။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား။ ကဲ... တော်တုန်းက စားချင်လို့တောင် နှိုက်တာပေါ့။ အဲလို မြင်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ စားချင်တဲ့စိတ်တွေ ကုန်တာ ဘာကြောင့် ကုန်တာ လဲလို့ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ခန္ဓာရဲ့အကျိုးအပြစ်ကို သိလို့ပေါ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါမှ ပယ်နိုင်တော့မှာပေါ့။

**တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာလို့ မဟောဘူးလား။ ကိုယ်မှာ ရှာတော့ တရားတွေ့တယ် မဟောဘူးလား။** သူများမှာ ရှာရမှာလား ၊ ကိုယ်မှာ ရှာရမှာလား။ ကိုယ့်အပြစ်ကို ရှာရမှာ။ အဲဒါကြောင့် **နဒီသောတော ဝိယ** လို့ မဟောဘူးလား။ **ဒီပဏလာ ဝိယ** ... မီးလျှံကဲ့သို့ လို့ မဟောဘူးလား။ မြစ်ရေများ စီးသလို တဖြုတ်ဖြုတ် တသုတ်သုတ်နဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီး ဖြစ်ပျက်နေတာလို့ မဟောဘူးလား။ မတန့်ဘူးနော်။ အမြဲတမ်း ဖြစ်ပျက်နေတာ။ အဲဒါမှ သစ္စာ ထိုက်တယ်လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်တွေကွဲ့။ အဲလို သိဖို့ မလိုဘူးလား။ သိမှ ပယ်နိုင်တာ ၊ မသိ ပယ်နိုင်ပါ့မလား။ အဲဒါကြောင့် **သိပယ်ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏ**လို့ မဟောဘူးလားဟေ့... ။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်တွေကွဲ့နော်။

အဲလို ပြုတဲ့အခါကျတော့ ကိုယ် ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား။ တစ်ခုမှ မတွေ့ဘူး။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဒါကြောင့်မို့ ရှေးထက် ကျော်ကာရီကနေပြီးတော့မှ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တဲ့ ရှင်ဘုရင်ကြီး တောလယ် ခစားသွားတာပေါ့။ မျက်စိလည် လမ်းမှားပြီးတော့ ဆင်ကန်းတောတိုး တိုးသွားတာ။ လေးငါးရက်ကြာ သွားတယ်။ ဒါတော့ အစာပြတ် ရေငတ်ပြီးတော့ မနေဘူးလား။ အဲဒီအခါ ...အခါတိုင်းက အပေါင်းဖော်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ သူ့ခြံ ကိုယ့်ခြံ လာကြတာပေါ့။ အဲဒီနေ့ကျတော့ အမျိုးသမီးလေး တစ်ယောက်တည်းပေါ့။ အမျိုးသမီးလေးဆီ လာတော့တာ။ အမျိုးသမီးလေးကို ရေရှိရင် မစပါလို့ မတောင်းလား။ ရှင်ဘုရင်လို့ သိပါမလား။ တောဝတ် တောစား ကိုးကွဲ့။ ရေရှိလား။ ရေတော့ ဒီနေ့ မယူခဲ့ဘူးပေါ့။ ကြံရည် သုံးဆောင်မယ်ဆို ပေးမှာပေါ့။ အဲဒါကို ရှေးက ပန်းကန်ခွက်ယောက်က မပေါ်သေးဘူး နော်။ ဝါးကျည်တောက် လုပ်ရတာ။ ဝါးကျည်တောက်။ ဒေါင်းလန်း စား၊ ဒေါင်းလန်း စား။ ရှေးက ကြားလား။ အဲဒီခေတ်က ။ ဒါ ကြံပင်ခုတ်တော့ ကြွက်မြီးတန်း ထွက်လာခဲ့တာ။ ခန့်မှန်းခြေ အစိတ်သား၊ သုံးဆယ်သား ပေါ့။ သူကလည်း အစာကပြတ် ရေကငတ်တော့ ... အရသာက အင်မတန် ကောင်းတာကိုး။

အင်း ... ငါ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်တာ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ် ကြာပြီပေါ့။ ငါ့ကို ဘယ်သူမှ မဆက်သဘူးပေါ့။ အင်မတန် ကောင်းတဲ့ ကြံရည် ၊ အဲဒီကြံခင်း သိမ်းဖို့ စိတ်ကူး မထည့်ဘူးလား။ အမျိုးသမီးလေးကလည်း တစ်ယောက်တည်း ဆိုတော့ ကာယကံ မြောက်အောင် ပြစ်မှားဖို့ စိတ်ကူး မထည့်လား။ ကဲ စိတ်ကူး ထည့်တယ်နော်။ နောက်တစ်ခွက် ပေးစမ်းပါဦးကွာလို့ ဆက်မတောင်းလား။ ဆက် တောင်းတဲ့ အခါ ကြံပင်ခုတ်တာ ကြံရည် ထွက်ကွဲလား။ တစ်ပင်က နှစ်ပင် ၊ နှစ်ပင်က သုံးပင် ၊ ဆက်ခုတ်တာ ဆယ်ပင်ထိ ဆက်ခုတ်တာ ။ တစ်စက်မှ မထွက်ဘူးကွဲ့။ တော်တုန်းက ထွက်ပါလျက်ကနဲ့ အခု ဘာကြောင့် မထွက်တာလဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ အမျိုးသမီးလေးကလည်း တောသူဆိုတော့ ရိုးတာကိုး။ မပြောတတ်ဘူးတော်။ ရှေးသူဟောင်း ပြောတာတော့ ကြားဖူးတယ်။ ဘယ်လို ကြားဖူးသလဲ။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တဲ့ မင်းများ ... မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါးနှင့် မညီညွတ်ရင် မိုးခေါင်တယ်လို့ ကြားမိတယ်တဲ့။

အဲတော့ ...စဉ်းစား...သူက ရှင်ဘုရင် ဖြစ်မနေဘူးလား။ သူမှားတာကို မသိဘူးလား။ မှားတာ သိသွားပြီနော်။ အမျိုးသမီးလေးက သိရဲ့လား။ မသိဘူးကွဲ့နော်။ အမျိုးသမီးလေးက သူ့ကို မှားတယ်... ဘယ်လို လုပ်မယ်ဆိုတာ မသိဘူးပေါ့။ နှုတ်ကလည်း ပြောတာ မဟုတ်တော့ ဘယ်သိမလဲ။ ခြေလွန် လက်လွန်လည်း လုပ်တာ မဟုတ်တော့ သိပါမလား။ အမျိုးသမီးလေးက မသိပြားသော်လည်း ဓာတ်က မသိဘူးလား။ ကြံရည် ထွက်ကွဲလား။ အခုလည်း အကုသိုလ်ဟာ ကြံရည် ပိတ်သလို ပိတ်မယ်ဗျား။ စဉ်းစားကြ၊ ကြားလား။ မှားမှန်း သိတော့ ဝန်ခံတယ်နော်။ မှားပါတယ်တဲ့။ ကြားလား။ အဲဒါ ဝန်ခံတာ... အကုသိုလ်လား ကုသိုလ်လား။ မှားတုန်းက ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်လား။ အကုသိုလ်ဟာ ကြံရည်တွေ ပိတ်သွားလား။ မှားမှန်းသိလို့

ဝန်ခံတဲ့အခါကျတော့ ကုသိုလ် မဖြစ်ဘူးလား။ ကဲ... နောက်တဖန် ပေးစမ်း ၊ ခုတ်တော့ ထွက်လာခဲ့တာပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

အဲဒါ ဘယ်မှာ ဖြစ်တာလဲလို့ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ လျှာမှာ ၊ လျှာမှာ။ သောက်စို့တဲ့အခါကျတော့ ချိုရသာ ရူပက္ခန္ဓာတရား အပေါ်မှာ ကြံရည်အနေနှင့် နှစ်သက်မှု ၊ စွဲလမ်းမှု၊ သောက်ချင်မှုက လောဘတဏှာ သမုဒယသစ္စာ မဟောဘူးလား။ ချိုရသာ ရူပက္ခန္ဓာ တရားအပေါ်မှာ ကြံရည်အနေနှင့် သုံးဆောင်ချင်မှု နှစ်သက်မှု ၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ၊ လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ အကြောင်း ရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာ မရဘူးလား။ ခန္ဓာ ရရင် အိုနာသေ လွတ်ကဲ့လား။ ဘာသစ္စာလဲ။ အဲဒါ သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ချိုရသာ ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဘာသစ္စာလဲ။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ ပိုင်းခြားလို့ သိတာက ...။ သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက် ခန္ဓာ မလာတာ....။ နိရောဓသစ္စာနော်။ ကဲ... ကိလေသာ ရှိသေးရဲ့လား။ ခန္ဓာကား တွေ့သေးရဲ့လား။ ခန္ဓာမရှိတော့ မငြိမ်းလား။ ကိလေသာ မရှိတော့ မအေးလား။ ငြိမ်းတဲ့သဘောကို...နိဗ္ဗာန် ။ အေးတဲ့သဘောကို...နိဗ္ဗာန် ။ သက်သက်မဲ့ အေးတာပဲ ရှိတယ်ကွဲ့နော်။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဤနေရာ ရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြပေါ့။

ကဲ... စားဆဲ ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက်၊ ဘာသစ္စာလဲ ။ (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား။) သိတာက ---။ (မဂ္ဂသစ္စာ ပါဘုရား။) သေတာက ---။ (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား။) နောက်ခန္ဓာမလာတာ....။ (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား။) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက်ရှိ။ (လေးကွက် ရှိပါတယ် ဘုရား) ။ တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး။ (ငါးပါးပါ ဘုရား။) ငါး လေးလီ။ (နှစ်ဆယ်။) ဤရှစ်သွယ်ကို... ။ (အလွယ်ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။ )

**အမျှဝေ။**

**ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

**ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ - တရားတော်မြတ်ကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

**ဣမာယ ဓမ္မာန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ သံဃံ - သံဃာတော် အရှင်မြတ်ကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ်၊ ပါရမီကုသိုလ်၊ ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးအားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။ ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင် ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား လည်းကောင်း၊ အနမတဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော မိခင် ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ အာစရိယာနန္တ ခရာသမားတို့အား လည်းကောင်း၊ ဣမာသံ ပရိသာနန္တ - တရားနာ အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက်လာကြကုန်သော တရားနာ ပရိသတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ငရဲသနင်း ယမမင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ ကျောင်းစောင့်နတ်၊ အာရာမံစောင့်နတ်၊ မွှာရုံစောင့်နတ်၊ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်၊ အာကာသစိုးနတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှ စ၍ သုံးဆယ့်

တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား၊ ဘာဇေယျာမ- အမျှ အမျှ အမျှ အမျှ  
ပေးဝေပါကုန်၏

အမျှ ရကြသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင် ဆန္ဒ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင်  
သူတော်ကောင်းတရား ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်နိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ။

(အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။

သာဓု သာဓု သာဓု။)၃

**ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ မုံလယ်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ ။**

အမရပူရမြို့၊ အောင်မြေရွှေဘုံ ဘုရားဝန်း-တွင် ၁၃၇၁-ခု၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း ၁၂-ရက်၊ သောကြာနေ့

(26.03.2010)၊ ည (၇) နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် ဟောကြားတော်မူသော

ဒုဿီလရဟန်း ဥပမာပြ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ် တရားတော်။

အနန္တော ၁ အနန္တ ငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့။

နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ၊ နမော မာတာပိတုဿ၊ နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ -သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ရှင်တော်မြတ်စွာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ -မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်အား၊ နမော - ရည်ညွတ် သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ -မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဤရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာ တော်မြတ်တို့အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ -မိဘနှစ်ပါးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဝိပဿနာ ဉာဏ်မျက်စိ နှစ်ကွင်း အလင်းရောက်အောင် သစ္စာလေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါး မိဘ ၊ ဆရာသမားတို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော် မာန်လျော့ ကန်တော့ကြသော ပူဇော်ပဿနာမစေတနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ ဝီရိယ တို့ကြောင့် မိမိတို့အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တ အပ်သော၊ မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခ ခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာငြိမ်းရာ သိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲ ဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ။

(အလုပ်စဉ် အတိုင်း ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား၊)

မူလနှစ်ဖြာ တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့်၊ သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

**နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။**

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာအားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယံ လို့ မဟောလား။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရား။ ဒါ... အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် လှူပြည် နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား၊ ချမ်းသာတဲ့တရား။ ဒါ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ ဒါ ကံ ကံရဲ့ အကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။ ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင်ပေါ့။ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့။

အတိုနည်းနဲ့ ပြောမယ် ဆိုလိုရှိရင် စိတ်ဆိုးတာ အကုသိုလ်ပေါ့။ စိတ်မဆိုးတာ ကုသိုလ်ပေါ့။ ရန်တွေ့တာ အကုသိုလ်ပေါ့။ ရန်မတွေ့တာ ကုသိုလ်ပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ စိတ်ဆိုးတယ် ဆိုတော့ ဒါ အကုသိုလ် နော်။ ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေ လျော့ပြီလို့ နှလုံးသွင်းလိုက်။ စိတ်ဆိုးရင် ပစ္စည်းတွေ လျော့တော့တာနော်။ အကုသိုလ်ကိုး။ စိတ်မဆိုးရင် ကုသိုလ်ဆိုတာ ပစ္စည်းတွေ တိုးတက်တော့တာပေါ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ၊ ကံ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်ရင် အကုသိုလ်ကို ရှောင် ၊ ကုသိုလ်ကို ဆောင်ပေါ့။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်တွေ ကွဲနော်။ အရေးကြီးဆုံးက သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ဖို့ ပဓာနကွဲ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

အဲတော့ သက္ကာယ သက္ကာယ ဆိုတာ အဘယ် တရားလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ခန္ဓာငါးပါး ပေါ့။ အဲဒီ ခန္ဓာသိဖို့ မလိုဘူးလား။ ဒါ... အဲဒီ ခန္ဓာပေါ်မှာ ရှေးထက်ကျော်ကာရီက လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး.... ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါး မှောက်မည်သာ။ ခန္ဓာငါးပါး မသိငြား ငါးပါး မှောက်မည်သာ။ ခွေးဝက်ကျွဲနွား မှောက်လျက်သွား ငါးပါးမှောက်ကြရာ လို့ မဟောဘူးလား။ ဒီလို ဆိုတော့ ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတာပေါ့။ သစ္စာ သိဖို့ လိုတာပေါ့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား သိဖို့ လိုတယ်။ ဒါတော့ ။မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ် လိုရင်းကိစ္စ ပြီးအောင် မျက်စိပေါက်က စ မနောဒွါရ အထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာဖွဲ့ကြ။

...ခန္ဓာဖွဲ့နည်း...

မျက်စိ။

စက္ခုအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ စက္ခုအကြည်နှင့် အဆင်းကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက နာမ်တရား။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နား။

သောတအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ သောတအကြည်နှင့် အသံကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။



နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက နာမ်တရား။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နာ။

ယာနအကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ယာနအကြည် နှင့် အနံ့ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာ က စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နာအကြည်နှင့် အနံ့က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက နာမ်တရား။ နာအကြည် နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

လျှာ။

ဇိဝှိအကြည်ကို ချို၊ချဉ်၊စပ်၊ငန်၊ဖန်၊ခါး ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဇိဝှိအကြည် နှင့် ရသာ ခြောက်ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါး ကို စားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ လျှာအကြည် နှင့် ရသာခြောက်ပါး က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါးကို စားသိတာက နာမ်တရား။ လျှာအကြည်နှင့် ရသာခြောက်ပါးက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ကိုယ်။

ကာယအကြည်ကို မာမှု ပျော့မှု ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆိုတဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကာယအကြည်နှင့် မာမှု ပျော့မှုကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်အကြည်ကို ပူမှု အေးမှု တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ပူမှု အေးမှုကို ထိသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ပူမှု အေးမှုက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

ကိုယ်အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယောဗောဠဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှုကို ထိသိတာက နာမ်တရား။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

စိတ်။

မနော အကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ မနောဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ် တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာစေတသိက် ၊ သညာက္ခန္ဓာ စေတသိက်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာစေတသိက် သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မနောအကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ဓမ္မာရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

မနောအကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ဓမ္မာရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက နာမ်တရား။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့ .... လူ အစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ အစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊အသူရကာယ် အစားစား ၊ တွေ့သလား ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား။ ကိုယ်ထင်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စက လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ နော်။ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့ကာ ခန္ဓာပဲ တွေ့မှာပေါ့။ တစ်နည်းအားဖြင့် စိတ် စေတသိက် ရုပ် တွေ့မှာပေါ့။ ချုံ့လိုက်ရင် နာမ်နှင့်ရုပ်ပဲ တွေ့မယ်။ ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား။တွေ့တာက လူနတ်ဗြဟ္မာလား၊ခန္ဓာငါးပါး။ဤခန္ဓာငါးပါးကို သိအောင်လို့ ခန္ဓာဖွဲ့ရတာကွဲ့။ရာဂစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ် ဆိုတဲ့ ကိလေသာ တရားတွေဟာ ခန္ဓာပေါ်မှာ ဖြစ်တာလား၊ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမှာ ဖြစ်တာလား။ တကယ် အမြင်ခံ အရှံက ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါလား၊ ခန္ဓာငါးပါး ။ဒါတော့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မရှိဘူးပေါ့။ မရှိရင် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ခွင့် ရပါမလား။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမရှိဘူးလို့ သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ခွင့် ရပါမလား။

ရှိတဲ့ ခန္ဓာ ကလည်း ရူပက္ခန္ဓာ က ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား။ ဝေဒနာ ခံစားပြီးတော့ မပျက်လား။ သညာ မှတ်ပြီးတော့ မပျက်လား။ စေတနာ စေ့ဆော်ပြီးတော့ မပျက်လား။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သိပြီးတော့ မပျက်လား။ ကဲ ကိလေသာ အာရုံဟုတ်ကဲ့လား။ အနိစ္စ မြင်မှ စိတ်ချရတယ်လို့ မဟောဘူးလား။ ဒါ ရူပက္ခန္ဓာ အနိစ္စ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အနိစ္စ ၊ သညာက္ခန္ဓာ အနိစ္စ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ အနိစ္စ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ အနိစ္စပေါ့ ၊ခန္ဓာသိတုန်းက သတ္တာယဒိဋ္ဌိ မပြတ်ဘူးလား။ခန္ဓာ သိတော့ ကိုယ်ထင်တဲ့ လူနတ်ဗြဟ္မာ တွေ့သေး ရဲ့လား။မတွေ့တာ မရှိလို့ပေါ့။ အဲ... စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။တွေ့တာက ခန္ဓာ ပဲတွေ့တယ်။ဒါတော့ ဒိဋ္ဌိ မပြတ်ဘူးလား။ ဒိဋ္ဌိပြတ်ရင် ဗြဟ္မာကြီး လေးဦး ဖန်ဆင်းတယ်၊ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတယ်၊ ဗိဿနိနတ် ဖန်ဆင်းတယ် ယူဦးမလား။ ဝိစိကိစ္ဆာ မချုပ်လား။ အာသဝ အနေနဲ့ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ ချုပ်တယ်ကွဲ့။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ကဲ အနိစ္စသိတော့ ခန္ဓာ တွေ့သေးရဲ့လား။ အနိစ္စလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာ၊အနတ္တလက္ခဏာ ဒုက္ခသစ္စာ။ဆင်းရဲတာက လွဲလို့ တခြား တွေ့သေးရဲ့လား။ အဲလို ဆင်းရဲတယ်လို့ သိတော့ နှစ်က သုံးကို ကူးသေးရဲ့လား။

သိတယ်ဆိုကတည်းက နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဝိဇ္ဇာ ချုပ် မချုပ်။ တဏှာ လာသေးရဲ့လား။ ဥပါဒါန် လာသေးရဲ့လား။ ကိလေသဝဋ် မချုပ်လား။ ကဲ... ကိလေသဝဋ် ချုပ်တယ်နော်။ ဒါ..လိုရင်းအချက်ကတော့ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောထားတာ၊ နောက်ဆုံးဆယ်လ မြတ်ဗုဒ္ဓထဲမှာ။ ဒိဋ္ဌိနဲ့ အဝိဇ္ဇာ ချုပ်ရင် ဒီတရား မှန်ပြီတဲ့၊ ကြားလား။အဲဒီ ကမ္မဋ္ဌာန်း မှန်တယ်လို့ မရေးဘူးလား။ အဲဒါ လိုရင်းအချက်ပေါ့ကွဲ့။ အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့၊ခန္ဓာဖွဲ့...ဆို ခပ်ပေါ့ပေါ့ မလုပ်နဲ့နော်။ ကိုယ်ထင်တာနဲ့ တွေ့တာနဲ့ ပိုင်းခြားတာ။ ကိုယ်ထင်တာက လူ အစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာ အစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊အသူရကာယ် အစားစား၊ ငရဲအစားစားပေါ့။ တွေ့တာက ခန္ဓာ တွေ့တယ်။ ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ မတွေ့တာ မရှိလို့။ တွေ့တာကလည်း အနိစ္စမျိုး၊ ဒုက္ခမျိုး၊ အနတ္တမျိုးပေါ့။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလားဟေ့။ ဒါတော့ ဤ ခန္ဓာငါးပါး ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရှိတာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ရူပက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။ (ဖောက်ပြန် တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)  
 ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(ခံစား တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)  
 သညာက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(မှတ်သား တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)  
 သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(စေ့ဆော် ပြုပြင် တတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)  
 ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဘယ်သဘော ရှိသလဲ။(သိတတ်သော သဘောအစု ဖြစ်ပျက်မှု ပါဘုရား။)

ဤ ခန္ဓာငါးပါးက မြင်ပြီးရင် ပျက်၊ ကြားပြီးရင် ပျက်၊ နံပြီးရင် ပျက်၊ စားပြီးရင် ပျက်၊ ထိပြီးရင် ပျက်၊ သိပြီး ရင်ပျက် ဆိုတော့ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား၊ မရှိတာတွေ့သလား။ မရှိရင် ဘယ်လို စွဲမှာလဲ။ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါက အစက တည်လို့ မရှိခြင်းကြောင့် စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာ ကဖြစ်ပြီးတော့ မပျက်လား။ အစွဲ ခံရဲ့လား။ ဒီလိုဆိုရင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြုတ်ဘူးလား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ကာယကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ ဝစီကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်၊ မနောကံနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကုသိုလ်တွေ ပြဿနာမလား၊ မပြုရင် ရှေးဆရာတော် သမားတော်တွေ... သက်သတ် ခိုးမှု၊ ကာမေသု၊ မုသား မိစ္ဆာ ကင်းပြတ်ကွာ မှတ်ပါ သောတာပန် တဲ့ကွဲ့။ ဘယ်လောက်များ အားရစရာ ကောင်းသလဲနော်။ အဲဒါခန္ဓာဖွဲ့ရတာ အကျိုး .... ကိလေသာ ချုပ်တယ်ကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစားမယ်ဆို သောတာပန်က သကဒါဂါမ်ပေါ့။ သကဒါဂါမ်က အနာဂါမ်၊ အနာဂါမ်က ရဟန်းကိစ္စပြီးနိုင်တယ်၊ ကြားရဲ့လား။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့နည်းလိုတယ်နော်။ သစ္စာဖွဲ့နည်း လိုတယ်နော်။ သစ္စာဖွဲ့တယ်ဆို တာ...ကိုယ့်အပြစ်ကို ရှာတာ၊ ကိုယ်...ခြေစခေါင်းဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ...တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာလို့ မဟောဘူးလား။ ဒါတော့ ကိုယ်မှာရှာ...သူများကို လက်ညှန်း ထိုးစရာ လိုသေးရဲ့လား။ ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ် တွေ့အောင်ရှာပေါ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်နော်။ သိမှ ပယ်နိုင်တာပေါ့။ မသိရင် ပယ်နိုင်ပါ့မလား။ သစ္စာ သိဖို့ လိုတယ်။ ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတယ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်းအကျိုး သိဖို့ လိုတယ်။ ဒါ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် သစ္စာဖွဲ့။  
 .....သစ္စာဖွဲ့နည်း.....

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ ။ သစ္စာလေးပါးကိုမသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား။ သောတာပန်မဖြစ်ရင် ဘုရား ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ့မလား ။ သောတာပန်က စရတယ်။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...။ ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ...။ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါး-ပါး အပေါ်မှာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ လို့ နှလုံးသွင်း မှားတာ...။ နှလုံးသွင်း မှားတော့ လိုချင်တာ ဘယ်သူလဲ။ မရရင် မနေဘူးလို့ စွဲလမ်းတာ။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒိန် ဤသုံးခု သစ္စာဖွဲ့တော့ ဘာသစ္စာလဲ။ လူလား သမုဒယသစ္စာလား။ နတ်လား သမုဒယသစ္စာလား။ ဗြဟ္မာလား သမုဒယသစ္စာလား။ သားတွေ သမီးတွေလား သမုဒယသစ္စာလား။

သမုဒယ အကြောင်း ရှိသမျှ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်ဘူးလား။ ပေါ်နေတာ...လူလား ... ခန္ဓာငါးပါးလား။ နတ်လား... ခန္ဓာငါးပါးလား။ ဗြဟ္မာလား...ခန္ဓာငါးပါးလား။ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသရွေ့... အိုနာသေ လွတ်ကွဲလား။ ဘာသစ္စာလဲ။ လူ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ နတ် ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဗြဟ္မာ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ အမှန် ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိလို့ မဟောဘူးလား။ လူချမ်းသာ၊နတ်ချမ်းသာ၊ဗြဟ္မာချမ်းသာ လို့ နှလုံးသွင်း မှားတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မချုပ်လားဟေ့ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိက အလင်းရောင်နဲ့တူတယ်နော်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက အမှောင်နဲ့ တူတယ်နော်။ အလင်းရောင်ပေါ်တော့ အမှောင် မပျောက်လား။ ကဲ နှစ်က သုံးကို ကူးသေးသလား။ တဏှာ လာသေးရဲ့လား။ဥပါဒိန် လာသေးရဲ့လား။ ကာမာသဝနဲ့ ဘဝါသဝ မချုပ်လား ။ ရှေ့ပိုင်းက ခန္ဓာ...သိတော့ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝ

မချုပ်လား။ အာသဝေါတရား လေးပါး မကုန်လား။ သမုဒယသစ္စာ မသေလား။ နောက် ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား။ နိရောဓသစ္စာလို့ မဟောဘူးလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်နော်။

လောကကြီးမှာလည်း အကျိုး ပေးတယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စ စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ- စေတနာအတိုင်း အကျိုးပေးကြတာ။ အဲဒီ စေတနာ အကျိုးပေးတာ သိဖို့ လိုတာပေါ့။ မကြားစဖူး ကြားဖူးထင်မိ၊ ရှေးထက်ကျော်ကာရီက တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်တဲ့ ရှင်ဘုရင်ကြီး ရှိတယ်နော်။ တောလယ် ခစားသွားတာပေါ့။ ရာသီဥတုက တပေါင်းတန်ခူး၊ တပေါင်း ၊ တန်ခူးဆိုတော့ သစ်ရွက်က နှစ်ပုံ သုံးပုံ လောက် ကြွေပြီ။ တစ်ပုံလောက် ကျန်သေးတယ်။ အဲဒီမှာ သီလမရှိတဲ့ ဝါသနာ မစွန့်တဲ့ ဒုဿီလကြီး ရှိတာပေါ့။ လူသူလေးပါး အရောက်အပေါက် နည်းတဲ့ တောထဲ တောင်ထဲမှာ ငါးများတာပေါ့။ ချွတ်ချွတ်သံ ကြားတဲ့အခါ...လူလား တိရစ္ဆာန်လား လို့ သတိ မပြုဘူးလား။ သတိပြုတဲ့ သင်္ကေတအမှတ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ...လူဆိုတော့ ခြေနှစ်ချောင်း ဒီလို အပေါ် ကြွပြီးတော့ သွားတာပေါ့။ တိရစ္ဆာန် ကျွဲနွား တိရစ္ဆာန်က လေးချောင်းဆိုတော့ ခတ်သွားတာပေါ့ ။ အဲလို သင်္ကေတ အမှတ်ရှိတဲ့လူက မထူးခြားဘူးလား။ ဒီအသံ... လူပေါ့။ လူဆိုတော့ ငါးများတဲ့ တုတ်တံ ဖွက်ပြီးတော့မှ သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ တင်ပလွင်ခွေ လို့ ဖလသမာပတ် ဝင်တဲ့ ပုံကြီး လုပ်ပြီးတော့ ထိုင်နေတာပေါ့ကွဲ့။

ရှင်ဘုရင်နဲ့...တိုက်ဆိုင်ပြီးတော့ သွားပြီးတော့ ဦးတိုက်တာပေါ့နော်။ ရှိခိုး အမျိုးမျိုး ...ရှိခိုးပြီးတော့ လျှောက်တယ်။ ဘယ်လိုပဲ လျှောက်လျှောက် မထူးဘူးပေါ့။ ရှင်ဘုရင် စိတ်ထဲက အင်း ဒီတောထဲ တောင်ထဲမှာ သာမန် ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘူး။ အာသဝေါ ကုန်တဲ့ ရဟန္တာ ဖြစ်မယ် ၊ နှလုံး မသွင်းဘူးလား။ နှလုံးသွင်းခံရတဲ့ ဒုဿီလက အရိယာ ဟုတ်ကဲ့လား။ ရဟန္တာ ဟုတ်ကဲ့လား။ သီလ မရှိဘူးနော်။ ရှင်ဘုရင်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ရဟန္တာလို့ နှလုံးမသွင်းလား။ အကုသိုလ်လား ကုသိုလ်လား။ ပြန်သွားတော့တာပေါ့။ နန်းတော် ရောက်တဲ့ အခါ ပွဲတော် ဆက်သတာပေါ့။ အဲဒီ ပွဲတော်... ခဏနေဦး ပေါ့နော်။ ဆက်သတော့ ရွှေတောင် ငွေတောင်တွေ ပေါက် တော့တာများ။ ရွှေတောင် ငွေတောင်တွေ ပေါက်တော့ ရှင်ဘုရင် စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားတွေပေါ်မလာဘူးလား။ အဲတာ သူ့စေတနာ အတိုင်း အကျိုးပေးတာ။ ဟိုက အကြည်ညိုခံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကအကျိုးပေးတာလား ၊ ကိုယ့်စေတနာက အကျိုး ပေးတာလား။ အဲဒါလေးဟာ နှလုံးသွင်း မှန်ဖို့ လိုတာ။ အကြည်ညိုခံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သီလသာ ရှိမယ်ဆို ပထမတန်းပေါ့။ သီလ မရှိတာ တောင် အကျိုးပေးသန်တယ်နော်။

ရွှေတောင် ငွေတောင်တွေ ပေါက်တာများ။ ဒါတော့ ဆွမ်းပို့ လွှတ်မည့်သူ ရွေးတယ်။ အမတ်တွေခေါ်ပြီးတော့ ဘယ်သူကို ထည့်ရင် ကောင်းမလဲ ၊ ဘယ်သူကို လွှတ်ရင် ကောင်းမလဲပေါ့။ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း။ ကျောင်းသားတုန်းကလည်း စကားပြောတဲ့ အခါ အပိုအလိုမရှိ တိကျ ၊ သူ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်လို့ အမတ်ရာထူး ခန့်လိုက်တာပေါ့။ သူပြောတဲ့ စကားတွေဟာ အမှန်ဆုံး ဖြစ်နေတာ ကိုး။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆွမ်းကပ်လွှတ်လိုက်တာကွဲ့။ ကြားလား။ မြို့ကတော့ကို သွားတဲ့အခါ သစ်ရွက်က မနင်းရဘူးနော်။ ချွတ်ချွတ်သံ ကြားရသလား။ မကြားရဘူးနော်။ အနားကပ်တော့ ချွတ်ချွတ်သံ ကြားတော့တာပေါ့။ လှည့်ကြည့်တဲ့အခါ မြင်တော့ တာနော်။ ငါးများတဲ့ တုတ်တံ မဖွက်ခင်တော့ဘူးပေါ့။ ရင်ဆိုင်သွားတွေ့တယ်။ တွေ့လည်း အမိန့်တော်ပါတဲ့ အတိုင်း ဆွမ်းကပ်ရ တယ်၊ ကြားလား။

ဆွမ်းကပ်လို့ ဆွမ်းတွေ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးလို့ ပြီးတဲ့အခါကျတော့ စဉ်းစားတယ်။ အင်း ငါ့အကြောင်း ကို ဒီတခါ ရှင်ဘုရင် သိတော့မှာပေါ့။ ရှင်ဘုရင် သိရင် သေရမှာနဲ့နေရမှာ။ သေရမှာက များတာပေါ့။ အသေမလွတ်မည့် အတူတူ ကို တရား အားထုတ်မယ်တဲ့၊ ကြားလား။ ခြေစုံ ပစ်ပြီးကာမှ အားထုတ်တာ။ တရား အားထုတ်ရင်းနဲ့သေပါစေပေါ့နော်။ အဲဒီမှာ သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးသွားလေတာများ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဟိုက ဆွမ်းကပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် က ပြန်ခဲ့တော့ ဘယ်လို များတွေ့သလဲ မမေးရဘူးလား။ ငါးများတုန်း တွေ့တာပေါ့။ အာသဝေါကုန်တဲ့ ရဟန္တာကို သူယုတ်မာ ဖြစ်အောင် ပြောရမလား ဆိုပြီးတော့မှ အမတ်ရာထူးက ဖြုတ်လိုက်တော့တာဟေ့။ အမတ်ရာထူးက ဖြုတ်လိုက်တော့တာ။ သူ့စိတ်ထဲက ရဟန္တာလို့ နှလုံးသွင်းနေတာ။ အမတ်ရာထူးက ဖြုတ်၊ လေးငါး ရှစ်ရက် ဆယ်ရက်လောက်ကြာသွားတယ်။

အင်း ...ငါ့သူငယ်ချင်း ဟာ ကျောင်းသားတုန်းကလည်း စကားပြောတာ အပိုအလို မရှိ တိကျတယ်။ အမတ်ရာထူး ခန့်ပြန်တော့ လည်း သူပြောတာ အမှန်ဆုံးပေါ့။ ဟို ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒုဿီလ ဖြစ်မယ်လို့ စိတ်ပြောင်း မသွားဘူးလား။ ဪ... ဒုဿီလတုန်းကတော့ အာသဝေါကုန်တဲ့ ရဟန္တာပေါ့။ အဲလို စိတ်ပြောင်းတဲ့အခါ ဟိုက ကြောက်ကြောက်နဲ့ အားထုတ်တာ သောတာပန်က သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန်းကိစ္စ ပြီးသွားလေတော့တာများ။ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးကာမှ နန်းတော်မှာ ရွှေတောင်ငွေတောင်က ပျောက်သွားတော့



တာကွဲ့။ ကြားလား။ ကဲ ဟိုက ဒုဿီလတုန်းကတော့ သူ့စိတ်ထဲက ရဟန္တာလို့ နှလုံးသွင်းတာနော်။ နောက်တော့ ပြောင်းပြီးတော့ ဒုဿီလဖြစ်မှာပဲ လို့ စိတ်ပြောင်းတဲ့အခါ ဟိုက အာသဝေါကုန်သွားတော့တာကိုး။ အဲဒါလေးဟာ **စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ ၊ စေတနာ အတိုင်း အကျိုးပေးတာ** မထင်ရှားလား။ အဲတော့ လှူတဲ့ တန်းတဲ့ အခါမှာ အဲဒါ လိုတာပေါ့...။

ရဟန်း သံဃာတော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဆွမ်းကပ်တာလည်းပဲ ကပ်တတ်တဲ့လူက ရှားတယ်ကွဲ့။ ဘုန်းကြီးက အကဲခတ်ပြီး တော့ မေးကြည့်တာ။ ဆွမ်းကပ်တတ်တဲ့လူက ရှားတယ်၊ ဘယ်လိုတွေလဲ လို့ ပြန်စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ကိုယ့်ဟင်းခွက်ကို နှိုက်တဲ့အခါ သဘော မကျဘူးလား။ လောဘကိလေသာ ကွဲ့။ မနို့က်လို့ ရှိရင် သဘောကျပါမလား။ ဒေါသ ကိလေသာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလားဟေ့။ လေ့လာ။ ရုပ်ပွားတော်တွေ စေတီတော်တွေကို ဆွမ်းကပ်တဲ့အခါ စားတာ မြင်ဖူးရဲ့လား။ မမြင်ရသော်လည်း ကုသိုလ် မရဘူးလား ရသလား။ ကုသိုလ်ရရင် ဒါ ဘုန်းကြီးကို ကပ်ပြီးရင် ဒါ ရတော့တာကွဲ့။ **စားတာ မစားတာ ပဓာန မဟုတ်၊ စား မစားကလည်း တည့် မတည့် ရှိသေးတာ၊ ဓာတ်တည့်တာ မတည့်တာ ရှိသေးတာနော်။** အဲသလိုလည်း စိစစ်ဖို့ မကောင်း လား။ ကပ်ပြီး... ရပါပြီဗျား။ အဲဒါကြောင့် **ကြည့်တတ်မှ ကြည့် ၊ မကြည့်တတ်ရင် အပြစ်ဖြစ်မယ်။** ကိုယ့်ခွက်ကို မနို့က်တော့ ဒေါသကိလေသာ။ ကိုယ့်ခွက် နှိုက်တော့ လောဘကိလေသာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ ဘယ်မှာ ဖြစ်တာလဲ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်တာ ဟုတ်ကဲ့လား။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနဲ့ သဏ္ဌာန်အနေနဲ့ ဖြစ်တာကွဲ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဒါ ခန္ဓာ သိဖို့ သစ္စာ သိဖို့ လိုတာပေါ့။

အဲဒါနဲ့ စိတ်ပြောင်းသွားတဲ့အခါ သူ့ သူငယ်ချင်းကို ပြန်ပြီးတော့ အလုပ်ခန့်လိုက်တာပေါ့။ အမတ်ရာထူးလေ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ရာထူးခန့်လိုက်တယ်။ အခုလည်းပဲ မိမိက စေတနာအတိုင်း အကျိုးပေးတာတွေကို သိဖို့ လိုတယ်နော်။ ထိထိမိမိ ဒါ မစားစား စားစား ကပ်လိုက်ရင် ကုသိုလ်ရပြီ ။ ဒါ စားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကလည်း ဓာတ်စာကျတာ မကျတာ၊ တည့်တာ မတည့်တာ ဆင်ခြင်တာ ရှိရသေးတယ်ကွဲ့။ မတည့်တာ စားမိရင် ကိုးရိုးကားရား ဖြစ်တော့တာ။ အဲသလိုလည်း နှလုံးသွင်းထားဖို့ လိုတယ်။ ဒါက ကိုယ့်ဟာ ကပ်ပြီးရင် ကုသိုလ် ရပြီလို့သာ နှလုံးသွင်းလိုက်ပါ။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဒါ စေတနာ အတိုင်း အကျိုးပေးတာ။ ထိထိမိမိ ဒါ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။

ဒါတော့ သစ္စာသိဖို့ လိုတယ်နော်။ အဲကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့ ခန္ဓာဖွဲ့ဆိုတာတွေဟာ ကိုယ်ထင်ခဲ့တာက လူအစားစား နတ်အစားစား ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊ အသူရကာယ် အစားစား၊ ငရဲ အစားစား ပေါ့။ ကိုယ်ထင်တာတွေလေ။ အဲလို ထင်တဲ့အခါ... ခန္ဓာ ဖွဲ့ ကြည့်တော့ ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား။ တွေ့တာက ကိုယ်ထင်တဲ့ လူနတ်ဗြဟ္မာလား ခန္ဓာ ငါးပါး။ လူနတ်ဗြဟ္မာလား စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်။ လူနတ်ဗြဟ္မာလား နာမ်နှင့်ရုပ်။ ဪ နာမ်ရုပ်ပဲ တွေ့တယ်ကွဲ့။ ကဲ... ကိုယ်ထင်တာတွေ့သေးရဲ့လား။ မတွေ့တာ ရှိလို့လား မရှိလို့။ မရှိရင် စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ မလိုဘူးကွဲ့နော်။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။ ထိထိမိမိ စဉ်းစားကြ။

လျှာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့မှ အခါကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတယ်။ အချဉ် ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတယ်။ အချို ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတယ်။ အစပ်ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတယ်။ မရှိပေဘူးလား။ ဧည့်သည် နှစ်ယောက် ခရီးသွားနေတာ ။ အိမ်ရှင်ကနေပြီးတော့ ... ဧည့်ဝတ္ထရား ကျေပြီးတော့ ထမင်းတည်တာပေါ့။ တည်တဲ့ အခါ တမာရွက်ကို ကတ်ကြေးနဲ့ နှုတ်နှုတ်လေး ကိုက်ပြီးတော့ သုပ်လိုက်တာပဲ။ သုပ်လိုက်တဲ့ အခါ ဒီကနေ နှိုက်စားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် က တမာရွက်လို့ သိရဲ့လား။ မသိတော့ နှိုက်တော့ သုံး... လက်သုံးချောင်း နဲ့ ပါးစပ်ထဲ ခွံပြီးတော့ ဝါးလိုက်တာ။ ခါးလွန်းလို့ ထွေးပစ်လိုက်တာကွဲ့။ သေပါလိမ့်မယ်ဟ... ခါးထာဆို ထွေးပစ်လိုက်တာ။ ထွေးပစ်တယ် ဆိုတာ ကောင်းလို့လား မကောင်းလို့လား။ မကောင်းလို့ မကောင်းလို့ ထွေးတာ။ တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် က နှိုက်စားတာ။ အခုမှ ခံတွင်း တွေ့တယ်။ အခုမှ အရသာ ပြည့်တယ်။ ကဲ သူကတော့ အခါကြိုက်တဲ့ လူနော်။ သူ့ အပေါ်လည်း နှစ်နှစ်ကာကာ ဖြစ်မသွားဘူးလား။ ဟို ပုဂ္ဂိုလ် ကတော့ အရသာတွေ ပျက်တာပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

တမာရွက်ဆိုတဲ့ အမည်နာမဟာ လူမျိုး တစ်ရာတစ်ပါး တူရဲ့လား။ မတူတာ မရှိလို့။ မရှိရင် ဘယ်လို စွဲမလဲ။ အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်နော်။ အခု..အခါ ကြိုက်တဲ့ လူက သူ့မှာ အခုမှ ခံတွင်းသာတာပေါ့။ အရသာ ပြည့်စုံတာပေါ့။ မစားနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် က ထွေးပစ်တယ် ဆိုတော့ မကောင်းဘူးပေါ့။ **ဒေါမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာပေါ်သည်။ သောမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည်** မဟောဘူးလား။ ကဲ လူနှစ်ယောက် တူရဲ့လား။ မတူတာ မရှိလို့ ကွဲ့။ အဲဒါ မရှိဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုစွဲမလဲ။ အဲဒါလိုတာကွဲ့။ ခါးတဲ့ အရသာ လူမျိုးတစ်ရာ တစ်ပါး တူ မတူ။ ခါးတာ တူတယ်နော်။ ဘယ်သူ့ မျက်နှာမှ မလိုက်ဘူး။ ခါးတဲ့ထဲမှာ ကောင်းတာ ပါရဲ့လား။

ဆိုးတာကား ပါရဲ့လား။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ လျှာမှာ ပေါ်သည်လို့ မဟောဘူးလား။ ခါးတဲ့ အရသာထဲမှာ ဆိုးကောင်းနှစ်ပါး လွတ်ရင် ချဉ်တဲ့ ရသာမှာကား ဆိုးကောင်း နှစ်ပါး မလွတ်ဘူးလား။ ဆိမ့်တဲ့ ရသာမှာကား ဆိုးကောင်း နှစ်ပါး မလွတ်ဘူးလား။ စပ်တဲ့ ရသာမှာကား ဆိုးကောင်း နှစ်ပါး မလွတ်ဘူးလား။ လျှာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆိုးကောင်း နှစ်ပါးလွတ်ရင် မျက်စိပေါက်ကား မလွတ်ဘူးလား။ နားကား မလွတ်ဘူးလား။ နှာခေါင်းကား မလွတ်ဘူးလား။ ကာယဒွါရကော မလွတ်ဘူးလား။ အဲလိုဆိုရင် တရား နှလုံးသွင်း မှန်တော့တာပေါ့။

ဒါ ခန္ဓာဘက်ကို ဉာဏ်လှည့်တာ။ ရာဂစိတ် ဒေါသစိတ် မောဟစိတ်တွေ ဖြစ်ပါမလား။ ဖြစ်ဘူးကွဲ့နော်။ ဘာကြောင့် မဖြစ်တာလဲ ဆိုတော့ ပရမတ် အာရုံ၊ ပညတ် အာရုံကိုး။ ရာဂ ဒေါသ မောဟဆိုတာတွေဟာ သဏ္ဌာန်နိမိတ်တွေနဲ့ ပညတ်ကို အာရုံပြုမှ ဖြစ်တာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ပရမတ် အာရုံက ရူပက္ခန္ဓာ ...ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား။ ဝေဒနာ ခံစားပြီးတော့ မပျက်လား။ သညာ မှတ်ပြီးတော့ မပျက်လား။ စေတနာ ပြုပြင်ပြီးတော့ မပျက်လား။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သိပြီးတော့ မပျက်လား။ ခန္ဓာငါးပါး တွေသလား မရှိတာ တွေသလား။ မရှိတာ အနိစ္စ။ အနိစ္စ မမြဲခြင်းတရားသည် ချမ်းသာတဲ့တရားလား ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားကို သုခလို့ ခေါ်မလား၊ ဒုက္ခ။ ဤဒုက္ခတရားကို ပိုင်သူရှိရဲ့လား။ သတ္တဝါ အလိုသို့ လိုက်ကွဲလား။ အကြိုက်သို့ ပါရဲ့လား။ အနတ္တလို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါ ပွားလို့ သိတာ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တိရဏပရိညာပေါ့။ ခန္ဓာ သိတုန်းက လူနတ်ဗြဟ္မာ တွေသေးရဲ့လား။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ် တွေတုန်းက လူနတ်ဗြဟ္မာတွေသေးရဲ့လား။ နာမ်၊ ရုပ်တွေတုန်းက ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ တွေရဲ့လား။ ဉာတပရိညာ။ ပညတ် ပရမတ် ပိုင်းခြားတာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ ဉာတပရိညာ နော်။

နောက် အဲဒီ ခန္ဓာ ငါးပါးနဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တနဲ့ ပိုင်းခြားတာပေါ့။ အဲလို ပိုင်းခြားတဲ့အခါ တိရဏပရိညာလို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒီ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တ စုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်လို့ မဟောဘူးလား။ ဘာသစ္စာလဲ။ ချမ်းသာတဲ့တရားလား ဆင်းရဲတဲ့တရားလား။ အဲဒါ အမှန်သိတာ ယထာဘူတဉာဏ် ပေါ့ကွဲ့။ ယထာဘူတဉာဏ်နော်။ ဆက်ပြီးတော့ ကြိုးစား ဖြစ်ပျက်ပဲ တွေ့မှာပေါ့။ ဘာသစ္စာလဲ။ ဒုက္ခသစ္စာနော်။ အဲလို ဒုတိယကျတော့ကာ အသိဉာဏ် က ရင့်ပြီပေါ့။ ရင့်တဲ့အခါ ခန္ဓာ က လွတ်ချင်တဲ့ စိတ်တွေ ကျွတ်ချင်တဲ့ စိတ်တွေ မပေါ်ဘူးလား။ လောကကြီးကို ပျင်းမုန်းပြီးငွေ့ပြီ။ အပြောအဆို အနေအထိုင်တွေ တမူထူးခြားပြီးတော့ မနေဘူးလား။ မူပြောင်းပြီးတော့ မလာဘူးလား။ မူပြောင်းဖို့ လိုတာ။ အဲလိုလေ့လာဖို့ လိုတယ်နော်။ နိဗ္ဗိန္ဒ ဉာဏ်ပေါ့။ တတိယ ဆက်ကြိုးစားကြည့် ဖြစ်ပျက်ပဲ တွေ့ဦးမှာပေါ့။ ဖြစ်ပျက် ဘာသစ္စာလဲ။ ဒုက္ခသစ္စာနော်။ ခြေစခေါင်းဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ရှာချင်တာ ရှာ။ သုခဆိုတဲ့တရား အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှ တွေ့ရဲ့လား။ အပ်ဖျားတစ်ထောက်စာမျှ သုခ မတွေ့တာ ရှိလို့လား မရှိလို့လား။ မရှိရင် ဒုက္ခ အတိ လို့ မပိုင်းခြားလား။ ပိုင်းခြားလိုက်တဲ့တစ်ချိန် သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ သီလ မဂ္ဂင်သုံးပါး မဝင်လား။ အဲဒီ သီလ မဂ္ဂင်သုံး ပါးဟာ သမုဇ္ဈေဒနော်၊ အနှစ်သာရ အင်မတန် ပြည့်တဲ့တရား။

အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ် ပြန်စိစစ် တစ်ဦးတစ်ယောက်က အပုပ်ရည်သွင်းတဲ့ စကားပြောကြည့်လိုက်ပေါ့။ ပြန်ပြီးတော့ တုန့်ပြန်ဦးမလား။ မတုန့်ပြန်တော့ဘူးနော်။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ သမုဇ္ဈေဒသီလကွဲ့။ အဲဒီသုံးပါးဝင်တဲ့ တစ်ချိန်တည်း ရှုဉာဏ်ငါးပါး နှင့် ပေါင်းတော့ ရှစ်ပါး မပြည့်လား။ ရှစ်ပါးပြည့်တဲ့အခါ ခန္ဓာ တွေသေးရဲ့လား။ မတွေ့တော့ဘူးနော်။ သစ္စာပဲ တွေ့တာပေါ့။ ဆင်းရဲတာက လွဲလို့ ဘာမှ မရှိဘူးပေါ့။ ဒါမို့ ရှေးဆရာတော် သမားတော်တွေ ဒုက္ခသစ္စာလို့ အမှန်ပိုင်းခြားသိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါ မဂ္ဂါဘိညာ သင်္က မတာ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ မိုးကြိုးများ အုန်းပင် ထန်းပင်များ ထိမှန်တဲ့အခါ ပြန် တဖန် အတက်ပေါက်ဦးမလား။ အတက် မပေါက်တော့ဘူးကွဲ့နော်။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ကဲ အဲဒီအခါ ခန္ဓာ ကား တွေ့သေး ရဲ့လား။ ခန္ဓာ မတွေ့တော့ ခန္ဓာ မရှိရင် မငြိမ်းဘူးလား။ ကိလေသာကားတွေဦးမလား။ ကိလေသာ မရှိတော့ မအေး လား။ ခန္ဓာ မရှိတော့ မငြိမ်းလား။ ကိလေသာ မရှိတော့ မအေးလား။ ငြိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အေးတဲ့သဘောကို နိဗ္ဗာန် လို့ ခေါ်တာ။ သဘော သက်သက်ပဲ ကွဲ့နော်။ ဤနေရာရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့ မကောင်းဘူးလား။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်တွေ ။

ဒါကြောင့် မကြားစူး ကြားဖူးထပ်မံ။ သစ္စာသိဖို့ လိုတယ်။ ရှေးထက်ကျော်ကာရီကနေလို့ သားအမိ သားအဖ သုံးယောက် ။ သားလေး တစ်ယောက် ရှိတာကိုး။ သားလေး တစ်ယောက်ရှိတော့ ကျောင်းထားတဲ့ အရွယ် ခြောက်နှစ်ကျတော့ ကျောင်းထား။ လေးတန်း ကျတော့ နှုတ်လိုက်တော့တာပေါ့။ အဲတော့ သားလေးက တစ်ဆယ် ဆယ်နှစ်နှစ် အရွယ် ရောက်လာပြီနော်။ မိဘရဲ့ အဝတ်အစား လုံချည်တွေ ပုဆိုးတွေ ထဘီတွေ လျှော်ပေးတာပေါ့။ ရေတွေ ဘာတွေ ဆွဲလို့ ကူလို့။ သူနိုင်တဲ့ဖက်က ကူညီတာ ပေါ့။ မိဘပြောတဲ့စကားကို တသွေမတိမ်း လိုက်နာတယ်နော်။ အဲလိုဆို...အဲဒီသားလေးကို မိဘက မချစ်ဘူးလား ချစ်သလား။

ချစ်တာပေါ့ကွဲ့။ အရိပ်တစ်ကြည့်ကြည့်နေတာပေါ့။ အရွယ်... သားလေးက ဆယ့်ငါးနှစ် ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရောက်လာပြီ။ ဒါတော့ ချွေးမကောင်းကောင်း ကြည့်ရမှာပေါ့ကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ သားလေးကလည်း ဒါ ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ အိမ်နားနီး လမ်းသာခြားတယ်။ အဲဒီအမျိုးသမီးကို ကြိုက်တာ။ အဲဒီအမျိုးသမီးကလည်း ဘွဲ့ရပြီးပြီ။ ရုပ်ဆင်းကလည်း အလတ်စားလောက်လှ တာပေါ့။ ပစ္စည်းကလည်း အသင့်အတင့် ရှိတယ်။ မိဘက မပေးစားချင်ဘူးပေါ့။ ဘာကြောင့် မပေးစားချင်တာလဲ ဆိုတော့ ... အဲဒီ အမျိုးသမီးမှာ ဝေါဟာရ ပညတ်အနေနဲ့ စုန်းတတ်တယ်လို့ သိထားတာကိုး။ သားကို စုန်းတတ်တယ်လို့ ပြောရင် မေးတော့မှာ။ စုန်းဆိုတာ ပြနိုင်ပါမလား။ မပြနိုင်တော့ဘူးကွဲ့နော်။ မပြနိုင်ရင် တရားစွဲလို့ လျှော်ရမှာပေါ့ဟ။ ကြားလား။ အသရေပျက် အရှက်ကွဲပေါ့။ ဒါတော့ မပြောဘူး။ မသွားစေချင်ဘူး။ မသွားစေချင်လေ သွားလေ။ မသွားနဲ့ဆို သွားလေ။ အဲဒီအိမ်ပဲ သွားတာပဲ။ ဘယ်လိုမှ တားမရဘူးကွဲ့။ ထမင်းစားပြီးရင် မိဘတွေက စားပွဲမသိမ်းသေးဘူး။ သူက သွားနှင့် ပြီးပြီ။ အဲသလိုနဲ့ လေးငါးခြောက်လကြာသွားတယ်။

တနေ့သ၌ ကျတော့ သွားပြီး ပြန်လာခဲ့။ ပြန်လာခဲ့တော့ အိပ်ရာထဲ ဝင်အိပ်။ နဖူးကိုင်စမ်းကြည့်။ ခြေတွေ လက်တွေ ကိုင်စမ်း ကြည့်။ နေကောင်းရဲ့လား။ ကောင်းပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ အစောကြီး ပြန်ခဲ့တာလဲ။ သူ့ အိမ်ရှင်မနေမကောင်းဘူးပေါ့။ အစ်ကိုရယ် ဒီနေ့ ပြန်စမ်းပါဦး လည်နာတာရော ခေါင်းကိုက်တာရောပေါ့။ မပြောရဘူးလား။ ပြန်လာခဲ့တော့တာဗျာ။ ဒါတော့ မိဘက စိတ်မချ တော့ မိမိက နဖူးတွေ ခြေတွေ လက်တွေ စမ်း။ အင်း... စဉ်းစားပြီးသော်... ဒီနေ့ လပြည့်နေ့။ လပြည့်နေ့ ဆိုတော့ သူတို့ ဒီအတတ်က ပေါ်နေတာကိုး။ အဖိတ် လကွယ်မှာ။ လကွယ်ကျန်သေးတယ် ဆိုတော့ လကွယ်ကျတော့ကာ မနက် ထမင်း စားတဲ့အခါ လက်ဆုံစားကိုးကွဲ့။ သမီး ရည်းစားဆိုတာ အချစ် စမ်းတာ။ သမီး ရည်းစားဆိုတာ အချစ် စမ်းတာ။ အဲဒါ မင်းက အချစ်စမ်းမှန်း မင်း မသိဘူး။ အဲလို ပြုတဲ့အခါ အပြန်ခိုင်းတိုင်း ပြန်မယ်ဆို မင်း လက်လွှတ်သွားတော့မှာပေါ့။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အပြန်ခိုင်းတိုင်း ပြန်ရင် လက်လွှတ်သွားတော့မှာ။ ဒါတော့ ပေတေပြီးတော့ နေရတယ်လို့ မပြောရဘူးလား။ အဲတော့ နောက်တစ်ခါ လကွယ်နေ့ သွားတဲ့အခါကျတော့ အစ်ကိုရယ် အရင်ဟာထက် ပိုဆိုးတာပေါ့။ သုံးပါးလေးတွေ။ လည်နာတာရော၊ ခေါင်းကိုက်တာရော ၊ ဗိုက်နာတာရောပေါ့။ ပြန်စမ်းပါဦး။ မပြန်ပါရစေနဲ့။ ပြန်စမ်းပါဦး။ မပြန်ပါရစေနဲ့။ ပြန်စမ်းပါဦး။ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ မီးလုံးကြီးက တောက်တော့တာဟေ့။ ဘွားကနဲ ဘွားကနဲ ။ မင်းသား မျက်လုံး ပြူးနေပြီ။ မျက်လုံးတွေ ပြူးနေပြီ။ ချစ်တဲ့စိတ်လား ကြောက်တဲ့စိတ်လား။ ကြောက်တဲ့ စိတ်နော်။

ထမင်းဟင်း စားတဲ့အခါ ပုံကမတူ စနတ်တူ...ဝက်သားတွေ ဝက်သားဟင်းတို့ ကြက်သားဟင်းတို့ စားတဲ့အခါ ပန်းကန်မှာ စင်ဦး တော့ အနံ့က ကျန်သေးတယ်ကွဲ့။ မကျန်ဘူးလား။ အခုတော့ ချစ်တာ နည်းနည်းလေးကို မကျန်တာဗျာ။ ချစ်တဲ့စိတ် ရှိသေးရဲ့ လား။ ချစ်တဲ့ စိတ်လား ကြောက်တဲ့စိတ်လား။ ဒါမို့ တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာ လို့ မဟောဘူးလား။ ကိုယ်မှာ ရှာတော့ ကိုယ့်အပြစ်ကို တွေ့ဖို့မလိုဘူးလား။ အခုလည်း အပြစ်ကို သိဖို့ လိုတာပေါ့။ မင်းသားမျက်လုံးတွေ ပြူးနေတော့တာ။ စုန်းတောက်ပြေတဲ့အခါ အလွှာပ သလွှာပပြောရတာပေါ့။ သူ့အဖြစ်ကို ဘယ်သူမှ မပြောရဘူးပေါ့။ သူ့အတတ်ကို နှုတ်ပိတ်ရ တယ်နော် ။ ပြောလို့ သန်းခေါင်သန်းလွဲကျတော့ ပြန်ခဲ့။ ပြန် အိမ်မှာနေ။ ညနေ စားချိန်ကျစား ၊ စားပြီးရင် အိပ်ရာထဲ ဝင်အိပ်။ ငါ့သားဟာ အခါတိုင်းက သွားပါတယ်။ ဒီနေ့ အိပ်ရာထဲ ဝင်အိပ်နေပြီ။ နဖူးစမ်းလိုက် ခြေတွေလက်တွေ စမ်းလိုက်။ မစမ်းရဘူး လား။ နေကောင်းရဲ့လား မမေးရဘူးလား။ ကောင်းပါတယ်လို့ အဖြေမပေးလား။ ဘာဖြစ်လို့ မသွားတာလဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ အဖေဆိုတော့ မေးဖန်များတော့ သူ့ရည်းစား စုန်းတတ်တယ်လို့ ပြောတော့တာပေါ့။ အဲသလို မလုပ်နဲ့ ငြိုးလိမ့်မယ်။ သွား၊ သွား၊ သွား။ ငြိုးလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ပေါင်း စိတ်ခွာ။ ကိုယ်ပေါင်း စိတ်ခွာ လို့ မပြောရဘူးလား။ စားစရာ သောက်စရာ ကျွေးရင်လည်းပဲ မစားနဲ့ပေါ့။ မမှာရဘူးလား။

အဲ...ဟိုက စားစရာတွေ ကျွေးတာပေါ့။ ဆေးစားခဲ့တယ်တဲ့။ မစားရဲဘူး။ ဆေးစားခဲ့တယ်တဲ့။ ကြားလား။ စားရဲရဲ့လားဟေ့။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲသလိုနဲ့ သုံးလေးရက်လောက်နေလိုက် ဟိုရွာ လွှတ်လိုက် ဒီရွာ လွှတ်လိုက် ။ အချစ်ပြေအောင် လွှတ်ရတာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ကဲ အဲဒီ အပြစ်ကို မမြင်ခင်တုန်းက လောဘတဏှာ သမုဒယသစ္စာ မဖြစ်လား။ အပြစ်ကို မြင်တဲ့အခါ သိပ်ယံဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏလို့ မဟောဘူးလား။ ကဲ ချစ်တဲ့စိတ်တွေ ရှိသေးရဲ့လား။ အခုလည်း တရားပျောက်တော့ ကိုယ်မှာရှာ။ ကိုယ်မှာရှာတော့ တရားတွေ...ခန္ဓာမှာ ရှိတဲ့တရားက ချမ်းသာတဲ့ တရားလား ဆင်းရဲတဲ့တရား

လား။ နဒီသောတော ဝိယ လို့ မဟောဘူးလား။ မြစ်ရေများ စီးသလို မတန့်စားဘူးပေါ့။ တဖြုတ်ဖြုတ် တသုတ်သုတ်နဲ့ ဖြစ်ပျက် နေတဲ့ တရား။ အဲဒါ နားလည်ဖို့ လိုတယ်။

အဲတော့ စိစစ်အားဖြင့်တော့ကာ ပြောလိုက်ကြဦးစို့။ ကြက်သားဟင်း ဝက်သားဟင်း ကို နှိုက်စားကြည့်။ ဆယ်စားကြည့်တဲ့အခါ ကြက်သား ဝက်သားတွေ့မလား ဆိမ့်တဲ့ ရသာတွေ့မလား။ ဆိမ့်တဲ့ရသာတွေ့တယ်။ ဆိမ့်တဲ့ ရသာကို မျက်စိနဲ့ ကြည့် မြင်ရပါမလား။ မမြင်ရဘူး။ စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်နော်။ မျက်စိနဲ့ ကြည့်လို့ မြင်ရ ပါမလား။ မမြင်ရဘူး ။ အဲတော့ ပြောတဲ့အခါတော့ ကြက်သား ဝက်သားပေါ့။ တကယ်တွေ့တာက ကြက်သား ဝက်သားလား ဆိမ့်တဲ့ရသာ။ ဆိမ့်ရသာပဲ တွေ့တယ်။ ဒါ သူများမေးစရာ လိုသေးရဲ့လား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလားဟေ့။ အဲဒါ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။ စဉ်းစား။ ဆိမ့်ရသာလို့ စားသိတာ ဇိဝှိညာဏ် နာမ်တရား မရလား။ လျှာအကြည် နဲ့ ဆိမ့်ရသာက ရုပ်တရား မရလား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါးပေါ့။ ကြက်သား ဝက်သားလား နာမ်နဲ့ ရုပ် ။ ကြက်သား ဝက်သား ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ။ မရှိရင် ကြက်သား ဝက်သားအနေနဲ့ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့ လား။ တွေ့တာက နာမ်ရုပ် ပဲ တွေ့တယ်။ နာမ်ရုပ် လို့သိ ကြက်သားဝက်သားလို့ ခေါ်။ နာမ်ရုပ် လို့သိ သဘောသီးလို့ ခေါ်။ ငှက်ပျောသီး လို့ ခေါ်။ ခေါ်တာ ဘုရားပယ်ရဲ့လား။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ နာမ်ရုပ် လို့သိ သားလို့ ခေါ်။ သမီးလို့ ခေါ်။ အဖေလို့ ခေါ်။ အမေလို့ ခေါ် ။ သမ္မုတိသစ္စာ အနေနဲ့ ဘုရား ...မြတ်စွာဘုရား သားတော် ရာဟုလာလို့ မခေါ်လား။ ညီတော် အာနန္ဒာလို့ မခေါ်လား။ ချစ်သမီး ချစ်သားတို့ လို့ မခေါ်လား။ ခေါ်တာ ဘုရားပယ်ရဲ့လား။ **အထင်နဲ့ အယူအဆကို ပယ်တာ။** လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

လူထင်လို့ (ဆံ)...ဘုရားပေးတဲ့ ဉာဏ်လက်နဲ့ ဆံဖျားက ခြေဖျား အရောက် ကိုင်စမ်းကြည့်။ မာတာ မတွေ့ဘူးလား။ ပျော့တာ မတွေ့ဘူးလား။ မာတာ ပထဝီပေါ့။ ပျော့တာ ပထဝီပေါ့။ ကဲ ခြေလက်အင်္ဂါလား ပထဝီဓာတ်။ ပထဝီဓာတ်ပဲ တွေ့တယ်နော်။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဘာဖြစ်လို့ ခြေလက်အင်္ဂါ မတွေ့တာလဲ။ ခြေလက်အင်္ဂါ မရှိရင် လူကား ရှိရဲ့လား။ နတ်ကား ရှိရဲ့လား။ ဗြဟ္မာကား ရှိရဲ့လား။ ဘာဖြစ်လို့ မရှိတာလဲ။ မရှိဘူးဆိုရင် အဲဒီ မာတာပျော့တာ သိတာ ကာယဝိညာဏ် နာမ်တရားလို့ မဟောဘူးလား။ ကာယအကြည်နဲ့ မာမူပျော့မှုက ရုပ်တရားမရလား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါးပေါ့။ နာမ်နဲ့ ရုပ် ပဲ တွေ့တယ်နော်။ တော်ကာ ကိုယ်ထင်တဲ့ လူနတ်ဗြဟ္မာ တွေ့သေးရဲ့လား။ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ အဲဒါ သဘာဝအနေနဲ့ နီးစပ်ခြင်းကြောင့် ပထဝီဓာတ်လို့ ဟောရတာ။ မာတယ် ပျော့တယ် ဟောရတာ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ စင်စစ်ကတော့ မာတာလား ဖောက်ပြန်တာ။ ပျော့တာလား ဖောက်ပြန်တာ။ **ရုပ္ပတိတိ ရူပံ** ဖောက်ပြန်ပြီးတော့ မပျက်လား။ သိပြီးတော့ မပျက်လား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ရှေးကဆရာတော် သမားတော်တွေ ဘယ်လိုဟောတာလဲ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ မာတယ်ပျော့တယ် ဆိုတာက အများ သမုတ်တာနော်။ ရှိတာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့။ ချဉ်တယ် ချိုတယ် ဆိုတာလည်း ရှိတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ။ သို့မို့လို့ ရှိတယ်လို့ မစဉ်းစား မလေ့လာတော့ကာ ရှိတယ်လို့ မထင်လား။ မရှိဘူးကွဲ့။ အဲဒီ ကလေးလေး... အခါလည်ကျော် ကလေးလေး ကို ဒီကနေ ကြံရည်တိုက်တာပေါ့။ ကြံရည်။ ဇွန်းလေးနဲ့ တိုက်တော့ ပါးစပ် ဟ၊ မမျိုဘူးလား။ နောက်တခါကျတော့ သံပရာရည် အရည်ပေါပေါပေါ။ ဟ-ဟ-ဟဆိုတော့ အဟခိုင်းပြီးတော့မှ သံပရာရည်တိုက်တော့ မျိုကြည့်လိုက်တာပေါ့။ အခါတိုင်းက ကြံရည် တိုက်တဲ့ မျက်နှာနဲ့ သံပရာရည်ကို တိုက်တဲ့မျက်နှာတူရဲ့လား။ မတူဘူးနော်။ အဲဒါ ဖောက်ပြန်တာ မထင်ရှားဘူးလား။ ကဲ နောက်ထပ် တိုက်မယ်ဆိုတော့ ပါးစပ် ပိတ်ထားဘူးလား။ ပါးစပ် ပိတ်ထားတယ်။ ကဲ...သူ မသိဘူးလား သိသလား။ သိတယ် နော်။ ဘယ်လိုနေသလဲလို့ မေးကာ သူ ပြောနိုင်ပါမလား။ ပြောစရာ မရှိတာ **အနိမိတ္တ အနိစ္စကွဲ့။ ပစ္စုပ္ပန္တ ယော ဓမ္မ အနိမိတ္တ** **ဘာဝေဟိ** လို့ မဟောဘူးလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ကဲ ...သိတယ်။ ပါးစပ် ပိတ်ထားတာ ။ ပြောစရာ ရှိရဲ့လား။ အဲသလို သိအောင် လေ့လာဖို့ လိုတယ်။ မပြောမဖြစ်လို့ သဘာဝကို နီးစပ်ခြင်းကြောင့် မာတယ် ပျော့တယ် ပူတယ် အေးတယ် ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတယ် ပြောရတာ။ စဉ်းစားနော်။ အဲဒီအပေါ်မှာ တခါ ခြေတွေ လက်တွေ့လို့ သမုတ်ရပြန်တာ။ လူနတ်ဗြဟ္မာလို့ သမုတ်ပြန်တာ။ အဲဒါ သမ္မုတိသစ္စာ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ တွေ့တာက လူလား နာမ်နှင့် ရုပ် ။ နတ်လား နာမ်နှင့် ရုပ် ။ ဗြဟ္မာ လား နာမ်နှင့်ရုပ် ။ အဲဒီ နာမ်ရုပ်ပဲ သိဖို့ လိုတာ။ ကဲ နာမ်ရုပ် တွေ့တဲ့အခါ ကိုယ် ထင်တာတွေ တွေ့သေး ရဲ့လား။ မတွေ့တာ မရှိလို့ပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါသာ ခန္ဓာရဲ့ အပြစ်ကိုသိဖို့ လိုတယ်နော်။ တော်ကနေ အမျိုးသမီးလေးကို စုန်းတတ်တယ် ပြောတာ ။ ဥပမာအားဖြင့် ခန္ဓာကို သိစေချင်လို့ ဥပမာ ပေးရတာ။ စုန်းတတ်တာကို မယူပါနဲ့။ ကိုယ့်အပြစ်ကို သိဖို့လို့ ပြောရတာ။ ကဲ အပြစ်ကို မြင်တဲ့အခါ ချစ်တဲ့စိတ်တွေ ရှိသေးရဲ့လား။ အဲဒါ



လိုရင်းအချက်ပေါ့။ အဲဒါကြောင့် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသရွေ့ အိုနာသေ မလွတ်ဘူးလို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒီ ခန္ဓာငါးပါးကို သူသတ်ယောက်ျား လို့ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား ဟော မဟော။ ငါးပါးစလုံး သူသတ် ယောက်ျား တဲ့။

ရူပက္ခန္ဓာ သတ်လို့ သေခဲ့တာတွေ များလှပြီနော်။ အထက်လှန် အောက်လျှော့ဆိုတာ ကြားဖူးရဲ့လား။ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဆိုတာ မြင်ဖူးရဲ့လား။ အဲဒါ ရူပက္ခန္ဓာ သတ်လို့ သေတာ မရေတွက် နိုင်ဘူးပေါ့။ ဝေဒနာ ဆိုးကောင်းနှစ်ပါး ခံစားတာနော်။ ဝေဒနာလို့ မဟောဘူးလား။ ဇူဇကာပုဏ္ဏားအစား လွန်ပြီးတော့မှ ဗိုက် ...အူပြဲပြီးတော့ သေတာကြားဖူးရဲ့လား။ အဲဒါ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သတ်တာကွဲ့။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သတ်တာ။ ကဲ... သညာက္ခန္ဓာ သတ်တာ ဆေးထိုးမှားလို့ သေတာ မရှိဘူးလား။ အဲ ဆေးစားမှားလို့ သေတာ မရှိဘူးလား။ အဲဒါ သညာက္ခန္ဓာ သတ်တာ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အစားမတော် တစ်ဖွန်းတဲ့။ အသွားမတော်တော့ တစ်လှမ်းဆိုတာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ပေါ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သတ်တာ ရှိသေးတာပေါ့။ သမီးရည်းစား ဆယ်တန်းတုန်းက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ရိုးရိုး တန်းတန်း ချစ်ကြတာကိုး။ ဘွဲ့ရပြီးကာ မင်္ဂလာလက်ထပ်ဖို့ သူတို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြတယ်။ ကတိကဝတ်ပြုကြတယ်။ အဲဒါ ဘွဲ့ရပြီးကာ ကျောင်းက ဆင်းလာခဲ့။ မင်္ဂလာလက်ထပ်ဖို့ပေါ့။ အမျိုးသမီးလေးရဲ့ မိဘကလည်း အမျိုးသားလေးကို မလို။ ယောက်ျားလေးဘက်က မိဘကလည်း အမျိုးသမီးကို မလို။ မပေးနိုင်ဘူးပေါ့။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား။ အမျိုးသားကလည်း အဲဒီအမျိုးသမီးနဲ့မှ မနေရရင် ငါ ဘယ်သူမှ မလိုဘူးပေါ့။ အမျိုးသမီးလေးကလည်း သူ့ကိုမှ မယူရရင် ဘယ်သူမှ မယူဘူးပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား ။ အဲတော့ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။ အဲသလိုမှ မရဘူး မပြုဘူး အခွင့် မပြုဘူးဆိုရင် ကြိုးဆွဲချလို့ သေတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးရဲ့လား။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သတ်တာကွဲ့။ ကြိုးဆွဲချလို့ သေတာလေ။ အဆိပ်သောက်သေတာတွေ မရှိဘူးလား။ ရေထဲခုန်ဆင်း သေတာတွေ မရှိဘူးလား။ ကဲ အဲဒါ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ။ အဲဒီ ခန္ဓာ အပြစ်ကို သိအောင်လို့ တရားနာရတာ။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

နေ့စဉ်နဲ့ တကွ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အိုနာသေ လွတ်ကွဲလား။ ဘာသစ္စာလဲ။ အဲ...ဒါ သိပယ်ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မင်္ဂတစ်ခဏ လို့ ဟောတာပေါ့။ အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာအပေါ်မှာ သမုဒယ အနေနဲ့ နှလုံးသွင်း မှားလို့ သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခလို့ မဟောဘူးလား။ နှလုံးသွင်းမှန်တော့ ဝဋ္ဋ၊ နိရောဓပေါ့။ အဲလို သိဖို့ လိုတာနော်။ သိမှ ပယ်နိုင်တာ ၊မသိ ပယ်နိုင်ပါ့မလား။ အဲဒါ လိုရင်း အချက်တွေ။ အဲဒါ ခန္ဓာ... မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ခြောက်ဒွါရမှာ ခန္ဓာဖွဲ့ဖို့ လိုတယ်နော်။ ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ... ကိုယ်ထင်တာတွေ လူနတ်ဗြဟ္မာ လို့ ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား။ သစ္စာဖွဲ့ဖို့ လိုတယ်နော်။ သစ္စာဖွဲ့တော့ ကိုယ်ထင်တာက လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ ဗြဟ္မာချမ်းသာပေါ့။ သစ္စာဖွဲ့တော့ကာ... ချမ်းသာတာ တွေ့ရဲ့လား။ ဆင်းရဲတာပဲ တွေ့တယ်နော်။ အဲလိုသိတဲ့ အခါကျတော့ နှင် နေလိုက်တော့ ငါ သွားတော့မယ်ပေါ့။ ပယ်လိုက်တော့တာကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ရှေးအရိယာသူတော်ကောင်းတို့တွေ... အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေ စွန့်ထားလိုက်တာ ဗြဟ္မာတွေ ခံစားတယ်တဲ့။ ဗြဟ္မာ တွေ စွန့်တာ... နတ်တွေက ခံစားတယ်တဲ့။ နတ်တွေစွန့်တာ လူတွေက ခံစားတယ်တဲ့။ လူတွေစွန့်တာ တိရစ္ဆာန်တွေက ခံစား တယ်တဲ့။ ခွေးဝက် တိရစ္ဆာန်တွေ ကြားလား။ ဒါ မြင်ဖူးကြမှာပေါ့။ သူ့နေရာနဲ့ သူတွေနော်။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲကြောင့်မို့လို့ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားလည်း ဟောတယ်။ အိမ်သာထဲက လောက်ကစ ဆွေမျိုး မတော်စပ်တာ မရှိဘူးပေါ့။ တော်စပ်တယ်နော်။ အဲဒီလောက်ကို မင်း ငါတို့ လူ့ဘဝနဲ့ လောက်ဘဝနဲ့ လဲရအောင် လို့ မေးတာ။ လောက်က မလဲချင်ဘူးတဲ့။ လောက်ဘဝနဲ့ နေချင်တာတဲ့ကွဲ့။ မလဲချင်ဘူးတဲ့။ လူ့အနေနဲ့တော့ကာ လောက်ဖြစ်ဖို့ မကြောက်ဘူးလား။ လောက်က ဟိုမှာ သူ့လောက်ဘဝကို မလဲချင်ဘူး ကြားလား။ အဲဒါကြောင့် သီချင်း ဆိုတဲ့အခါ ဘာသာ ဘာဝ ပျော်မြူးကြရာ လို့ သီချင်းဆိုတာ ကြားဖူးရဲ့လား။ စဉ်းစားနော်။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ၊ ရှေးထက်ကျော်က အဿက မင်းကြီး၊ ဥပရီဒေဝီ မိဖုရားပေါ့။ ရုပ်ဆင်းကချော အပြောက လိမ္မာ။ အဲဒါ သေသွားတာပေါ့။ ကံတော်ကုန် နတ်ရွာစံတယ်လို့ ပြောရတာပေါ့။ မိဖုရားကိုး။ အဲဒါနဲ့ ပျားရည်စိမ်ထားတယ်။ မီးမသဂြိုဟ်ဘူးပေါ့။ သတိရတဲ့အခါ ရုပ်ကလာပ်ကို ကြည့်တဲ့အခါ မငိုဘဲ မနေနိုင်ဘူး ကြာလား။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား။ ငိုတယ်။ သူ ကိုးကွယ်တဲ့ ရသေ့ကြီးက ဟိမဝန္တာမှာနေတာ။ အာရုံ ပြုတဲ့အခါတော့ သူ... အဲဒီ အဿကမင်းကြီးကို မြင်တာပေါ့။ ငါ ကယ်မှ တော်တော့မယ် ဆိုပြီးတော့မှ ဈာန်နဲ့ ကြွလာခဲ့တာ။ နန်းတော်မှာ သွားတိုက်ဆိုင်တွေ့တယ်။ အသင်မင်းကြီး... နေကောင်းရဲ့လား။ ကောင်းပါတယ် ဘုရား။ ကောင်းတယ်သာ ပြောတာ မျက်ရည်နှင့် မျက်ခွက်ပါလား ဘယ်လိုလဲ မင်းကြီး။ အရှင်ဘုရား ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်က ကြွ



သွားပြီးသည့်နောက် ဥပရီဒေဝီ မိဖုရားကြီးဟာ ကံတော်ကုန်လို့ နတ်ရွာစံသွားပြီ တဲ့။ ရုပ်ကလာပ်ကို နုပျော့လို့ ပျားရည်စိမ်ထား တယ်တဲ့။ ကြည့်တဲ့အခါ မငိုဘဲ မနေနိုင်ဘူးပေါ့။ အသင် ဘယ်လောက်ပါ ငိုယိုငြားသော်လည်း ဥပရီဒေဝီ မိဖုရားကြီးက အသင့်ကို သတိရတော့မယ် မဟုတ်ဘူးတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား။ နောက် အိမ်ထောင်ပြုပြီးပြီ။ အိမ်ထောင်... သေတာက မကြာသေးဘူး။ ရက်ပေါင်း အစိတ်တစ်လလောက်။ ဘယ်ယုံမလဲ ၊ မယုံဘူး။ မြင်လောက်အောင်ပြ။ မပြနိုင်ရင် သတ်ပစ်မှာ။

လိုက်ခဲ့ လိုက်ခဲ့ လို့ သူတို့ ဥယျာဉ်မှာ နေတုန်းက အိမ်သာ မရှိဘူးလား။ အဲဒီ အိမ်သာတွင်းထဲမှာ နွားချေးထိုးပိုးမကြီး သွား ဖြစ်တာ။ သူတို့ စွန့်ထားခဲ့တဲ့ အညစ်အကြေးကို ငါတို့ တစ်သက် စားလို့ မကုန်တော့ဘူးတဲ့ ကြားလား။ ကဲ တိရစ္ဆာန်စိတ်တွေ ဝင်တော့ကာ လူ့စိတ်တွေ မပေါ်တော့ဘူးနော်။ အဲဒါနဲ့ ရသေ့ကြီးက ခေါ်လို့ ကဲ လာကြ လာကြ။ တောင်ပံ ဖြန့်ပြီးတော့ တက်လာခဲ့ တယ်။ ရှေ့ကို... ရှေ့တော်ဝင် ရှေ့တော်။ ရှေ့တော်ရောက်တဲ့ အခါ အတိတ်ဘဝတုန်းက ဘယ်သူဖြစ်ခဲ့သလဲ မမေးရဘူးလား။ အဿကမင်းကြီးရဲ့မိဖုရား ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်တဲ့ ကြားလား။ အသင့်နောက်ကပါလာတာ ဘယ်သူလဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ အိမ်ထောင်သစ် နွားချေးထိုး ပိုးဖိုကြီးပေါ့။ အတိတ်က ပေါင်းသင်းခဲ့တဲ့ အဿကမင်းကြီးနဲ့ အခု နွားချေးထိုး ပိုးဖို ဘယ်သူ့ကို မေတ္တာပိုသလဲလို့ မမေးရဘူးလား။ ကဲ စဉ်းစားနော်။ အဿက မင်းကြီးက ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် သူ့လည်ချောင်းသွေးကို ဖောက်ပြီးရင် နွားချေးထိုးပိုးဖိုကြီးကို တိုက်ချင်တာတဲ့ဗျား။ ကဲ စိတ်တွေ ပြောင်းမသွားဘူးလားဟေ့။ ကဲ ဘာသာ ဘာဝ ပျော်မြူးကြရှာ။ ကိုယ်ကသာ တွေးကြောက်တာ။ ဖြစ်တဲ့ဘဝမှာ ပျော်တာ များတယ်ကွဲ့။

လူ့စိတ်ကို ဝင်တဲ့အခါ အပါယ်ကိုကြောက်တာ။ လူ့စိတ်ကို မဝင်တဲ့အခါ မကြောက်ဘူး ကြားလား။ မကြောက်တာတွေဟာ... သတ်တာတွေဟာ ကြောက်လို့လား မကြောက်လို့လား။ ခိုးတာတွေဟာ အပါယ် ကြောက်ရင် ခိုးပါမလား။ အဲလို သီလနဲ့ ပတ်သက်တာ စိစစ်ဖို့ မလိုလား။ အဲဒါ ဘယ်လောက်များ ထင်ရှားသလဲနော်။ အဲတော့ အဲဒီစိတ်တွေ ဝင်ကြဖို့ရာ ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား။ အဲဒါ သတိထားကြ။ ဒါကြောင့် သတိထားမယ်ဆို သိပ္ပယ်ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏပေါ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

အဲဒါကြောင့်...ကြားဆဲခန္ဓာက ဖြစ်ပျက်၊ဘာသစ္စာလဲ။(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား။)သိတာက----။(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား။) သေတာ က....။(သမုဒယသစ္စာပါဘုရား။)နောက်ခန္ဓာမလာတာ....။(နိရောဓသစ္စာပါဘုရား။)ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကွက် ဘယ်နှစ်ကွက် ရှိ။ (လေးကွက်ရှိပါတယ်ဘုရား။)တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး။(ငါးပါးပါဘုရား။)ငါး-လေးလီ။(နှစ်ဆယ်။)ဤရှစ်သွယ်ကို...(အလွယ် ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။ )

**အမျှဝေ။**

**ဣမာယ မွောန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

**ဣမာယ မွောန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ - တရားတော်မြတ်ကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

**ဣမာယ မွောန ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။**

ဤလောကုတ္တရာ တရား ကိုးပါး အားလျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ သံယံ - သံယာတော် အရှင်မြတ်ကို၊ ပူဇော်-ဒုက္ခသစ္စာသိတဲ့ ဉာဏ်ဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ကုသိုလ်၊ ပါရမီကုသိုလ်၊ ဝိပဿနာ မဟာကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးအားကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ မဖြစ်ဝေးစွာ ချုပ်ငြိမ်းရပါလို့၏ အရှင်ဘုရား။

ထိုကုသိုလ်၏ အကျိုးကိုလည်း မိခင် ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား လည်းကောင်း၊ အနုမတဂ္ဂ သံသရာမှစ၍ တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော မိခင် ဖခင် ကျေးဇူးရှင် အပေါင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ အာစရိယာနန္တ ခရာသမားတို့အား လည်းကောင်း၊ ဣမာသံ ပရိသာနန္တ - တရားနာ အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက်လာကြကုန်သော တရားနာ ပရိသတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ငရဲသနင်း ယမမင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊

ကျောင်းစောင့်နတ်၊ အာရာမ်စောင့်နတ်၊ ဓမ္မာရုံစောင့်နတ်၊ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်၊ အာကာသစိုးနတ်၊ တောစောင့်နတ်၊  
တောင်စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှ စ၍ သုံးဆယ့်  
တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား၊ ဘာဇေယျာမ- အမျှ အမျှ အမျှ အမျှ  
ပေးဝေပါကုန်၏

အမျှ ရကြသည် ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာ လိုအင် ဆန္ဒ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်ဝကြပြီးလျှင်  
သူတော်ကောင်းတရား ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်နိုင်လွယ်ကြသည် ဖြစ်စေ။

(ကုသိုလ် အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။ သာဓု သာဓု သာဓု။)၃

**ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ မုံလယ်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ။**

အမရပူရမြို့၊ အောင်မြေရွှေဘုံ ဘုရားဝန်း-တွင် ၁၃၇၁-ခု၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း ၁၃-ရက်၊စနေနေ့

(27.03.2010)၊ ည (၇) နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် ဟောကြားတော်မူသော

သီလသုံးမျိုး အကြောင်း **ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်** တရားတော်။

အနန္တော ၁ အနန္တ ငါးပါးကို အာရုံပြု၍ ညီညာဖြဖြ ကန်တော့ကြပါစို့။

နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ၊ နမော မာတာပိတုဿ၊ နမော အာစရိယဿ။

ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ရှင်တော် မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဓမ္မဿ -မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာ ဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဿ -မဂ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဖိုလ်၌တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး၊ ဤရှစ်ပါးသော အရိယာ သံဃာတော် မြတ်တို့အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မာတာပိတုဿ - မိဘနှစ်ပါးအား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

အာစရိယဿ - ဝိပဿနာ ဉာဏ်မျက်စိ နှစ်ကွင်း အလင်းရောက်အောင် သစ္စာလေးပါး တရားတော်နှင့် ကုသပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် မုံလယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အား၊ နမော - ရည်ညွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ပန်ထွာမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါး မိဘ ၊ ဆရာသမားတို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော် မာန်လျော့ ကန်တော့ကြသော ပူဇော်ပဏာမ စေတနာ၊သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ စီရိယ တို့ကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သော၊ မအိုမသေ အမြဲနေသော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့၏ ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ သိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ လည်းကောင်း၊မိမိတို့ ယခု အားထုတ်ဆဲ ဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုလွယ်နိုင်ကြ သည် ဖြစ်စေ။

(အလုပ်စဉ် အတိုင်း ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ပါမည် ဘုရား၊)

မူလနှစ်ဖြာ တစ်ခေါက်။

မူလနှစ်ဖြာ၊ သစ္စာနှစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့်၊ သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်၊ ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို၊ အလွယ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

**နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။**

ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ အားဖြင့် ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ တရားနှစ်ပါးကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ မဟောလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် ကုသိုလ်လား အကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက သေသည်ရဲ့ အခြားမဲ့၌ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ ၊အသူရကာယ် လို့

မဟောလား။ ချမ်းသာတဲ့ တရားလား၊ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား ။ ဒါ... အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။

ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာ အစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရင် အကုသိုလ်လား၊ ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်ကံ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးတရားက လူ့ပြည် နတ်ပြည် ခြောက်ထပ် လို့ မဟောလား။ ဆင်းရဲတဲ့ တရားလား ၊ ချမ်းသာတဲ့တရား ။ ဒါ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်တာနော်။ အဲဒါ ကံကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် ပုညာပုည အနေနဲ့ လို့ မဟောဘူးလား။ ပုညာဘိသင်္ခါရကြောင့် လူ ခန္ဓာ၊ နတ် ခန္ဓာ ပေါ့။ အပုညာဘိသင်္ခါရက အပါယ်လေးဘုံ ခန္ဓာ ပေါ့။ ဒါ ကံကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ဉာဏ်ကို အားကိုးရမှာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် အဲဒီဟာတွေ ဝိညာဏ်မြင် သမ္မုတိသစ္စာ ဘက်ကလည်း ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတာပေါ့။

သမာဒိနသီလ၊ သမ္ပတ္တသီလအနေနှင့် လုံခြုံဖို့ လိုတယ်နော်။ သမုစ္ဆေဒသီလ ရုပ်တစ်လုံး နာမ်တစ်လုံးကို သုညတဆိုက်မှ သမုစ္ဆေဒသီလ ဖြစ်တာကိုး။ အဲလိုလည်း စိစစ်ဖို့လိုတယ်၊ ကြားလား။ သစ္စာတရား၊ ခန္ဓာတရား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို ကွက်ကွက် ရှင်းရှင်း အပ်ကျမပ်ကျ သိရင် သက္ကာဒိဋ္ဌိ ပြုတ်မယ်နော်။ ပြုတ်ရင် စိတ်ချရတာပေါ့။ အဲဒီ အသိကို ရသွား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်လို့ သောတာပန် ဖြစ်သွားရင် ပေးတတ် ကမ်းတတ် လှူတတ် တန်းတတ်တော့တာပေါ့ ကွဲ့။ နေတတ် ထိုင်တတ်ပြီ ။ ချမ်းသာ အစစ်ကို ရပြီနော်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကြောင်းအကျိုးကို သိသွားပြီပေါ့ကွဲ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

တရားသိပြီးတော့ လှူတဲ့အလှူနဲ့ မသိဘဲနဲ့ လှူတာ မတူဘူးပေါ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါကြောင့် တရားသိမှ ချမ်းသာရာ ရတယ်နော်။ တရားမသိတာနဲ့ သိတာ တူပါ့မလား။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ ဘုံဆိုင်နှင့် ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း။ ဘုံဆိုင်နှင့် ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းပေါ့။ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြား ဆန်ရေစပါး၊ ရှိတဲ့ပစ္စည်း သားမယား ကျေးကျွန် ၊ အဲဒါ ဘုံဆိုင် ပစ္စည်းတွေကွဲ့။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ ဘုံဆိုင်ပစ္စည်း နားလည်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ကိုယ်ပိုင်ဆိုတဲ့ ကိစ္စ။ ဘုံဆိုင်ပစ္စည်း အတွက်ကြောင့် အကုသိုလ်ပြုလို့ ပါဏာတိပါတာအစ သုရာမေရယအဆုံး၊ ပါဏာတိပါတာအစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဆုံးကို ကျူးလွန်ရင် အဲဒါ အကုသိုလ်လို့ မဟောဘူးလား။ အဲဒါ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်မှာပေါ့။ သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ကာ ဒါ ကုသိုလ်တွေ မဖြစ် ပေဘူးလား။ ဖြစ်ရင် ဒါ ဘုံဆိုင်ပစ္စည်း အတွက်နဲ့ ကိုယ်ပိုင် ကုသိုလ်တွေ ရတယ်။

အဲဒါ မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံ တဲ့။ တရားသိတာနဲ့ မသိတာ ။ ဘုံဆိုင်နဲ့ ကိုယ်ပိုင် ခြားနားဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။ မလိုဘူးလား။ ရှေးကတော့ရွာ တစ်ရွာပေါ့နော်။ အိမ်ခြေက တစ်သောင်းကျော်လောက် ရှိတာပေါ့။ အိမ်ခြေ တစ်သောင်းကျော်လောက် ရှိမှ အဲဒီမှာ သူဌေးတွေ လေးငါးဦးလောက် ရှိတယ် ကြားလား။ မိုးခေါင်ရေရှားကာ... မိုးနှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ် ခေါင်တာကိုး။ မိုးခေါင်ရေရှား တော့ သူနီးတွေ မထလား။ ဓားပြတွေ မထလား။ ည အိပ်တဲ့အခါ ခွေးဟောင်သံကြားရင် အိပ်လို့ ပျော်ပါ့မလား။ တထိတ်ထိတ် နဲ့ မနေဘူးလား။ အဲဒီ သူဌေးမှာ ဆန်စပါးတွေ မရှိဘူးလား။ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားတွေ မရှိဘူးလား။ အဲဒါ ရွှေတွေ ငွေတွေ ဆန်ရေစပါး တွေ ရှိတယ်။ ဘာကြောင့် ဆင်းရဲပါလိမ့်မလဲ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ဒီလို ဆင်းရဲတာနဲ့ ချမ်းသာတာ ပိုင်းခြားဖို့ မလိုလား။ တရားသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့တော့ မတူဘူးပေါ့ကွဲ့။

အဲလိုနဲ့ ဖြစ်ပြီးတော့ လာတဲ့အခါ ဓားပြတွေက ဝင်လာတော့တာပေါ့။ စာရင်း အင်းနဲ့ပေါ့နော်။ သူဌေးကြီးမှာ ရွှေက ဘယ်လောက် ရှိတယ်။ ငွေက ဘယ်လောက်ရှိတယ်။ စိန်တွေ မြဲတွေက ဘယ်လောက်ရှိတယ်။ ဆန်စပါးက ဘယ်လောက်ရှိ တယ်။ ဆီက ဘယ်လောက်ရှိတယ်ပေါ့။ စာရင်း အင်းနဲ့ မတောင်းရဘူးလား။ ကျုပ် ဒီလောက် မရှိပါဘူး ခင်ဗျာလို့ မပြော ရဘူးလား။ ဒီသူဌေးက မှန်မှန် မပြောဘူးပေါ့။ ဆန်ကောကြီး ဖောက်။ ခေါင်းစွပ် လည်ပင်း လှည့်ပစ်တော့တာ။ သွေးတွေ ထွက်တာပေါ့။ အဲဒီအခါကျမှ လေ့ခါးအောက်မှာ မြှုပ်ထားတာ ရွှေအိုး ဘယ်နှလုံးလောက်။ သရက်ပင် အောက်မှာ မြှုပ်တာက ဘယ်နှလုံးပေါ့။ အုန်းပင် ခြေရင်းမှာ မြှုပ်ထားတာက ဘယ်နှလုံးပေါ့။ ဆန်ရေစပါးတွေလည်း ဒါ အကုန် ပေးရတယ်နော်။ အခု ပြောတဲ့ ရွှေငွေကျောက်သံ ပတ္တမြားတွေလည်း ပေးရတယ်နော်။

အဲဒါ သူဌေးမှာ ရှိတဲ့ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြား ဆန်ရေစပါးတွေဟာ ဘုံဆိုင်ပစ္စည်းတွေကွဲ့။ အဲဒီဘုံဆိုင် ပစ္စည်းတွေ ဓားပြ တွေ ယူသွားတာပေါ့။ မယူဘူးလား။ သူဌေးကြီးမှာ ဘာတွေ ကျန်ရစ်သလဲလို့ မေးဖို့ မကောင်းဘူးလား။ အဲဒီလို ယူသွားတဲ့အခါ သူဌေးမှာ စိတ်ကောင်းမလား မကောင်းဘူးလား။ မကောင်းရင် ဖွဲ မီးလောင်သလို အကုသိုလ်တွေ မဖြစ်ဘူးလား။ ကဲ ဘုံဆိုင် ပစ္စည်းက ဓားပြတွေ ယူသွားပြီးပြီ နော်။ အကုသိုလ်ဆိုတဲ့ ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်း သူဌေးမှာ ကျန်ရစ်တော့တာ။ ကဲ ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်း တွေ မဖြစ်ဘူးလား။ အကုသိုလ် ကိုယ်ပိုင် ဖြစ်သွားတယ်ကွဲ့ နော်။ ရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြားတွေက ဓားပြတွေ ယူသွားပြီ။ ဘုံဆိုင်ကလေး ။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ဟို တရားသိတဲ့ သူဌေးကျတော့ အင်း ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ခိုးတာတွေ တိုက်တာတွေ တို့ဆီလာရင် ပေးမယ်လို့ နှလုံးမသွင်းဘူးလား။ အဲလို နှလုံးသွင်းတဲ့အခါ အကုသိုလ်လား ကုသိုလ်လား။ ကုသိုလ်စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲနေရဲ့။ ဓားပြတွေက ရောက်လာတာပေါ့။ ရောက်လာတဲ့ အခါကျတော့ သူဌေးကြီးကို မလှုပ်နဲ့။ မလှုပ်ရဲဘူးပေါ့။ မေတ္တာဓာတ်ကလည်း သွင်းထားတော့ အမောင်တို့ စကားလေး နှစ်ခွန်း သုံးခွန်း ပြောခွင့်ပေးပါ။ ပြောပါ ပြောပါ အမောင်တို့ အခုလို ဓားပြတိုက်တာ ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့် တိုက်တာလဲ မမေးရဘူးလား။ မိုးခေါင်ရေရှားလို့ အသက်ကို အသေမခံရဲလို့ ဓားပြတိုက်တာပါ လို့ မပြောရဘူးလား။ အဲလိုဆို ဦးက ပေးမှာ ။ မင်းတို့ ကျေနပ်အောင် ပေးမယ်လို့ စကားမခင်းဘူးလားဟေ့။ ရာဇဝတ်မှု လွတ်မသွားလားကွဲ့။ ဓားပြတွေ တပြုံးပြုံးနဲ့ နေတာပါကွယ်။ ရာဇဝတ်မှု လွတ်နေတာနော်။

လတ်တလော ရှောင်တခင် ထမ်းသွားမယ်ဆိုရင် ပိဿာ နှစ်ဆယ် နိုင်တဲ့လူက ဆယ့်ငါးပိဿာ နိုင်မှာပေါ့။ မင်းတို့ လာခဲ့တာ ခရီးကဝေးတယ်။ အဲတော့မင်းတို့ အမောပြေအောင် အနားယူကြ။ ဟိုမှာ ပေပါပုံးကြီးနှင့် တည်ထားတာ။ ရေခွေးတွေ ကျက်ပြီးသားပေါ့နော်။ ရွှေဖီမိုးလွတ် လက်ဖက်ခြောက်လည်း ရှိတာပေါ့။ ဇယန်း လက်ဖက်စိုလည်း ရှိတာပေါ့။ ပုစွန်ခြောက်... ရွှေပုစွန်လည်း ရှိတယ်။ ကြက်သွန်ကြော်လည်း ရှိတယ်။ ပဲခြမ်း ကြော်လည်း ရှိတယ်။ ထန်းလျက်ဖြူဆုပ် ကြံသကာ မြေပဲယို ရှိတယ် မပြောရဘူးလား။ အဲဒါ လက်ဖက်ရည် မြည်းကြပေါ့။ ဟင်းချက်မယ် ဆိုရင် ကြာဇံ ရှိတာပေါ့။ ငါးကြီးခြောက် ရှိတာပေါ့။ ငါးရဲ့ခြောက် ရှိတာပေါ့။ ရွှေပုစွန် ရှိတယ်။ ဂေါ်ဖီထုပ်တွေ အာလူးတွေကလည်း ရှိတာပေါ့။ ဥယျာဉ်ထဲမှာ။ မပြောရပေဘူးလား။ ကဲ အဲဒါ မင်းတို့ ကြိုက်သလို ချက်စားကြပေါ့။ အဲဒီမှာ ဒီက ဆန်က သုံးမျိုး လေးမျိုးပေါ့။ တောင်ထိပ်ပန်းတဲ့၊ ငကျွဲ ဆန်တဲ့၊ ပေါ်ဆန်းမွှေးတဲ့။ ကြားလား။ ကဲ မင်းတို့ ကြိုက်တာ ချက်ပေါ့။ မပြောရဘူးလား။ ဓားပြတွေ တပြုံးပြုံး နဲ့ မနေလားဟဲ့။ တပြုံးပြုံး နဲ့ နေတာပေါ့။

ဟိုက ထမင်း ချက်တဲ့လူက ချက်။ ရေခွေး သောက်တဲ့လူက သောက်။ တပြုံးပြုံးနဲ့ နေတော့တာပေါ့။ အားလုံး စားသုံးလို့ ပြီးတဲ့အခါကျတော့ ရွှေက ဘယ်လောက် ။ အဲဒါက ရွှေ ။ အဲဒါက ငွေ။ အဲဒါက ဆီဆန်၊ ဆား၊ ငါးပိ။ အဲဒါ ပစ္စည်းတွေ အကုန်လုံး ပြုပြီးတော့မှ ကဲ မင်းတို့ ကျေနပ်သလောက် ယူစမ်း။ မပြောရဘူးလား။ လူပေါင်း ငါးဆယ်ကိုကွဲ့။ ဗိုလ်ကငါးယောက် ပါတယ်။ ငါးယောက်။ သူဌေးကြီးလည်း ကိုယ့်အပေါ်မှာ အဲလောက် ကောင်းနေတာပေါ့။ အဲတော့ လူတစ်ယောက်ကို ရွှေသုံးပိဿာ တော်ပြီ။ ရွှေ ရွှေ။ ဆန်တို့ ဆီတို့ ဆားတို့ကတော့ မခိုမကပ် ထမ်းကြပေါ့။ အဲဒီ ဆီဆန်ဆားတွေမှ မစား ၊ မင်းတို့ ငါတို့ အကုန်သေမှာပေါ့။ မပြောရဘူးလားဟေ့။ ပြောတယ်။ အဲဒါနဲ့ သူ တပြုံးပြုံး နေကြ ။ သုံးစိတ် နိုင်တဲ့ လူက သုံးစိတ်။ တစ်တင်း နိုင်တဲ့ လူက တစ်တင်း။ ငါးစိတ်နိုင်တဲ့ လူက ငါးစိတ် ထမ်းပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ယူကြ ပြုကြလို့ ကျေနပ်လို့။

စကား လေးကျန်နေတယ် အမောင်တို့ ပြောခွင့်ပေးပါ။ ပြောပါ ဦး၊ ပြောပါ။ မင်းတို့ အခု စားစရာ သောက်စရာ မရှိလို့ ဓားပြတိုက်တာ ဟုတ်ပြီ။ တောင်သူ လုပ်မယ်ဆိုလည်း မင်းတို့ အရင်း ရပြီ။ အရောင်းအဝယ် လုပ်မယ်ဆိုလည်း မင်းတို့ အရင်း ရပြီ။ ဒီနေ့ကစ ငါးပါးသီလ မကြောင်မကြား မကျိုးမပေါက်အောင် ထိန်းစေချင်တာပေါ့။ အာ... ဦး ထိန်းပါမယ်တဲ့နော်။ ဦးပြောတဲ့ အတိုင်း လိုက်နာမယ်လို့ မပြောရဘူးလား။ အဲလိုဆို ဦးက တိုင်တန်းပေးမှာပေါ့။ ပါဏာတိပါတာ အစ သုရာမေရယ အဆုံးပေါ့။ အဲသလို တိုင်တန်းပေးလို့ ဓားပြတွေက လိုက်ဆိုကြတယ်။ သုရာမေရယ အဆုံးကျတော့ အာမ ဘန္တေ လို့ ဝန်မခံဘူးလား။ လူသာဓု ခေါ် နတ်သာဓု ခေါ်တာ။

သူဌေးမှာ ရှိတဲ့ ဘုံဆိုင်ပစ္စည်းတွေ ဓားပြနောက်ကို ပါသွားပြီနော်။ မပါဘူးလား။ သူဌေးကြီးမှာ ကုသိုလ်တွေ မကျန်ရစ်လားဟေ့။ အဲဒါ မခြားနားဘူးလား။ တရားသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က နေ့တပြုံးပြုံး ည တပြုံးပြုံး ကွဲ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ မသိတဲ့လူကတော့က ဓားပြနဲ့ မတွေ့ခင်တောင် ခွေးဟောင်သံကြားတိုင်းဟာ တထိတ်ထိတ် နေတော့တာပေါ့။ အဲတော့ ပရိသတ်က တမျိုး ဒီဟာ သူဌေးကြီးက ချမ်းသာတယ် မပြောဘူး လား။ ကဲ သူတို့ အတော် ချမ်းသာတယ်လို့ မပြောဘူးလား။ ချမ်းသာရင် စိတ်ဆင်းရဲပါမလားကွဲ့။ ဟင်... သူဌေးကြီးမှာ ရှိတဲ့ ရွှေတွေ ငွေတွေက စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်နိုင်ရဲ့လား။ လုပ်နိုင်ပါဘူးကွဲ့။ တရားသိမှ ချမ်းသာတာ။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ဒါတော့ ကံကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်။ အဲဒါ သူဌေးကြီးမှာ အဲလို ပေးလိုက်တော့ ကုသိုလ်တွေ ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ဟိုတုန်းက မထိန်းဘူးတဲ့ ငါးပါးသီလမှာ သူဌေးကြီး တိုင်တန်းပေးတော့ကာ သူတော်ကောင်း လူသူတော်ကောင်းတွေ ဖြစ်မသွားဘူးလား ဟေ့။ ဘယ်လောက်များ အဆင်ပြေ သလဲကွဲ့။ ကြားလား။ အဲဒါ ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကံကို ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ဉာဏ်ကို အားကိုးရမယ်။ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ စဉ်းစားကြ။



အဲဒါကြောင့် သမာဒိနသီလ သမ္ပတ္တသီလ သမုတ္တုဒသီလ ။ ရှေးထက်ကျော်က ဥပါသကာ တစ်ယောက် နွားပျောက်တာက သုံးလေးရက် ကြာသွားပြီ။ အဲဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်း သွားပြီးတော့ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် တပည့်တော်ကို အဓိဋ္ဌာန်သီလ ငါးရက်ပေးပါဘုရား။ မလျှောက်ရဘူးလား။ အဲတော့ ပါဏာတိပါတာအစ သုရာမေရယ အဆုံးကို ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ၊ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်က တိုင်တန်းပေးတာပေါ့။ သုရာမေရယအဆုံးမှာ ဝန်ခံတယ် ။ အာမ ဘန္တေ ပေါ့နော်။ အဲဒါပြီး နွားရှာထွက်သွားလိုက်တာပေါ့။ ထွက်သွားတဲ့အခါ တောစပ်ကျတော့ကာ နွားခြေရာသွားတွေ့တယ်။ ဒါ သူနွားရဲ့ ခြေရာပေါ့။ ခြေရာအတိုင်း လိုက်သွားတော့ နှစ်ဖာလုံလောက် အကွာကျတော့ နွားနဲ့ သွားတွေ့တယ်။ စပါးကြီးမြွေက ကိုက်ပြီးတော့မှ ပတ်ထားတော့တာကိုး။ နောက် နှစ်ရက် သုံးရက်ကြာကာ အစာပြတ် ရေငတ် ပြီးတော့မှ လဲတော့မှာနော်။ အဲအခါ ပတ် ပြီးတော့ အရိုးတွေ ချိုးပြီးတော့ မျိုတော့မှာပေါ့။ ကဲ အဲဒီတော့ တွေ့တဲ့အခါ ကျတော့ကာ ဓားနဲ့ ခုတ်မယ်လို့ လုပ်တာကိုး။ အင်း ငါ ဒီနေ့က အစ ငါးရက်လို့ အဓိဋ္ဌာန် ပြခဲ့တာပေါ့။ ငါ ဒီနေ့ အစပဲ ရှိသေးတယ်နော်။ ကဲ ခုတ်ကဲ့လား။ မခုတ်တော့ဘူးနော်။ သီလခံမယ်လို့ မပြောကြဘူးလား။ သီလသာ မရှိရင် မခုတ်ပေဘူးလား။ အခု သီလရှိတော့ ခုတ်ကဲ့လား။ သီလခံတာကဲ့။ အဲဒါ သီလခံ ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်စေချင်တာ ကြားလား။ အခုတော့ သီလခံ သီလခံနဲ့ အဓိပ္ပာယ် နားမလည်။ ကြားလား။ သီလမရှိရင် ခုတ်ပြီးပြီနော်။ အဲဒါ သမာဒိနသီလ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

သမ္ပတ္တသီလဆိုတာ.... ရွာဦးကျောင်း ဆရာဆီ သွားမနေဘူး ကြားလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အတွေ့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တာပေါ့။ အဲတော့ သူ့မှာလည်း သားအမိ နှစ်ယောက် နေတာကိုး။ တောင်သူယောက်ျားပေါ့။ အဲဒီလူကလည်း လူလားမြောက်လို့ သိတဲ့ အချိန်ကစ ငါးပါးသီလကို မကြောင်မကြား မကျိုးမပေါက်အောင် ထိန်းသိမ်းတာပေါ့။ အဲ မိခင်ကြီးက နာတာရှည် ။ဟိုဟာ စားလိုက် အန်လိုက်။ ဒီဟာ စားလိုက် အော့လိုက် မတည့်ဘူးပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ရက်ဝေးက ဆေးဆရာတွေ... ဆေးဆရာ အစွမ်း ကောင်းတာ လာလိမ့်မယ် ဆိုတာ သတင်း ကြားတာပေါ့။ သားက တောကို တောင်သူယောက်ျား ဆိုတော့ တောကို စောစော သွားတော့တာ။ညနေ ပြန်လာခဲ့တဲ့အခါ အမေ ဒီနေ့ ဆေးဆရာ ရောက်သလား ။မမေးရဘူးလား။ ဆေးဆရာတော့ ရောက် တယ်။ ဆေး မပါခဲ့ဘူး။ ရှိတဲ့ဆေးက အမေနဲ့ မတည့်ဘူးပေါ့။ နည်းပေးခဲ့တယ်လို့ မပြောရဘူးလား။ ဘယ်လိုလဲ အမေလို့ မမေးရဘူးလား။ ယုန် တစ်ကောင် ကြီးကြီး ရမယ်ဆိုရင် လေးပေါင်လေးလက် ဖြတ်ပြီးတော့ လေးနပ် ဆန်ပြုတ်ပြုတ်ပြီးတော့ ကျွေးပေါ့။ ဆန်ပြုတ် ပြုတ်ပြီးတော့ စားပေါ့။ အဲလို အာမခံနဲ့ ပေးခဲ့တာနော်။ ကဲ ငါ့သား ရှာပေတော့။ သားကလည်း ပျိုးကြွထားတဲ့ ကိစ္စက အပင်ပေါက်တာ လက်နှစ်သစ်လောက် ရှိပြီ။ ည ယုန်က လာလာစားတာကိုး။ အဲဒါ ပိုက်ကွန်နဲ့ ညွတ်နဲ့ ထောင်ထားတော့တာ။ ပိုက်ကွန်နဲ့ ညွတ်နဲ့ ထောင်ထားတာနော်။

မနက်လင်းတော့ သွားကြည့်တော့ ပိုက်ကွန် ပြီနေတော့တာများ။ ယုန်လေးက လူမြင်တော့ကာ ကြောက်လွန်းလို့ ချီးသေးတွေ ပါတော့တာ။ အဲတော့ သားဖြစ်တဲ့လူက စဉ်းစားတယ်။ အင်း သတ္တဝါ မှန်လို့ ရှိရင် သေရမှာ မကြောက်တဲ့ဟာ မရှိဘူး။ ကြောက်တာတွေ များတာပေါ့။ အမေကလည်း ကြောက်တယ်ဆိုငြားသော်လည်း ချီးသေးပါအောင် မကြောက်သေးဘူးပေါ့။ ယုန်က ချေးသေးပါတယ်။ ကိုယ်ကလည်း သိတဲ့အချိန်ကစ ငါ ဘယ်သူ့ မှ မသတ်ဘူးပေါ့။ ယုန်လေးကို ဖမ်းလို့ ပိုက်ကွန်ကို ဖြုတ် ခေါင်းကိုပွတ်လို့ မင်းကို ငါမသတ်ဘူး။ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေ မင်းကို ငါ မသတ်ဘူး။ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေ မင်းကို ငါ မသတ်ဘူးလို့ ပွတ်ပြီးတော့ ပြောတော့တာ။ ငြိမ်သွားတော့တာတဲ့။ အင်း သူ့ကို သတ်ပြီးတော့ အမေကို လေးနပ် ဆန်ပြုတ် ပြုတ်ကျွေးလို့ ရောဂါ ပျောက်တယ်ထား။ ယုန်သေပြီးကာမှ ရောဂါ ပျောက်တာတော့ မတရားဘူးပေါ့။တရားပါမလား။

ကဲ ဟိုက ယုန်က ဘယ်လိုပဲ နေနေ ။ အမေ ကျန်းမာရင် တော်ပြီ ဆိုရင် တရားပါမလားဟေ့။ မတရားတော့ဘူးနော်။ ကိုယ်ချင်းစာ ပါရဲ့လား။ ပါဘူး။ အဲဒါနဲ့ အကျိုးအပြစ်တွေ ပြောပြီးတော့မှ ရတနာသုံးပါး ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ သံဃော မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ ဘုရားမှအပ ကိုးကွယ်စရာ မရှိ ။ အားထားစရာ မရှိ။ ဘုရားကို ကိုးကွယ်ပါတယ်။ အားထားပါတယ်။ တရားတော်မြတ်မှအပ အားကိုးစရာ မရှိ ။ အားထားစရာ မရှိ။ တရားတော်မြတ်ကိုပဲ အားကိုးတယ်။ အားထားတယ်။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်မှအပ ကိုးကွယ်စရာ မရှိ ။ အားထားစရာ မရှိ။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကို ကိုးကွယ် အားထားပါတယ်။လို့ အာရုံ ပြုပြီးတော့မှ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်တာ။ မင်းကို ငါ လွှတ်တဲ့ အချိန်ကစ မင်း စိတ်ချမ်းသာသလို ကိုယ်ချမ်းသာသလို ငါ့မိခင်သည် စားသုံးတဲ့ ထမင်းအာဟာရသည် ဆေး ဖြစ်ပါစေသား။ အဓိဋ္ဌာန် မပြုလားဟေ့။ အဓိဋ္ဌာန်ပြုတာနော်။ အဲဒါတွေ ဒီအကျိုးအပြစ်တွေကို မအေကို မပြောရဘူးလား။ အဲဒီ အခါ အဲဒီနေ့မှာ မအေက စားသုံးတဲ့အခါ မြိန်မြိန်ယုက်ယုက် မအော့မအန်ဘဲနဲ့ ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံသွားတယ်တဲ့ကဲ့။ ကဲ ဘယ်လောက်များ သမ္ပတ္တ အဓိဋ္ဌာန်သီလကဲ့ နော်။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။

ဒါမို့ ကမ္မဿကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိ ကံ ကံရဲ့အကျိုး ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်နော်။ ဉာဏ်ကို အားကိုးဖို့ လိုတယ်။ အဲဒါကြောင့် ငါးပါးသီလ ပြည့်စုံရင် ဒါ သီလသံ သီလသံ လို့ မပြောဘူးလား။ တကယ့် သီလရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သူ့အတွက်နဲ့ သတ္တဝါတွေ သေတယ်လို့ ရှိဦးမလား။ သူ့အတွက်နဲ့ ပစ္စည်း ပျောက်တယ် လို့ ရှိဦးမလား။ သူ့အတွက်နဲ့ လင်မယားတွေ ပျက်စီးတယ်လို့ ရှိဦးမလား။ သူ့အတွက်နဲ့ မုသား သုံးလို့ ပျက်စီးတယ်လို့ ရှိဦးမလား။ သောက်လို့ စားလို့ ပျက်စီးတယ်လို့ ရှိဦးမလား။ အကုန်လုံး ချမ်းသာရာ မရဘူးလား။ အဲဒါ ကိုယ်ချင်းစာပေါ့။ အဲဒါမေတ္တာလို့ မဟောဘူးလား။ သာသနာစောင့်နတ်ကလည်း သိတယ်။ သမ္မာဒေဝနတ်က သိတယ်။ ကိုယ်စောင့်နတ်က သိတယ်နော်။ အဲဒါ မေတ္တာတွေ မဖြစ်ဘူးလားကွဲ့။ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေ ပေါ့။ ကြားလား။ ဤနေရာ ရောက်အောင် ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ဖို့ မကောင်းလား။

အားကိုးရမှာက ဉာဏ်နော်။ သမုဇ္ဈေဒသီလကျမှ အားကိုးရမှာ ။ဒါတော့ သမုဇ္ဈေဒသီအောင်ဟာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပြုတ်မှ ဖြစ်မှာ ကွဲ့။ သက္ကာယ သက္ကာယ ဘယ်တရားလဲ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ခန္ဓာငါးပါးကို သက္ကာယလို့ မဟောလား။ အဲဒီ ခန္ဓာသိဖို့ လိုတာပေါ့။ ပိဋကတ်သုံးပုံ ချုံကြည့်တော့ ခန္ဓာ ငါးပါးပေါ့။ ဖြန့်လိုက်ရင် ပိဋကတ်သုံးပုံပေါ့။ ဒါတော့ ခန္ဓာသိဖို့ မလိုဘူးလား။ အခု နှလုံးသွင်းမှားတာတွေ ဘယ်ပေါ်မှာလဲ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ခန္ဓာ ပေါ်မှာ နှလုံးသွင်းမှားတာ။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် မမှားဘူးလား။ စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်နော်။ ဒါ နှလုံးသွင်းမှန်ဖို့ လိုတာပေါ့။ အဲဒါ ပရိညာ သုံးပါး၊ ဉာတပရိညာ၊ တိရဏပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာ။ ပရိညာသုံးပါးနှင့် ပညတ် ပရမတ် နံပါတ်တစ်။ ဉာတပရိညာ ပိုင်းခြားရမယ်။ ကိုယ်ထင်ခဲ့တာက လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါပေါ့။ အဲတော့ လက်တွေ့ မျက်တွေ့ ကိုယ်တွေ့ ခဲ့တာတွေကို ပြန်စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ သုံးဆယ့်နှစ် ကောဠာသ ဆိုတာ ကြားဖူးကြရဲ့လား။ အတွင်း အပြင် ရှာကြည့်လိုက်နော်။ အတွင်းလည်း ပြန်ကြည့်တော့ကာ အသည်းတို့၊ နှလုံးတို့၊ ကျောက်ကပ်တို့၊ အဆုတ်တို့ မရှိပေဘူးလား။ အူသိမ်၊ အူမတွေ မရှိပေဘူးလား။ အပြင်မှာလည်း ခြေလက်အင်္ဂါပေါ့။ ကဲ အဲဒီလို ရှာကြည့်တဲ့အခါ လူတွေ့မလား။ သုံးဆယ့်နှစ် ကောဠာသ တွေ့မလား။ ၊ သုံးဆယ့်နှစ် ကောဠာသ ထဲမှာ လူပါရဲ့လား။ လူမပါ နတ်က ပါ ပါမလား။ ဗြဟ္မာကား ပါ ပါမလား။ ဘာဖြစ်လို့ မပါတာလဲ။ မရှိရင် လူစွဲ နတ်စွဲ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ အဲဒါ လိုတာပေါ့။ ဒီလိုဆိုတော့ သစ္စာသိဖို့ လိုတယ်နော်။ ခန္ဓာ သိဖို့ လိုတယ်နော်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကြောင်းကျိုးသိဖို့ လိုတာပေါ့။ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင် မျက်စိပေါက်ကစ မနောဒွါရ အထိ မှန်မှန်လေး ခန္ဓာ ဖွဲ့ကြ။

...ခန္ဓာဖွဲ့နည်း...။

မျက်စိ။

စက္ခုအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ စက္ခုဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ စက္ခုအကြည်နှင့် အဆင်းကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်။

မျက်စိအကြည်ကို အဆင်း တိုက်တော့ မြင်သိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အဆင်းကို မြင်သိတာက နာမ်တရား။ မျက်စိအကြည်နှင့် အဆင်းက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နား။

သောတအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ သောတဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ သောတဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သောတဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ သောတအကြည်နှင့် အသံကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်။

နားအကြည်ကို အသံ တိုက်တော့ ကြားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အသံကို ကြားသိတာက နာမ်တရား။ နားအကြည်နှင့် အသံက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

နာ။

ယာနအကြည်ကို အနံ့ တိုက်တော့ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ယာနဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယာနဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ယာနအကြည် နှင့် အနံ့ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာ က စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ နာအကြည်နှင့် အနံ့က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

နာအကြည်ကို အနံ့တိုက်တော့ နံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ အနံ့ကို နံသိတာက နာမ်တရား။ နာအကြည် နှင့် အနံ့ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

လျှာ။

ဇိဝှိအကြည်ကို ချို၊ချဉ်၊စပ်၊ငန်၊ဖန်၊ခါး ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ်ဆိုတဲ့ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ဇိဝှိဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဇိဝှိအကြည် နှင့် ရသာ ခြောက်ပါး ကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါး ကို စားသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ လျှာအကြည် နှင့် ရသာခြောက်ပါး က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

လျှာအကြည်ကို ရသာခြောက်ပါး တိုက်တော့ စားသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ရသာခြောက်ပါးကို စားသိတာက နာမ်တရား။ လျှာအကြည်နှင့် ရသာခြောက်ပါးက ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ကိုယ်။

ကာယအကြည်ကို မာမူ ပျော့မူ ပထဝီ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ဆိုတဲ့ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ ကာယဝိညာဏ် ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ်တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကာယဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကာယအကြည်နှင့် မာမူ ပျော့မူကို ခန္ဓာဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်အကြည်ကို ပူမူ အေးမူ တေဇော ဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ပူမူ အေးမူကို ထိသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ပူမူ အေးမူက ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

ကိုယ်အကြည်ကို ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု ဝါယောဖောဋ္ဌဗ္ဗ တိုက်တော့ ထိသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှုကို ထိသိတာက နာမ်တရား။ ကိုယ်အကြည်နှင့် ထောက်ကန် လှုပ်ရှားမှု က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

စိတ်။

မနောအကြည်ကို ဓမ္မာရုံတိုက်တော့ ကြံသိစိတ်ဆိုတဲ့ မနောဝိညာဏ် ပေါ်ပါသည်။ မနောဝိညာဏ်ပေါ်သောအခါ တစ်ဝိညာဏ် တည်း ပေါ်လို့ ဖြစ်ပါသလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မနောဝိညာဏ်နှင့် သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စေတသိက်၊ သညာက္ခန္ဓာ စေတသိက်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ စေတသိက် သုံးပါး ပေါင်းတော့ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ ကို ခန္ဓာ ဖွဲ့တော့ ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးနှင့် ရူပက္ခန္ဓာ ပေါင်းတော့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။

မနောအကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ဓမ္မာရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက စိတ်။ ဝေဒနာ ၊ သညာ၊ စေတနာက စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်။ စိတ်၊စေတသိက်၊ရုပ်။

မနောအကြည်ကို ဓမ္မာရုံ တိုက်တော့ ကြံသိစိတ် ပေါ်ပါသည်။ ဓမ္မာရုံတရား အပေါ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါအနေနှင့် ကြံသိတာက နာမ်တရား။ ဟဒယဝတ္ထု နှင့် ဓမ္မာရုံ က ရုပ်တရား။ နာမ် ရုပ် နှစ်ပါး။

ခြောက်ဒွါရ ခန္ဓာဖွဲ့ကြည့်တော့ .... လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊အသူရကာယ အစားစား၊တွေ့သလား၊ ခန္ဓာငါးပါး တွေ့သလား။ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ မတွေ့တာ ရှိလို့လား၊ မရှိလို့လား။ မရှိရင် လူစွဲ နတ်စွဲ ဗြဟ္မာစွဲ ၊စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ဒါကြောင့် မိမိက ခန္ဓာဖွဲ့၊ခန္ဓာဖွဲ့ဆိုတာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြတ်တာကွဲ့။ ထင်ခဲ့တာက အဲဒီခန္ဓာ ငါးပါးပေါ်မှာ ဌာနပစာရ အားဖြင့် တင်စားပြီးတော့ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ ၊အသူရကာယ အစားစား၊ ငရဲ အစားစားလို့ မထင်ကြဘူးလား။ ရှိတယ်လို့ မယူဘူးလား။ အဲဒီ အထင်နဲ့ အယူအဆကို ပယ်ရတာ။ ကဲ ...ကိုယ်ထင်တာတွေ တွေ့သေးရဲ့လား။ တွေ့တာက လူနတ်ဗြဟ္မာလား၊ ခန္ဓာငါးပါး ။ ဘယ်လောက်များ ထင်ရှားသလဲနော်။ အဲလို ခန္ဓာဘက်ကို လှည့်တဲ့အခါ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ တွေ့သေးရဲ့လား။ မတွေ့ရင် တဒင်္ဂအားဖြင့် နိရောဓ ပေါ့။ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဖြစ်ခွင့်ရပါမလား။အဲလိုလေ့လာဖို့ လိုတယ်။ တဒင်္ဂ၊တဒင်္ဂ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါ သဘော ပေါက်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့နော်။ဒါကြောင့် ခန္ဓာဖွဲ့၊ခန္ဓာဖွဲ့ဆိုတာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြတ်တာ။ အဲလို ခန္ဓာတော့ ရတယ် ဘာကြောင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မပြတ်သလဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးဖို့ မကောင်းလား။ ဪ ငါ သညာနဲ့ သိတာကိုး။ ထိုးထိုးထွင်းထွင်း လင်းလင်း ရှင်းရှင်းသိတဲ့အသိ မရောက်သေးဘူးပေါ့။ အဲလိုလေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ သဘာဝ ဉာဏ်ကိုရမှ စိတ်ချရတာ။ အဲလိုစိစစ်ကြ။ ဒါတော့ ထပ်ခါ ထပ်ခါ လေ့လာဖို့ မလိုဘူးလား။ ယုံကြည်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့နော်။ သံဝေဂဉာဏ်လည်း လိုတယ်။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံပေါ့။ ရှေးထက်ကျော်ကာရီက တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တာ ဓမ္မသုန္ဓရ မင်းကြီးပေါ့။ သာသနာပမှာ မင်းဖြစ်တာကိုး။နစ်ပေါင်း၊ အစိတ်သုံးဆယ်လောက် ကြာသွားပြီနော်။ စဉ်းစားတယ်၊အင်း... လူလည်း ဖြစ်တယ်၊ငါ ရှင်ဘုရင် လည်း ဖြစ်တယ်။ မြတ်စွာဘုရား တရားကိုမှ မကြားရ၊မနာရရင် လူဖြစ်ကျိုး မနပ်ဘူးပေါ့။ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်ကျိုး မနပ်ဘူး ပေါ့။ အဲတော့... မင်း ၊ တိုင်းပြည်နဲ့ ထီးနန်းကို စွန့်မလား။ တရားရှာမလား မမေးရဘူးလား။ တိုင်းပြည်နဲ့ ထီးနန်းကို စွန့်မှာပေါ့။ တရားရှာမယ်၊ ကြားလား။ မရှာခင် သုံးနှစ်လောက် စောင့်ပြီးတော့မှ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ သစ္စာလေးပါး တရားကိုဟော နိုင်ပြောနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က တစ်ဦးတစ်ယောက် တစ်နေရာမှာ ဟောတယ်၊ပြောတယ်လို့ သတင်းပေးပို့လို့ရှိရင် တောင်စမုတ် က အသပြာထောင်ထုပ် ချီးမြှင့်မယ်လို့ မကြေညာလား။ သုံးနှစ်သာ စေ့သွားတယ်။ သတင်းပေးတဲ့လူ ရှိရဲ့လား။ ရှိဘူးကွဲ့နော်။ အဲဒီအခါမှ သူ့ကိုယ်သူ မေးတော့တာ။ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ပြီးတော့ အသေခံမလား၊တရားရှာရင်းနဲ့ သေမလားပေါ့။ တရား ရှာ ရင်းနဲ့ သေမှာတဲ့ကွဲ့။ တိုင်းပြည်နဲ့ ထီးနန်း စွန့်ဖို့ရာ မလွယ်ပါကားဟေ့။ ကဲ တရားရှာရင်းနဲ့ သေမှာတဲ့။

အဲဒီအခါတော့ သိကြားမင်း နတ်ပြည်မှာ ပဏ္ဍာကမ္မလာ မြကျောက်ဖျာက တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားတဲ့ အခါကြည့်တော့ ဓမ္မသုန္ဓရ မင်းကြီးကို မြင်တယ်တဲ့။ အဲဒါနဲ့ တရားရှာသွားတဲ့အခါ လမ်းခရီးက စောင့်နေတာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ဟေ့ လူသား ဘယ်ကို သွားမှာလဲ။ မြတ်စွာဘုရား တရားများ ဟောတဲ့နေရာဌာန ဘယ်နေရာမှာ ဟောတယ်လို့ တရားဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ တွေ့ မလားလို့ အရှာထွက်လာခဲ့တာပေါ့။ အသင်ကား ဘယ်သူလဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ငါ...ဘီလူးမင်းတဲ့။ဘီလူးမင်းကား ဟောနိုင်သလား။ငါ ဟောနိုင်တယ်တဲ့။ အဲလိုဆိုလည်း နာစမ်းပါရစေ၊ရောက်မဆိုက် ကြားလား။ဟောပါမယ်တဲ့ နော်။ငါ အစာရေစာ မမှီဝဲရတာ၊တစ်လ ကြာသွားပြီတဲ့။မင်း အသားကို စားပြီးကာမှ ဟောမယ်တဲ့။အကျွန်ုပ် အသားကို စားရင်

အကျွန်ုပ် ဘာနဲ့ နာမှာလဲ။ ပြန်ပြီးတော့ ပြောရဲတယ်ကွယ်။ အံ့ဩလို့ မကုန်။ ဘုန်းကြီးကတော့ တင်ပါးနဲ့ ဖုန်းနဲ့ တစ်သားတည်း ကျအောင် ပြေးတော့မှာ။ အင်း... အကျွန်ုပ် ဘာနဲ့ နာမလဲပေါ့။ စားဖို့လည်း စိတ်ကူး၊ ဟောဖို့လည်း စိတ်ကူးစမ်းပါလို့ မပြောရဘူး လား။ အင်း အခု သတိရပြီပေါ့နော်။ အသူရာ နက်တဲ့ ချောက်ကြီး ခေါ်သွားတော့တာများ။ ငါ အောက်ကနေမယ်။ တစ်နှစ်၊ သုံး ဆို မင်း-ခုန်ချလိုက်ပေါ့။ ခုန်လိုက်တဲ့ တစ်ချိန်တည်း တရားဟောမယ်။ အောက်ကို ရောက်တဲ့တစ်ချိန် မင်းကို စားမှာပေါ့။ တစ် နှစ် သုံးဆို အချက်ပေးတာ ခုန်ပစ်လိုက်တာဟေ့။ ဘုန်းကြီးသာ ဆိုရင် ထွက်ပြေးတော့မှာ။ ကြားလား။ အဲလောက်ထိ တရား သိချင်တာနော်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒါနဲ့ သိကြားမင်းနဲ့ အတွေ့အထိ ထိလိုက်တဲ့အခါ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက မေ့လျော့ သွား တော့တာကိုး။

နတ်ပြည်ရောက်လို့ သတိရတဲ့အခါကျမှ အာ... ဓမ္မသုန္ဒရမင်းကြီးပါလား။ ခန္ဓာကိုယ် မသေမပျောက်ဘဲနဲ့ ဘယ်လို များ ရောက်လာသလဲ မမေးရဘူးလား။ မပြောတတ်ပါဘူး သိကြားမင်းရယ်။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း အစိတ်သုံးဆယ်။ မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ သတင်းပေးဖို့မလားလို့ ကြေငြာတာ၊ သုံးနှစ်ကြာတယ်။ ဘယ်သူမှ သတင်း မပို့ဘူးပေါ့။ အဲဒီအခါမှ တရားအုပ်ချုပ်လို့ အသေခံမလား၊ တရားရှာရင်းနဲ့ သေမလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးပြီးတော့မှ တရားရှာ ထွက်လာခဲ့တာတဲ့။ လမ်းမှာ ဘီလူးမင်းနဲ့ တွေ့လို့ အကျိုးအပြစ်ကိုပြောပြတော့ သူဟောတတ်တယ်။ ကျုပ်လည်း အစာရေစာ မမှီဝဲရတာက တစ်လရှိပြီ။ အသင့် အသားကို စားပြီးကာမှ ဟောမယ်ဆို အကျွန်ုပ် ဘာနဲ့ နာမှာလဲ။ ဟောဖို့လည်း စိတ်ကူးပေါ့နော်။ မပြောရဘူးလား။ အဲဒီအခါ ကျုပ်နာမယ်။ အဲဒါ အသူရာရှိတဲ့ချောက်ကို ခေါ်သွားတာတဲ့။ မင်း အဲဒီ ကမ်းပါး ကနေ ငါ အောက်က စောင့်နေမယ်။ တစ်နှစ်သုံးလို့ အချက်ပေးလိုက်ရင် ဆင်းလိုက်ဆိုလို့ အကျွန်ုပ် ဆင်းတော့ အဲဒီမှာ မျက်ခြေပြတ် သွားတယ်တဲ့ ကြားလား။ အဲဒါ သိကြားမင်းက... ဘီလူးမင်းဆိုတာ ဘီလူးမဟုတ်ဘူး။ ငါ သိကြားမင်းတဲ့။ အသင့် သဒ္ဓါတရားကို သိချင်လို့ စမ်းတာတဲ့။ ဘုန်းကြီးတို့တော့ မစမ်းနဲ့ထွက်ပြေးမှာ။ ကြားလား။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလားဟေ့။ ကဲ တရားသိချင်တဲ့ သဒ္ဓါတရား ဘယ်လောက် အားကောင်းသလဲနော်။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ တရားအစ သံဝေဂ။ သံဝေဂဉာဏ်ရှိမှ တရားပေါက်လွယ်တာကွဲ့။ အဲဒီအခါမှ နတ်ပြည်ကျမှ သိကြားမင်းဟောလို့ ဓမ္မသုန္ဒရမင်းကြီး သောတာပန် တည်လို့ သူတိုင်းပြည် ပြန်ပို့တယ်။ သူကိုယ်တိုင်တော့ သိတယ်။ သူများကို တဆင့် မဟောနိုင်ဘူး။ ကြားလား။ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လားဟေ့။ အဲလို စဉ်းစားကြကွဲ့နော်။ သံဝေဂဉာဏ်ရှိမှ ပေါက်လွယ်တာ။ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေနော်။ သစ္စာသိဖို့ လိုတာပေါ့။ မရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ရလေအောင်၊ ရပြီးသား လိုရင်းကိစ္စ ပြီးအောင် သစ္စာဖွဲ့။

.....သစ္စာဖွဲ့နည်း.....

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သညာက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။



ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘ တဏှာ သမုဒယသစ္စာ။

ရူပက္ခန္ဓာ တရား၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းက ဒုက္ခသစ္စာ။

ဒုက္ခသစ္စာဟု ပိုင်းခြား၍ သိတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာ။

သမုဒယသစ္စာ သေတာနှင့် နောက်ခန္ဓာ မလာတာက နိရောဓသစ္စာ။

သစ္စာလေးပါး သိမှ သောတာပန်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ သကဒါဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ အနာဂါမ်၊ သစ္စာလေးပါး သိမှ ရဟန္တာ။ သစ္စာလေးပါးကို မသိရင် သောတာပန် ဖြစ်ပါ့မလား။ သောတာပန် မဖြစ်ရင် ဘုရားရဟန္တာဖြစ်ပါ့မလား ။ သောတာပန်က စရတယ်နော်။ ဒါ နှလုံးသွင်းမှားတာတွေ မပါလား။ မှန်တာကား မပါလား။ အဲလို စိစစ်ဖို့ လိုတယ်ကွဲ့။

မကြားစူး ကြားစူး ထပ်မံပေါ့။ ရှေးထက်ကျော်က အမျိုးသမီး နှင့် အမျိုးသားလေး ဘဝရေစက်ဆုံလို့ အကြင်လင်မယား ဖြစ်သွားကြတယ်နော်။ ချစ်တုန်း ခင်တုန်း တပြုံးပြုံးပေါ့။ ငါးနှစ်လောက် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့တာ။ သားသမီး တစ်ယောက်မှ မရဘူး။ငါးနှစ်က ကျော်တော့ ခြောက်နှစ်ကျတော့ သားလေးတစ်ယောက်မွေးတာပေါ့။ လင်မယား နှစ်ယောက် ကြောင်လေး အဝတ်စုတ် ရလို့ ပျော်သလို သားလေး တစ်ယောက်မွေးတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားတာပေါ့။ လင်မယားက။ နှစ်ယောက်စလုံး လုပ်အားကလည်း ကောင်း။ ပိုက်ဆံကလည်း ရ။ ရတဲ့ ပိုက်ဆံကို ရွှေတွေ ဝယ်ထားတော့တာကွဲ့။ နောက်တော့ နှစ်သားချတော့တာနော်။ တစ်နှစ်ကို တစ်ယောက်၊ တစ်နှစ် တစ်ယောက်။ ငါးနှစ်ကြာတော့ သားငါးယောက် မမွေးဘူးလား။ မိခင်ကြီးက ဟိုတုန်းက လုပ်အားက နှစ်ယောက်လုပ်အားကိုး။ ကဲ အဲဒီအခါကျတော့ မိခင်ကြီးက စီးပွားရေး

ရှာနိုင်ရဲ့လား။ သူက ကလေးမွေး ကလေးထိန်းတဲ့ အလုပ်ပေါ့။ လုပ်အားက...ဖခင်ကြီး တစ်ယောက်တည်း လုပ်ရတော့တာ နော်။ အဲတော့ ပစ္စည်းတွေ ဘာတွေကလည်း အခုပြောသလို ဝင်ငွေက လုပ်အားက တစ်ယောက်လျော့ မသွားလား။ စားအိုးက ငါးယောက်တိုးမလာလား။ အဲဒီအခါတော့ အစားအသောက်က မပြေဘူးပေါ့။

ခဏ ခဏ ရန်တွေ့။ ရန်တွေ့တဲ့အခါကျတော့ ဟိုက ယောက်ျားကလည်း စိတ်ညစ်။ ဥစ္စာဖြို စားဖိုက ။ ဥစ္စာဖြို စားဖိုက ။ မီးဖိုချောင်က အားကြီးသုံးတာ။ မခံနိုင်ဘူးပေါ့။ အစ်ကိုရယ် ဖျင်းလို့ပေါ့။ အရှေ့အိမ်က ကိုအောင်ဝတို့ကို ကြည့်။ စားအိုး ဆယ်နှစ်ယောက် ပေါ့။ ကဲ သူတို့နေတာ ဘယ်လိုလဲ လို့ မပြောရဘူးလား။ ဟဲ့..အဲဒီမှာ နောင်ရှိန်ချတော့တာများ။ လင်မယား ကွဲကြပါရော။ သုံးလလောက်ကြာသွားတယ်။ လင်မယား ကွဲတာလေ။ ရပ်ကွက်မှာ ရှိတဲ့ လူကြီးတွေက လေး ငါးယောက်။ မင်းတို့ ငါတို့ တာဝန်တွေ ရှိတယ်။ ဟို ရပ်ကွက်က ကြားလို့ မတော်။ ဒီရပ်ကွက်က ကြားလို့ မတော်။ ဟိုရွာက ကြားလို့ မတော် ဘူးပေါ့။ ပြန်စေ့စပ်မယ်။ မင်းက အမျိုးသမီးဘက်က တာဝန်ယူ။ ငါက အမျိုးသားဘက်က တာဝန်ယူမယ် မပြောရဘူးလား။ အဲလို ပြောတော့ ပြန်စေ့စပ်တာပေါ့။ မင်းတို့ လင်မယားရန်တွေ့တာ ဘယ်နှကြိမ် ရှိပြီလဲ မမေးရဘူးလား။ အခု တစ်ကြိမ် ပေါ့ကွဲ့။ အခုတစ်ကြိမ်။ ငါတို့မှာ လေးကြိမ်ရှိပြီ။ အခုမှ နေသားကျသွားတာ။ တစ်ကြိမ် တစ်ခါတော့ သည်းခံဦးမှပေါ့။ မင်းတို့ ထမင်း စားတဲ့အခါ လျှာနဲ့သွား မကိုက်မိဘူးလား...မမေးရဘူးလား။ ကိုက်မိတယ်လို့ အဖြေမပေးလား။ ဘာဖြစ်လို့ ကိုက်တာ လဲ လို့ မမေးရဘူးလား။ မတော်လို့ ကိုက်မိတာ။ စဉ်းစားဖို့ မကောင်းလား။ ကဲ မတော်လို့ ကိုက်မိတယ်ဆိုတော့ ပြေလည် မသွားဘူးလား။ အဲဒီအခါ စိတ်ဆိုးပြေတော့ ပြန်ပြီးတော့ လင်မယား မပေါင်းမိ ဘူးလား။

စိတ်ဆိုးလို့ ရန်တွေ့တာ ချစ်လို့လား မုန်းလို့လား။ မုန်းတာနော်။ တကယ်သာ မုန်းစရာ ပါရင် ပြန်ပေါင်းလို့ ရပါမလား။ တကယ်သာ ချစ်စရာ ပါရင် လင်မယား ရန်တွေ့မလား။ ကဲ လင်မယား ရန်တွေ့တာ ချစ်စရာ မပါတာ မထင်ရှားလား။ ကဲ လင်မယား ကွဲပြီးတော့ ပြန်ပေါင်းမိတာ မုန်းစရာ မပါတာ မထင်ရှားဘူးလား။ အဲဒါ မုန်းစရာ နှင့် ချစ်စရာ သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်တာ။ အဲဒါကြောင့် ဝိညာဏကွနွာ မျက်လှည့်ပမာဏ။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ အိပ်မက်ပမာဏလို့ မဟောဘူးလား။ စဉ်းစားကွဲ့နော်။ အဲဒါ လိုရင်းအချက်တွေပေါ့။ ဒါကြောင့် သောမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည်။ ဒေါမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည်။ မဟော ဘူးလား။ ခန္ဓာမှာဖြစ်တာ ဟုတ်ကဲ့လား။ ခန္ဓာဆိုလည်း ဒါ အမျိုးသမီး အမျိုးသား အဆင်း ရူပက္ခန္ဓာ ဖြစ်မှာပေါ့။ ကဲ လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲတဲ့ စိတ်မှာပေါ်တယ်ဆိုတာ အိပ်မက်ပမာဏ။ အိပ်မက် ထဲမှာ ရွှေအိုး ငွေအိုးရလို့ မက်တာတွေ မရှိဘူးလား။ မနီးခင်ကြား စိတ်ကူး မယဉ်လားကွဲ့။ တကယ် ရွှေအိုးငွေအိုး ရတာလိုပေါ့နော်။ နီးလိုက်တဲ့တစ်ချိန်တည်း ကိုယ့်စိတ်ကူး အတိုင်း ဖြစ် မဖြစ်။ မဖြစ်ရင် တကယ် ဟုတ်ကဲ့လား။ အခုလည်း သောမနဿတို့ သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်တာ။ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ မျက်စိမှာ ပေါ်သည် မဟောဘူးလား။ အဲဒါ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်တာများ။ ဆိုးကောင်း နှစ်ပါး ပါရဲ့လား။

အဲ... ဆိုးကောင်းနှစ်ပါး မျက်စိပေါက်က လွတ်ရင် အသံ နားမှာကား မလွတ်ဘူးလား။ နားမှာလွတ်ရင် အနံ့မှာကား မလွတ်ဘူး လား။ နှာခေါင်းမှာလွတ်ရင် လျှာမှာကား မလွတ်ဘူးလား။ လျှာမှာလွတ်ရင် ကိုယ်မှာကား မလွတ်ဘူးလား။ ကျန်တဲ့ မနောမှာ ကား မလွတ်ဘူးလား။ အဲဒါ ယုံကြည်ဖို့ လိုပါတကားကွဲ့။ အဆင်းရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ အမျိုးသမီးလေး အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘတဏှာသမုဒယသစ္စာ။ လောဘတဏှာသမုဒယသစ္စာ အကြောင်းရှိတော့ အကျိုးခန္ဓာ မရ လား။ အိုနာသေ လွတ်ကဲ့လား။ ဘာသစ္စာလဲ။ ဒါ သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခပေါ့။ အဆင်းရူပက္ခန္ဓာ တရားပေါ်မှာ အမျိုးသားလေး အနေနှင့် လိုချင်မှု၊ နှစ်သက်မှု၊ စွဲလမ်းမှုက လောဘတဏှာသမုဒယသစ္စာ မဟောဘူးလား။ ကဲ သမုဒယသစ္စာ အကြောင်း ရှိတော့ အကျိုး ခန္ဓာမရလား။ အိုနာသေ လွတ်ကဲ့လား။ အဲဒါ နှလုံးသွင်းမှားလို့ ဖြစ်တာ မဟုတ်လားဟေ့။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ရှေးဆရာတော် သမားတော်တွေ ဟောတယ် ကွဲ့နော်။ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ ထိထိမိမိ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတာပေါ့။ ဖောက်ပြန် ခံစား မှတ်သား ပြုပြင် သိဝိညာဏ် ငါးအင် ခန္ဓာမှတ် လို့ ဆရာတော်တွေ မဟောဘူးလား။ ကဲ အဲဒီခန္ဓာ သိဖို့ လိုတာ။ ထိထိမိမိ စဉ်းစားကြ။

လျှာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့မှ စားစရာ တစ်ခုခုပေါ့ကွဲ့နော်။ အဲဒါ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ တမာရွက်ပေါ့။ တမာရွက်ဆိုတာ လူမျိုးတစ်ရာတစ်ပါး တူပါမလား။ မတူဘူးနော်။ ကတ်ကြေးနဲ့ နပ်နပ်လေး ဖြတ်ပြီးတော့ သုပ်တာကိုး။ သုပ်တော့ သူ့အင်္ဂါက မရှိဘူးပေါ့။ အင်္ဂါပျက်တော့ တမာရွက်လို့ သိပါမလား။ မသိတော့ ဟိုလူတစ်ယောက်က ထမင်းစားတဲ့အခါ လက်သုံးချောင်းနဲ့ နှိုက်ပြီးတော့ ပါးစပ်ထဲ ခွံပြီးတော့ ဝါးပစ်လိုက်တာ။ ခါးလွန်းလို့ ထွေးပစ်လိုက်တာ။ သေပါလိမ့်မယ်ကွာ။ ခါးထာ ။အရသာတွေ ပျက်တယ်လို့ ထွေးမပစ်ဘူးလား။ အဲဒါ ကောင်းလို့လား မကောင်းလို့လား။ မကောင်းတာ။ နောက်တစ်ယောက်က အဲဒါ စားတာ။ အခုမှ ခံတွင်းသာတယ်။ အခုမှ အရသာတွေ့တယ်။ မပြောဘူးလား။ လူနှစ်ယောက်တူရဲ့လား။ တစ်ယောက်က သောမနဿနော်။ တစ်ယောက်က ဒေါမနဿနော်။ ကဲ ခန္ဓာမှာဖြစ်တာ ဟုတ်ကဲ့လား။ သူ့စိတ်မှာ ဖြစ်တာ။ သောမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည်။ ဒေါမနဿဝေဒနာ စိတ်မှာ ပေါ်သည် မဟောဘူးလား။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ လျှာမှာ ပေါ်သည်။ မဟောဘူးလား။ ဆိုးကောင်းနှစ်ပါး မလွတ်လား။ အဲလို မျက်စိပေါက်ကစ ခြောက်ဒွါရမှာ ဆိုးကောင်း နှစ်ပါး လွတ်ရင် မဂ္ဂ နိရောဓပါ ဒကာကြီးတို့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။

ဒါကြောင့်မို့လို့ သစ္စာလေးပါး မသိတာ အဝိဇ္ဇာ လို့ မဟောဘူးလား။ သစ္စာလေးပါးကို မသိတာ...။ ခန္ဓာငါးပါးကို မသိတာ...။ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါး-ပါး အပေါ်မှာ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ လို့ နှလုံးသွင်း မှားတာ...။ နှလုံးသွင်း မှားတော့ လိုချင်တာ ဘယ်သူလဲ။ မရရင် မနေဘူးလို့ စွဲလမ်းတာ။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ဤသုံးခု သစ္စာဖွဲ့တော့ ဘာသစ္စာလဲ။ လူလား သမုဒယသစ္စာလား။ နတ်လား သမုဒယသစ္စာလား။ ဗြဟ္မာလား သမုဒယသစ္စာလား။ သားတွေ သမီးတွေလား သမုဒယသစ္စာလား။ ကဲ ဘယ်လောက်များ ထင်ရှားသလဲကွဲ့နော်။ အဲလို စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ သမုဒယ အကြောင်း ရှိသမျှ အကျိုးခန္ဓာ မပေါ်လား။ ပေါ်နေတာ လူလား ... ခန္ဓာငါးပါးလား။ နတ်လား... ခန္ဓာငါးပါးလား။ ဗြဟ္မာလား ... ခန္ဓာငါးပါးလား။ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်... အိုနာ သေ လွတ်ကဲ့လား။ ဘာသစ္စာလဲ။ လူ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ နတ် ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ဗြဟ္မာ ချမ်းသာလား ဒုက္ခသစ္စာ။ ကဲ ဆင်းရဲတာကလွဲလို့ တခြားတွေ့သေးရဲ့လား။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ **သိပ္ပယ်ဆိုက်ပွား လေးပါးကိစ္စ မဂ်တစ်ခဏ** လို့ မဟောဘူးလား။ ဒုက္ခသစ္စာက လွဲလို့ မရှိဘူးပေါ့။ အဲလို ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း ရှင်းရှင်း လင်းလင်း အပ်ကျမပ်ကျ သိပြီဆိုရင် နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ အဝိဇ္ဇာ ချုပ် မချုပ်။ ချုပ်ရင် ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါလို့ကား ယူဦးမလား။ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာလို့ကား ယူဦးမလား။ အာသဝအနေနဲ့ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်လား။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ဗြဟ္မာကြီးလေးဦးက ဖန်ဆင်းတယ်။ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတယ်။ ဗိဿနိုးနတ် ဖန်ဆင်းတယ် ယူဦးမလား။ ဝိစိကိစ္ဆာ မချုပ်လား။ အဲဒါ ဒိဋ္ဌာသဝနဲ့ အဝိဇ္ဇာသဝချုပ်တယ်။ ဒုက္ခသစ္စာ ပိုင်းခြားသိတော့ တဏှာ လာသေးရဲ့လား။ ဥပါဒါန် လာသေးရဲ့လား။ ကာမာသဝနဲ့ ဘဝါသဝ မချုပ်လား။ ကဲ သမုဒယသစ္စာ မသေလား။ နောက်ခန္ဓာ ဇာတ်မသိမ်းလား။ နိရောဓလို့ မဟောလား။ အဲဒါကို ထပ်ခါ ထပ်ခါ လေ့လာဖို့ လိုတယ် ဒကာတို့။

အဲဒါ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ဝိုင်းနဲ့ကြည့်မယ်ဆိုရင်...စက်ဝိုင်းမှာဆို ဒေသနာပဲ သွားတွေ့မယ်နော်။ ခန္ဓာကို ကပ်ဖို့ လိုတာ။ ကဲ ဟိုစက်ဝိုင်း နှစ်အကွက်...။ကဲ အခု သံပရာသီးစားလိုက် ။ ဘယ်အကွက်မှာလဲ နှစ်အကွက်မှာလို့ မပြောရဘူးလား။ ချဉ်တယ် လို့ သိပါမလား။ လျှာနဲ့ ပတ်သက်လို့ စားကြည့်လိုက်ပေါ့။ သံပရာသီး တစ်လုံးပေါ့။ လေးစိတ် စိတ်ပြီးတော့ ဆားနဲ့ တို့စား။ ဘာတွေ့မလဲ။ အဲဒီ ချဉ်တာကို မျက်စိနဲ့ ကြည့် မြင်ရပါမလား။ ယုံရဲ့လား။ လက်နဲ့ ကိုင်စမ်းကြည့်ကား တွေ့မလား။ နားထောင်ကြည့်ကား တွေ့မလား။ နှမ်းကြည့်ရင်ကား တွေ့မလား။ လျှာနဲ့ကျတော့ မသိနိုင်ဘူးလား။ ကဲ အကောင်အထည် ဟုတ်ကဲ့လား။ အကောင်အထည်ဆို မျက်စိနဲ့ ကြည့် မြင်ရမှာပေါ့ကွဲ့။ ကိုင်ကြည့် တွေ့ရမှာပေါ့ ကွဲ့။ **အနိမိတ္တ အနိစ္စ** လို့ မဟောဘူးလား။ အဲကြောင့် **ပစ္စုပ္ပန္တ ယော ဓမ္မ အနိမိတ္တ ဘာဝေဟိ** ပေါ့။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ ကဲ လျှာမှာ ဖြစ်တာနော်။

ချဉ်တယ်လို့ စားသိစိတ်လေးက ဇီဝါဝိညာဏ် နာမ်တရားပေါ့။ လျှာအကြည့်နဲ့ ချဉ်ရသာက ရုပ် တရား ။ နာမ်ရုပ် နှစ်ပါးပေါ့ ။ ဖြန့်လိုက်ရင် ခန္ဓာ ငါးပါး။ ချုံ့လိုက်ရင် နာမ်နှင့် ရုပ်။ သံပရာသီးလား နာမ်နှင့် ရုပ်။ စားတုန်းက ချဉ်ရသာ စားတာလား ၊သံပရာသီး စားတာလား။ တွေ့တာက သံပရာသီးလား ချဉ်ရသာ။ ဘာဖြစ်လို့ သံပရာသီး မတွေ့တာလဲ။ မရှိရင် သူများ မေးရ မှာလား။ ကိုယ်တွေ့လား။ ဒီလိုဆို စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ အဲဒီနာမ်ရုပ်ပေါ်မှာ ဌာနူပစာရ အားဖြင့် တင်စားပြီးတော့ သံပရာ

သီးလို့ မခေါ်ဘူးလား။ခေါ်ငြားသော်လည်း တွေ့တာ ... သံပရာသီးလား နာမ်နှင့် ရုပ်။ သံပရာသီး ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့တာလဲ။ မရှိရင် စွဲဦးမလား။ အဲဒါ ခေါ်တာ ဟူသရွေ့ မြတ်စွာဘုရား ပယ်ရဲ့လား။ သားတော် ရာဟုလာလို့ မခေါ်လား။ ချစ်သမီး ချစ်သားတို့ လို့ မခေါ်လား။ ညီတော်အာနန္ဒာလို့ မခေါ်လား။အဲဒါ သမုတ်ရှိ အခေါ်ရှိ ။ဘုရား ပယ်ရဲ့လား။

မကြားစဖူး ကြားဖူးထပ်မံပေါ့။ ရှေးထက်ကျော်က လင်မယား သားအမိ သားအဖ သုံးယောက်နော်။ သားလေးက တနှစ်နဲ့ ခြောက်လပေါ့။ အဲတော့ တစ်နှစ်ခြောက်လ အရွယ် လမ်းသွားပြီပေါ့နော်။ အဖေမှန်း အမေမှန်း သိတယ်။ ဖခင်ကြီးက သေဆုံး သွားတော့တာပေါ့။ နှစ်နှစ်သား...သားလေးနှစ်နှစ်သား အရွယ်ရောက်တဲ့အခါ မိခင်ကြီးက နောက်အိမ်ထောင် ပြုတယ်။ နောက်အိမ်ထောင်ဟာ သူ့အဖေ ဟုတ်ကဲ့လား။ မဟုတ်ငြားသော်လည်း မိခင်က အဖေလို့ ခေါ် အဖေလို့ ခေါ်လို့ မသင်လား။ သားလေးက အဖေလို့ မခေါ်လား။ ခေါ်တယ်နော်။ သူ့အဖေ ဟုတ်ကဲ့လား။ မဟုတ်ရင် စွဲပါမလား။ သူ့အဖေမှ မဟုတ်ဘဲကိုး။ ကဲ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။

အခုလည်း ဌာနပစာရအားဖြင့် တင်စားပြီးတော့မှ လူအစားစား၊ နတ်အစားစား၊ ဗြဟ္မာအစားစား၊ တိရစ္ဆာန် အစားစား၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် အစားစား၊ ငရဲ အစားစားလို့ မခေါ်ကြဘူးလား။ မသမုတ်ကြဘူးလား။ ခေါ်တာ ဘုရား ပယ်ရဲ့လား။ ဘာတွေ ပယ်တာလဲ စိစစ်ဖို့ မကောင်းလား။ လူလို့ မထင်လား။ ရိုတယ်လို့ မယူလား။ ယူတယ်နော်။ ကဲ လူလို့ ထင်တာ ခြေစ ခေါင်းဆုံး တစ်ကိုယ်လုံး ကိုင်စမ်းကြည့်။ လူတွေ့မလား မာတာတွေ့မလား။ လူတွေ့မလား ပျော့တာတွေ့မလား။ ကဲ မာတယ်လို့ သိတဲ့ အချိန်လေးမှာ ခြေတွေ့ လက်တွေ့ကား တွေ့ရဲ့လား။ မာတယ်လို့ သိတဲ့ အချိန်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါကား တွေ့ရဲ့လား။ ကဲ မတွေ့တာ ရှိလို့လား မရှိလို့လား။ တွေ့တဲ့တရားက သက်သေမခံလား။ အရှိနဲ့ အသိနဲ့ ထပ်သွားဖို့ လိုတယ် လို့ ဟော မဟော။ ကဲ အတွေ့က မှန်နေပြီနော်။ ကဲ အဲလိုဆိုရင် အဲဒီ အချိန်မှာ လူစွဲ နတ်စွဲ ဗြဟ္မာစွဲ စွဲစရာ လိုသေးရဲ့လား။ အထင်နဲ့ အယူအဆကို ပယ်တာ။ ခေါ်တာ ပယ်ရဲ့လား။ မပယ်ဘူးကွဲ့ ကြားလား။ သမ္မုတိသစ္စာက ရှိပေတာကိုး။ အဲလို လေ့လာဖို့ မကောင်းလား။ အဲဒီ နေရာရောက်အောင် ကြိုးစားပေါ့။ ဒါ ခြောက်ခွဲရနော်။

ကဲ စားဆဲ ခန္ဓာက ဖြစ်ပျက်၊ ဘာသစ္စာလဲ။(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား။)သိတာက----။(မဂ္ဂသစ္စာ ပါဘုရား။)သေတာက.... ။ (သမုဒယသစ္စာပါဘုရား။)နောက်ခန္ဓာ မလာတာ....။ (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကွက် ဘယ် နှစ်ကွက်ရှိ။ (လေး ကွက် ရှိပါတယ်ဘုရား။)တစ်ကွက်လျှင် ဘယ်နှစ်ပါး။(ငါးပါးပါ ဘုရား။)ငါး-လေးလီ။(နှစ်ဆယ်။) ဤရှစ်သွယ်ကို... (အလွယ် ကျက်မှတ် သိစေအပ်သည် သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။ )

ရေစက်ချ-အမျှဝေ။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ မယံ-တပည့်တော် တပည့်တော်မ တို့သည်။ တိရတနံ-တိကိရတနာနိ- သုံးပါးသော ရတနာတို့ကို လည်းကောင်း။တိသာသနံ-တိကိ သာသနာနိ- သုံးပါးသော သာသနာတို့ကို လည်းကောင်း။ကမ္မဇ္ဈေဝ-ကုသိုလ်ကံကိုလည်းကောင်း ။ကမ္မဗလ္လ -ကံ၏အကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓဟာမ-ယုံကြည်ပါကုန်၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။ယုံကြည်သည့် အားလျော်စွာ... ကုဒါနိပိ- ယခုအခါကာလ၌လည်း။ အာယသ္မန္တောပိ- အရှင်ဘုရားတို့၏။ အာသန္ဓေ- မျက်မှောက်တော်မြတ် အနီးအပါး၌။ တိသရဏေန-သရဏဂုဏ် သုံးပါးနှင့်။ သဟ- တကွ။ ငါးပါးသော သီလ တရားတော်မြတ်ကြီးကို ။ သမာဒိယိတွာ -ဂကိုတွာ ၊ ကောင်းစွာ ခံယူ ဆောက်တည်ကြကုန်ပြီး၍။ ကတာနိ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော။ ဒါတဗ္ဗာနိ- ပေးလှူအပ်ကုန်သော ။ ဝတ္ထုနိ စ-ငါးညှပ်တိုင်တိုင် သင်္ကန်းအစရှိသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ကို။ သာသနဿ စ၊သာသနာတော်ကြီး၏ ထောက်ရာ တည်ရာ ဖြစ်စေခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ သာသနဿ စ၊သာသနာတော်ကြီး၏ ပြန့်ပွားစေခြင်း အကျိုးငှာ။ ဘုရား တပည့်တော် တပည့်တော်မ တို့သည်။ သဒ္ဓါ ရွှင်လန်း ဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့် လှူဒါန်းပါ၏။ ပူဇေမ- ကပ်လှူပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ မယံ-တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့သည်။ ကုမိနာ ဒါနပုညေန၊ဤကဲ့သို့ လှူဒါန်းကြသော ဒါန ကုသိုလ်ကံ စေတနာ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကုမိနာ သီလပုညေန-ဆောက်တည်ပြီးသော သီလကုသိုလ်ကံ စေတနာ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ အညေဟိ-တစ်ပါးကုန်သော ။ပုညေဟိ စ- အနမတဂ္ဂ သံသရာမှစ ယခုဘဝထိ ရောက်အောင် ပြုလုပ်ဆည်းပူးခဲ့ရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ မယံ-တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့သည်။

အဇာတိ- ပဋိသန္ဓေ မနေရာ စင်စစ် ဖြစ်သော။ အဇရံ- မအိုရာ စင်စစ်ဖြစ်သော။ အမတံ- မသေရာ စင်စစ် ဖြစ်သော ။ သီဝံ- ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏ စသည် ထောင်သောင်း ဘေးအပေါင်းတို့မှ ကောင်းကောင်းကြီး ငြိမ်းချမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ မြတ်ကြီးကို။ ဣစ္ဆိတဝရေန- အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော ဆုမြတ်အပေါင်းနှင့်။ သစ္စိကရေယျာမ- မငြိုမငြင် ဆောလျင် ကူးမြောက် အပေါက်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုရပါခြင်း အကျိုးငှာ။ မျက်မှောက်ပြုရပါခြင်း အကျိုးငှာ။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ မယံ-တပည့်တော် တပည့်တော်မတို့သည်။ ယနေ့ ယခုပြုလုပ်ရတဲ့ သဗ္ဗဒါနံ (ဇိနာတိ) ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ ဆိုသည့်အတိုင်း ဓမ္မဒါန ကုသိုလ်ရဲ့ အဖို့ဘာဂကို ။ ဂုဏဝိသေသတရားနံ- ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးကြီးမားလှကုန်သော ။ မာတာပိတူနဉ္စ - မိခင်ဖခင်တို့ အားလည်းကောင်း။ အာစရိယာနဉ္စ -ဆရာသမားတို့အားလည်းကောင်း။ ဣမာသံ ပရိသာနဉ္စ -တရားနာ အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက်လာကြကုန်သော တရားနာပရိသတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ရေမြေသနင်း ပြည့်ရှင်မင်းတို့ အားလည်းကောင်း။ ငရဲသနင်း ယမမင်းတို့အားလည်းကောင်း။ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ ကျောင်း စောင့်နတ်၊ ဓမ္မာရုံစောင့်နတ်၊ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်၊ အာကာသစိုးနတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ သာသနာတော် စောင့်နတ်၊ စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီးမှ စ၍ သုံးဆယ့် တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျ သုခိတ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား၊ ဘာဇေယျာမ- ရေစက်သွန်းချ အမျှ ပေးဝေပါကုန်၏။ အမေဟိ-အကျွန်ုပ်တို့နှင့်။ ညီညာဖြဖြ ရကြပါစေ သတည်း။ သုခိတာ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းချမ်းသာသာ ရှိကြကုန်သည်။ မုဒိတာ-ပီတိမောက်လွှမ်း ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကြ ကုန်သည်။ ဘဝန္တု- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ယနေ့ ပြုလုပ်ရတဲ့ ကုသိုလ်ရဲ့ အဖို့ဘာဂကို လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ရဲ့ ချမ်းသာ စေခြင်းငှာ ကုသိုလ် အမျှပေးဝေကြပါစို့။

(ကုသိုလ် အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။ ။)

(ကုသိုလ် အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။ ။)

(ကုသိုလ် အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။ သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။ ။)